

ការគ្រឹះសិស្សនក្រមំ

 មនុស្សយើដាចីន។ ខ្ញុំមិនអាចទៅដែលបំពុកគេទាំងអស់ក្នុងពេលវេលាដោយបានទេ។ ប៉ុន្តែ សូមស្វាប់។

2 ខ្ញុំពិតជាសប្តាយចិត្តដែលបានមកទីនេះមួយឡើត នៅយោប់នេះ នៅក្នុងសាលប្រជុំផ្លូវសំណាត់នេះ ក្នុងចំណោមក្រុមមនុស្សដីអគ្គាយនេះ។ ហើយយើងកំពុងមក ខាងក្រោម មួយសន្ទះមនុស្ស មនុស្សដែលបាននិយាយថា ខាងក្រោមបាននិយាយថា ពួកគេមិនអាចចូលក្នុងបានទេ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ ប្រហែលបាន ខ្ញុំអាចឱ្យអ្នកមានបន្ទូប់ខ្លះ។” ហើយពួកគេមិនអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេចុះមកទេ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំសុំទោសដែលយើងមិនមានបន្ទូប់គ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ពួកគេ។ ពួកគេនិយាយថា បន្ទូប់ក្រោមដីក៏ពេញដែរ។ ដូច្នេះយើងមានការសាកស្អាយអំពីថ្មីនេះ។ ប៉ុន្តែ យើងសប្តាយចិត្តដែលបានមកទីនេះហើយវីភាគយើងដែលបានយើពុំអ្នកដឹកនាំ ក្រុមពាណាព្យាករប្រុងទាំងអស់នៅទីនេះ។ និងប្រកិត្យទាំងអស់មកពីតំបន់ធ្វើដឹងទឹក នៃប្រទេស។

3 ខ្ញុំមានអកសិទ្ធិដីអស្សុក្នុងការនិយាយនៅក្បឹកនេះនៅក្រោមពាណិជ្ជការ ដែលខ្ញុំពិតជាមានមោទនភាពដែលបាននិយាយនៅចំពោះអប់រំស្ថិតិយោប់ ដែលខ្ញុំដឹងទឹក ខ្ញុំសិនៈដើរបានបច្ចុប្បន្ន។ ខ្ញុំមិនទាន់បានបញ្ចប់វាទេ។ ហើយវាមិនមែនជាកំហុសរបស់បងប្រុសទេ។ តាត់ព្យាយាមសុំឱ្យអ្នកគ្រប់គ្រងអនុញ្ញាតឱ្យយើងនៅឲ្យបន្ទិចប៉ុន្តែមិនបានរលូនដូច្នេះទេ។ ខ្ញុំពិតជាកោតសរសើរចំពោះបងប្រុស ដៅម៉ែស។ នោះពិតជាស្ថាបាល់។ ខ្ញុំពិតជាអរគុណចំពោះសេចក្តីសប្តុរាលស់គ្រប់គ្នា ម្នាក់ទេ។ ប៉ុន្តែពួកគេគ្រាន់តែមិនអនុញ្ញាតឱ្យយើងដើរវាទេ។ ដូច្នេះយើងគ្រាន់តែត្រូវការ—បញ្ចប់។ ខ្ញុំនឹងលើកវិញមួយពេលឡើត ដើម្បីបញ្ចប់ថ្មីនេះ៖ សំបកនឹងមិនភាយជាអ្នកស្អាតជាមួយក្រុសភាគីទេ។ តើអ្នកយល់ទៅ អ្នកនៅទីនេះ៖? ខ្ញុំសង្ឃឹមថាគ្រប់គ្រាន់ដែលវានិងក្រុងបានយល់។

4 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថា យប់នេះក៏មានបន្ទូមួយដែរ ដូច្នេះខ្ញុំមិនចែងទុកអ្នកនៅទីនេះយុរហ្មុតដល់អ្នកខកខាននោះទេ។ ដោយសារតែ ខ្ញុំគិតថានោះពិតជា

ទ្រព្យសម្បត្តិ—ជួនចំពោះមនុស្សដែលធ្វើលើពេនទីកស្ស បន្ទោះនោះយើង បានយើងបានយើងម៉ោគ។ ក្រុមហេសណ្ឌា ចម្លើយដ៏អស្សារ្យបែបនេះ ត្រង់ ។ វាគ្មេីឱ្យខ្ញុំមានអាមេណុកលូ ដោយយើងរវាទ ខ្ញុំធ្វើថាប្រាហេតុ អម្ចាស់នឹងប្រទានបាន ដល់វា នោយប៉ែនេះ។ ហើយអ្នកណាដែលមើល ពួកគេប្រហែលជាអ្វី។ នោះគឺជាការអធិស្ឋានដ៏ស្មោះរបស់ខ្ញុំ។

៥ ហើយមានបាយការណ៍ជាព្រឹនដែលចូលមក ថ្ងៃនេះ ពីអីមែលនិងតាមការ ហេរដែលមានមនុស្សជាប្រើប្រាស់បានជាសេវាយនៅក្នុងកិច្ចប្រជែង៖ ខ្ញុំពិតជាកិរិយាយណាស់ចំពោះអ្វីដែនោះ។ នោះ ហើយជាមនុស្សណើ ដែលជាប្រភេទនេះ ព័ន្ធកិច្ចបែស់ខ្ញុំ។

៦ ខ្ញុំ—ខ្ញុំក្រាក់ឡើងដើម្បីអធិប្បាយ។ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំមិនមែនជាក្រុមិនប្បាយទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ ជាមួយ ដំយោកណ៍កៅកែនតាតីរបស់ខ្ញុំ “បស់ តាតីទេ” និង—ពាក្យ ទាំងអស់នោះ ដូចខ្ញុំខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចនិយាយបានជាអ្នកដែលយើងហេរជាក្រុមិនប្បាយ ទាន់សម័យទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចយកកន្លែងនោះបានទេ ព្រះខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រានការអប់រំ ទេ។

៧ ប៉ុន្តែខ្ញុំចូលចិត្តបង្ហាញអ្នកដែលខ្ញុំដឹងអំពីវា ដល់អ្នកដែលប្រើប្រាស់ដែលខ្ញុំបានធ្វើពីរបៀបដែលត្រង់ មានចំពោះខ្ញុំ។ ត្រង់គឺជាដីវិករបស់ខ្ញុំ ទាំងអស់ដែលខ្ញុំអាចពិនិត្យមាន ហើយលើសវិក្សដែលខ្ញុំពិតជាទៅឡើត បានខ្ញុំមិនដែលមិត្តភកិ នៅលើដែនដី ទេ នៅពេលខ្ញុំនៅក្រោង។ ប៉ុន្តែខ្ញុំពិតជាអរគុណចំពោះមិត្តភកិដីអស្សារ្យនៅថ្ងៃនេះ។

៨ ខ្ញុំ...បងប្រុសម្នាក់និយាយថា “មានបញ្ហាបន្ទិចបន្ទុចដែលបានលើនៅទីនោះ វិញ បងប្រុសប្រាណណហំ។ ចូលកាន់តែជិត។”—និងឯង អាយុខ្ញុំសុំនោសដង។ ខ្ញុំ—តាតីនិយាយបានខ្ញុំមិនធ្វាត់អាមេណុកនៅទីនេះ កំន្លែងណាមួយ។

៩ ឥឡូវនេះ ដើម្បីចូលទៅក្នុងកម្មិជិ ឱ្យបានត្រីមក្រុវចូរយើងអាកទោកទៅកែការនាន ព្រះអង្គីខ្លះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំតែងកំចូលចិត្តអាជានព្រះអង្គី ពីព្រះវាទាប្រាហេតុបន្ទូលបែស់ព្រះ។ ខ្ញុំធ្វើថាអរើង។ ហើយខ្ញុំធ្វើថាគីជាប្រាហេតុបន្ទូលដែលមិនប្រើប្រាស់ព្រះ។ ហើយតុឡវនេះខ្ញុំមានបទអង្គីខ្លះសរសេរនៅទីនេះ និងកំណាត់ចំណាំកំម្មួយចំនួន ដែលខ្ញុំចង់សំដើរប៉ុន្មាន មួយសន្និ៍ ប្រហែលជាក់សសិប្រាំនាទី។

- 10 ហើយបន្ទាប់មកយើងនឹងចេញទាន់ពេលដើម្បីទៅមើលត្រាំងដីអស្សារ៉ែនេះម៉ង ទៀតនៅយប់នេះ។ ហើយខ្ញុំធ្វើជាក់ចារៈនឹងបន្ទូប្រទានពារដល់អ្នកតាមយោ នេះ។ ហើយខ្ញុំដឹងថាអ្នកត្រូវធ្វើដី។ ហើយខ្ញុំសន្យាក់ថាគ្រោរបីកឡាននៅគុកសុន ពេ យប់នេះ យើងដឹងម៉ោង អ្នកអាចស្រីម៉ោង។ នោះគឺជាការបីកបរដប់ម៉ោង។
- 11 ហើយខ្ញុំកំពុងចាកចេញទៅក្រោមប្រែទេស ហើយខ្ញុំត្រូវទូលាការណ៍ត្រាំក្រុង ឈ្មោះនៅពេលព្រឹកនៅឯ៉ាងដ្ឋាកិចាល់។ ដូច្នេះខ្ញុំខ្សោយការណ៍ ខ្ញុំមានការពន្លាពេលមួយនៅ ហើយពីកនឹងមិនទទួលយកទៅ “ទេ” សម្រាប់ចម្លើយមួងទៀត គម្លូនេះ។ ហើយខ្ញុំមានដំដឹងពេកណុស និងដំដឹងគ្រុងពេកដែលក្រុង យកកមកប្រើនិងចូលរួមបស់ខ្ញុំ។
- 12 ដូច្នេះ ខ្ញុំ សូមអរគុណចំពោះឱកាសនេះ និង—ហើយការប្រជុំដីណូនេះ យើង មានមុនមហាសន្និចាតា។ វាពិតជាថ្មីឱ្យបេះដឹងខ្ញុំនឹងប៊ូ។ អ្នកគឺជាមួនសូណ្ហូ។ ខ្ញុំ ធ្វើជាក់ចារៈនឹងបន្ទូប្រទានពារដល់អ្នក។
- 13 នៅពេលដែលដោលដឹងអស្សារ៉ែនិន្ទាប់ម៉ោង...សម្រាប់អ្នកដំនោះកំពុងលាយនៅ ក្រោរនោះ ដែលបានបោលខ្លួនគាត់នៅអាណាព្យាសា កាលពីប៉ុន្មានថ្ងៃមួន បានកន្លួយ របស់វានៅក្នុងមួងទៀតនៅព្រឹកនេះ នៅតាមបណ្តុះបណ្តាយជីវិតនៅក្នុងការណ៍ គាត់រាជធីការណ៍នឹងនេះ បានយ៉ាងងាយស្រួល។ ហើយប្រសិនបីត្រូវវិញ្ញាបណ ហិសុទ្ធប្រាប់ខ្ញុំចូរស់...
- 14 មាននរណាម្នាក់បានធ្វើយ៉ាងស្រួលខ្ញុំជាបាន មាននរណាម្នាក់បានធ្វើយ៉ាងស្រួលខ្ញុំជាបាន តើវានឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃនេះទេ បងប្រុស ប្រាបាបំ? ” ទេ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំត្រាន់ពេមិនដឹង ទាល់ពេទ្យខ្ញុំដឹង។ នោះ គឺជាការពិត។
- 15 ខ្ញុំតែងតែចង់ស្រោះគ្រាន់ជាមួយអ្នក។ ខ្ញុំត្រាន់ពេមិនសន្យាតយកគឺតិនាមួយ ប្រុម្ពីដែលខ្ញុំធ្វើ ប្រុម្ពីដែលនាន់ទេ។ នៅពេលខ្ញុំប្រាប់អ្នក វានឹងភ្លាយជាការពិត។ មែនហើយ ត្រូវតែប្រាប់ខ្ញុំជាមួន ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹង ថាទិកពាណិជ្ជកម្មចង់មួលសិតកុងសានកាត់រដ្ឋាភិបាល។ យើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ បុំនែនធ្វើដែលខ្ញុំបានព្យាយាមធ្វើ...
- 16 បងប្រុសសាការដ្ឋានកំពុងនិយាយនៅព្រឹកនេះថា តើគាត់ផ្តល់ចែងកាត់ខ្ញុំ អធិស្តានយ៉ាងដូចម៉ោច ហើយចុះទៅថ្ងៃនោះហើយយកសិកកាត់ទាំងនោះមុន

ពេលប្រជាជនទៅដីអង្គភាព មេីនពួកគេ ហើយមេីនចាតី—ចាតីខ្ញុណានប្រាប់ពួកគេ ពីអ្វីដែលពួកគេបានសរសរវត្ថិនោះ។ ពួកគេសរសរវត្ថិប្រាកេតនៅលើកាត អង្គស្ថានបស់អ្នក អ្នកដឹងហើយ តាត់ត្រានៃគំចង់មេីនចាតីវាក្តីមក្តុប្រាប់អត់។ តាត់បាននិយាយថា ក្នុងចំណោមរប់រយដែលតាត់បានត្រួតពិនិត្យ មិនដែល មានកំហុសមួយទេ។ មិនដែលមាននរណាម្ភាក់ខ្លួន យើងទេ ពីព្រោះ ជូច — ដែលបានរាជាណាព្រះ។ ប្រសិនបើខ្ញុណាប់គិតអំពីនោះ វាតិតជាទសនោត្រង់នេះ។

¹⁷ ត្រូវស្រើក្នុងម្នាក់ដែលខ្លួនកំពុងអង្គូយ ដូចចំណាប់ខ្ញុំតុចធ្លាន៖ មករកខ្លឹមយុរឿប្ដុនានេះ នាងមានសុបិនមួយ។ នាងបាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហំ តើសូបិននេះមាននីយោះដូចម្លោះ?”

¹⁸ ខ្ញុណានិយាយថា “ខ្ញុមិនដឹងទេ បុន្តែស្រី។ ខ្ញុនិងស្រួលយល់ ប្រសិនបើ ព្រះអម្ចាស់នឹងប្រាប់ខ្ញុំ” ជូច៖ ខ្ញុណាបន្ទូលហើយព្រាយមួលស្អាត្រៈអម្ចាស់ ហើយទ្រង់មិនដែលប្រាប់ខ្ញុំទេ។

¹⁹ ត្រូវស្រើក្នុងគ្រប់មកវិញ្ញាមួងទៀត។ នាងបាននិយាយថា “មែនហើយ តុចនេះតើការបេក្ខសាយសុបិនបស់ខ្ញុំនេះឱ្យណា?”

²⁰ ខ្ញុណានិយាយថា “មកទីនេះ សំណោរចិត្ត អង្គយចេះ។” ខ្ញុណានិយាយ ថា “ខ្លួនកិច្ចម្នាយបស់អ្នកគឺជាមិត្តលូរបស់ខ្ញុំ។ យើងទេ? ហើយពួកគេមក ពីប្រទេសការណាត ចូលនិគុន់ ហើយស្អាក់នៅទីនេះជាមួយខ្ញុំ។ ពួកគេដី ថា នេះជាអ្វីដែលខ្លួនយកយាមិលាយ។ ហើយខ្ញុមិនដែលនិយាយអ្វីខ្លួនចំណោះ អ្នកណាតជាយកចនា នៅក្នុងជីតិបែស់ខ្ញុំទេ។ ប្រសិនបើខ្ញុំ...ខ្ញុំគិតថាផ្ទៃដឹងថា សុបិនមាននីយោះឱ្យណាត។ បើឯកសារលើខ្ញុណាប់ខ្ញុំ យើងទេ ប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវការខ្ញុំដឹងថា ហើយបន្ទាប់មកគាត់ប្រាប់ខ្ញុំ វាមាននីយោះឱ្យណាប់ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកបានទេ។ យើងទេ ប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវការខ្ញុំដឹងថា អ្នកដឹងថាមួនស្អិនអាចភាសាយជាមួកដែលមិនប្រុល ដឹកនិងសេចក្តីស្អាប់ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកដឹងមិនដឹងថាបាប្រើដឹងខ្ញុំប្រាប់អត់។”

²¹ ប្រសិនបើខ្ញុំប្រាប់អ្នកនូវអ្វីនៅក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ នោះវាតិតជាថូចេះ មែន។ នោះហើយជាអ្នកប្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយរហូតមកដល់ពេលនេះ នៅឆ្នាំទាំងអស់ នេះ នៅទូទៅទាំងពិភពលោក និងនៅផ្លូវពិភពលោក វាមិនដែលខសមួងទេ។ បួញហេតុ... ហើយ តុចនេះ អ្នកដឹងថាមួនស្អិនអាចភាសាយជាមួកដែលមិនប្រុល ក្រោមព្រោះទេ។ វាគ្រោះការព្រះវិញ្ញាបាននេះព្រះដើម្បីធ្វើជូចេះ។

22 ហើយតទ្ធដែនេះខ្លះមានសាមួយដែលខ្ញុំទូលាចុសត្រូវ។ ហើយជាប្រើនដងដែលខ្ញុំត្រូវបានគេចាត់ទុក តួនចំណោមប្រជាធិន មែនហើយ ប្រហែលជាមាននរណាម្មាកដែលមិនអង្គុយហើយគឺគម្យយ៉ាង្វែក ថាខ្ញុំជា—អូ មនុស្សអាណាក់ ថា ខ្ញុំមិនចូលចិត្តមនុស្ស ហើយខ្ញុំតែងតែកាត់បន្ទយពុកគោ។ ហើយនោះមិនមែនដូច្នោះទេ នោះមិនមែនដូច្នោះទេ ខ្ញុំស្រឡាត្រូវមនុស្ស។ ប៉ុន្តែ អ្នកដឹងទៅ ការស្រណាត្រូវគឺការកែត្រាំ។

23 ប្រសិនបើក្រោងប្រុសកូបបេសអ្នកអង្គុយនៅតាមផ្លូវនោះ ហើយអ្នកបាននិយាយថា “ក្រុងក្នុងជានិស្សស្រឡាត្រូវ ខ្ញុំមិនចងច្រោះឱ្យអ្នកនៅទីនោះទេ ប៉ុន្តែ...” ហើយចេរយន្តជាបន្ទីទេដឹងថា ក្នុងគោតានបន្ទីទេដឹងថា ក្នុងគោតាននាំកាត់ចូលមក។ តាក់បានគោត់ចេរយន្តកើត្រា។ ហេតុឃី អ្នកគូរតែកែត្រាំត្រូវគោត់។ ប្រសិនបើអ្នកស្រឡាត្រូវគោត់អ្នកនិងដើរជាអ្នកនិងដើរជាអ្នក។

24 ប្រសិនបើអ្នកបានយើងបុរសម្ងាត់អំណុំទូកក្នុងទន្លេ ឲ្យនានេះទៅកើតក្នុងទន្លេ ដែលមានទូកក្នុងមួយ អ្នកដឹងទៅថាអ្នកនឹងលិចនៅពេលគោត់បុកទីក្នុងគោត់ តើអ្នកនឹងនិយាយថា “ចន អ្នក ប្រហែលជាត្រូវតែគឺគម្យយ៉ាង្វែកសិន ប្រហែលជាអ្នក ប្រហែលជាមិនអាចទៅបានទេ”? ប្រសិនបើខ្ញុំដឹងថាគាត់នឹងមិនធ្វើបានទេ ខ្ញុំនឹងស្រើរតែបញ្ហាគាត់ចេរយន្តកើត្រា ហើយអាច ព្រាតាដាកសេចក្តីស្រឡាត្រូវដែលបានទៀត។

25 ហើយតទ្ធដែនេះ នៅក្នុងសារទំនៃដែលខ្ញុំនិយាយ ខ្ញុំមិនដែលពាយមាយ នាំមកនូវគោលលទ្ធផលម្មាយទៀតយ៍។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំធ្វើដូច្នោះនៅក្នុងក្រុមដំនីស៊ីខ្ញុំប៉ុន្តែនៅទីនេះ ក្នុងចំណោមបុរសនិងស្រីដែលមាននិកាយឱ្យដាក់ត្រូវនិងតាមត្រូវ ខ្ញុំត្រូវនៅតែពាយមាយក្នុងទម្រង់ស្រាល ដើម្បីពន្លេលំបែងគ្រាន់ទៅក្នុងទន្លេដែល ប្រសិនបើអ្នកកៅតិពីព្រៃន័យព្រាតាបានទេ ខ្ញុំធ្វើថាអ្នកនឹងយល់ពីអ្នកដែលខ្ញុំចងច្រោះនិយាយ ក្នុងចំណោមបុរសគ្រឿស្សាន មេគុម្ភីស បានឯស្តី ប្រសិនបើធ្វើនេះ និងធ្វើឡើង។

26 ឥឡូវនេះនៅយោប់នេះខ្ញុំចងច្រោះហើកទៅលោកបុរីតិចិត្តកើតិ ២៥៧ ខ្ញុំចងច្រោះអាន... ចាប់ធ្វើឱ្យជាមួយខេត្តទី១៩ នៃជំពូកទី ២៤ នៃលោកបុរីតិ។

រួចកំទូលបាទ ឱ្យប្រាស់រួចកំទូលបាទ ឱ្យប្រាស់រួចកំទូលបាទ ឱ្យប្រាស់រួចកំទូលបាទ
ហើយ នៅថ្ងៃនេះសូមរោចសម្រាប់ទូលបង្គំ សូមសំដើរសេចក្តី
សប្បុរសដល់អំពុជាបាកំ ជាថោប្រាស់រួចកំទូលបាទ ឱ្យប្រាស់រួចកំទូលបង្គំដង។

មិន ទូលបង្កំណាយនៅដីកអណ្តុងទីកនៈ ដើម្បី កាលណាត្វក ក្នុងស្រីបស់មនុស្សតួន្យក្រោងនេះចេញមកដងទីកៈ

នោះនាងក្រម៉ាណាដែលទូលបង្កំនិយាយថា សូមនាងជាកំភ្លូមធុះ មកចូលខ្លឹមដីកដង ហើយនាងនោះនឹងធ្វើយមកថា អាត្រីព្រឹតិសាត្រី ខ្លឹមដីកចូលខ្លឹមដីកដង សូមចូរក្រោមក្រោងរបស្ស់នោះដង ដែលទ្រង់ តម្លៃចូលខ្លឹមដីកដង យ៉ាងនោះទូលបង្កំនឹងដីកដងថា ច្រង់បាន សំដែងសេបគីសប្បរសចំពោះ...ចោរបាយទូលបង្កំមែន។

²⁷ ហើយបន្ទាប់មកនៅក្នុងសៀវភៅការវិវាទ៖ នោះគឺជាសៀវភៅការដំបូងនៃព្រះគម្ពី គឺលោកបុរាណី តម្លៃនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីចេងក្រោយ ខ្លឹមដីកដងតុកទី ២១ នៃវិវាទ៖ និងខទី ៦។

²⁸ យើងដឹងថាគើតជាបទគម្ពីនៃលោកបុរាណីនេះ...អ្នកចង់អានជំពូកទាំងមួល បើអ្នកចង់។ គីព្រះជាម្នាស់ចាត់អេលីសីចេញ។ បុ អំប្រាបំបញ្ញាអេលីសី សូមអត់ទោសឱ្យខ្លឹម ដើម្បីធ្វើសិស្សកន្លែករម្យឱ្យអីសាក។ ហើយមិកាតីស្រស់ ស្ថាតានចេញមក ហើយនៅក្នុងចម្លោយដីលូតាគខ្លះចំពោះការអធិស្ឋាននោះ—ចាត់អេលីសី ជាម្នាកបំផើបស់អំប្រាបំ ទីបំពេអធិស្ឋាន។

តម្លៃនេះនៅក្នុងខ ៦ នៃជំពូកទី ២១ នៃវិវាទ៖

ក្នុងទេរកាត់ចំណាំ មានទេរកាត់ ដែលកាន់បានការឡាងដីពេញដោយ សេបគីដែនានាទំងុលក្រោយបង្កើស ទេរកាតោះបានមកនិយាយនឹងខ្លឹម ចូលការឯករាជៈ ខ្លឹមដីកដងបញ្ចូលបញ្ចូលខ្លះដោយដី ជាករិយាល័យស់ ក្នុងចំណោម។

²⁹ តម្លៃនេះខ្លឹមដីកដងបទមួយ នៅយប់នេះ សម្រាប់ដីកដងនោះ ការ ក្រើសិស្សកន្លែករម្យា ហើយនេះ គីប្រសិនប់ដីកដងប្រុសខ្លឹមដែលកត់ត្រានោះទីនេះ នេះ គឺជាខ្សែរាត់ដែលអ្នកអាចទៅមុខ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យចេញ។

³⁰ ហើយទូទៅនេះ នៅក្នុងនេះ វាមិនមាននិយាយថាទីនិយាយនេះចំពោះក្រុមដំនាំ នេះទេ បើទីនិយាយអាត់ទាំងនេះដើរជីព្រឹតិកពាលាក។ តុកវាគ្រោះបានបកប្រំ ជាកាសា អុ ជាព្រឹតិនភាសាសូមីក្រោនក្នុងប្រទេសដែលមិនធ្វើនោះជីព្រឹតិកពាលាក។ យើង ធ្វើខ្សែរាត់ទៅពួកគេ ដោយតកតិតផ្លូវ នៅលើសង្គមនៃក្រុមដំនាំ។ ហើយពួកគេព្រឹ

បានបកប្រោះ ហើយអ្វីចាំងអស់ផ្សេងគាត់វិញរបីក និងទៅតែណាន និងនៅជីឡូ
ពិភពលោក។

តុល្យវ្រន់ ការព្រឹសដៃសក្ខនក្រម!

៣១ ឯុងជាប្រើននៅក្នុងដីភីកយើងគ្របានផ្តល់ជប្រើស។ ផ្តល់នីងដីខ្លួនឯងតីជា
ជប្រើស។ យើងមានសិទ្ធិបង្កើតផ្តួចផ្តាល់ខ្ពស់ ព្រឹសដៃសក្ខនក្រមផ្តល់ខ្ពស់ដែលយើងចង់
សែនទៅ។

៣២ ការអប់រំគឺជាជាជប្រើសម្មួយ។ យើងអាចព្រឹសដៃសប្តាខោះកើតឱ្យយើងនឹងទទួលការ
អប់រំ បុច្ញាខោះយើងនឹងមិនទទួលយកការអប់រំទេ? នោះគឺជាជាជប្រើសដែលយើង
មាន។

៣៣ គ្រឿនឯងខុសគឺជាជាជប្រើស។ បុស ត្រីគ្រប់រូប គ្រួងប្រុសនឹងក្រុងស្រី គ្រាំ
ព្រឹសដៃសប្តាខោះពួកគេនឹងព្យាយាមសែនវត្ថិមគ្រប់ប្រុមិនសែនវត្ថិមគ្រាំ។ រាជា
ជប្រើសម្មួយ។

ជប្រើសគឺជាយុងដៃអស្សាយ។

៣៤ គោលដៅដែលអស់កាបូបសំអ្នកគឺជាជាជប្រើស។ ហើយប្រែកាលជា យប់នេះ
អ្នកខ្លះនឹងធ្វើវា—ជប្រើសនោះជាកំនើងដែលអ្នកគ្រប់ចំណាយអស់កណ្តាលិច្ឆេច មុន
ពេលកម្មិតីនេះបញ្ចប់នៅយប់នេះ។ វានឹងមានពេលម្មួយ ដែល ប្រសិនបើអ្នក
បង្កើតិនិមួយៗជាមួសជាតិបាន នោះនឹងមានពេលម្មួយដែលអ្នកនឹងបង្កើតិនិមួយៗ
ច្រង់ជាលើកចង់គ្រាយ។ មានបន្ទាត់វារាងសេបតីមេត្តាករុណានឹងការការត់ទោស។
ហើយវាតាយុងគ្រោះថ្មាក់សម្រាប់បុសប្បស្តី គ្រួងប្រុសប្បស្តីក្រុងស្រី ដែលគ្រប់ដី
ផ្សេងគាត់បន្ទាត់នោះ ព្រមទាំងការក្រោលប់មកវិញទេនៅពេលអ្នកយានដែល
ថ្ងៃកំណត់នោះ។ ផ្ទេចៗ នៅយប់នេះ រាជាជាល់ពេលដែលដែលបន្ទាត់បាន និងការក្រោលប់
កណ្តាលិច្ឆេចគ្នានីមួយៗ។ ផ្សេងៗ នៅយប់នេះ រាជាជាល់ពេលដែលដែលបន្ទាត់បាន និងការក្រោលប់

៣៥ មានជប្រើសម្មួយឡើងទៀតដែលយើងមាននៅក្នុងដីភីក នោះគឺជាដែក
ជីវិត។ បុសវិយក្រួងប្បស្តីយក្រួង ដែលបានជំបារាបីជីវិត មាន—គ្របាន
ផ្តល់សិទ្ធិដើម្បីវិញការព្រឹសដៃស។ យុវជនព្រឹសដៃស។ យុវជនមានសិទ្ធិទទួលប្ប

បដិសេដ។ បើត្រូវការទៅគោដាចម្រិៃស ទាំងសងមាន។ ទាំងបុរសនិងស្រីពួកគោមានសិទ្ធិរួមឱសជីវិត។

ជូចគ្នានេះជីវិត អ្នកមានជីម្រិៃស ក្នុងនាមជាគ្រីស្សានម្នាក់។

³⁶ អ្នកមានជីម្រិៃសវេនក្រោមដំនុំនៅទៅនេះ៖ នៅការមេកិ រហូតមកដល់ពេលនេះ៖ ដែលអ្នកអាចទៅធានា នៅពីជាងកសិទ្ធិភាយវិចធ្ងាល់ខ្លួនរបស់អ្នក ដើម្បី រួមឱសជីសក្រុមដំនុំណាមួយដែលអ្នកចង់ធ្វើជាកម្មសិទ្ធិ។ នៅពីជាងដឹងឱសមួយ។ អ្នកមិនចាំបាច់ទៅកែវតុកគោទេ មើលអ្នកមិនចង់។ បើត្រូវប្រសិនបើអ្នកចង់ធ្វាស់បូរី មេក្តីឱសទៅធានីស្តី បុរាណតុលិកទៅជាប្រឈរគេស្អាត់ ជាដើម គ្នាននរណាម្នាក់អាច បាប់អ្នកបូសំអ្នកមកក្រោមដំនុំណាមួយឡើយ។ នៅពីជាន់នៅពីជាលេក្តាត របស់យើង។ នៅពីយើងជាលទ្ធផ្លូបជាបីទៅយុរីយេរោបស់យើង។ មនុស្សគ្រប់បុប្ផាថរួមឱសជីសជាមួយនឹង។ សិរីភាពខាងសាសនា រីយ៉ានេះជីជាបីដឹង ដែលស្អារ។ ព្រះជួយយើងរក្សាការិយាទានយុរីតាមដែលយើងអាចធ្វើបាន។

³⁷ អ្នកកំមានជីម្រិៃសជីវិត។ ចាតិ៖...នៅពេលអ្នករួមឱសជីសព្រះវិបារនេះ៖ អ្នក អាចរួមឱសជីសចាតិ៖ អ្នកនៅក្នុងក្រោមដំនុំនេះ៖ ចាតិអ្នកនឹងរួមឱសជីសក្រុមដំនុំដែល នឹងដឹកនាំអ្នកទៅកាន់គោលដៅដឹងអស់កាលវូរបស់អ្នកបុរាណតាំ។ អ្នកអាចរួមឱសជីស ក្រោមដំនុំដែលមានគោលដំនុំថ្វីថ្វាស់លាស់មួយ ដែលអ្នកអាចគិតចាតិគោលដំនុំ នោះជាបីដឹងដែលអ្នកចង់បាន។ បុក្រោមដំនុំដើរឯកមានជីវិរបស់ពួកគោ។

³⁸ រីយូបន្ទាប់មកមានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ អ្នកមានជីម្រិៃស។ អ្នកត្រូវតែធ្វើការ រួមឱសជីស។

មានថ្វាប់ដែលមិនបានសរសេរក្នុងចំណោមយើង អំពីការរួមឱសជីស។

³⁹ ខ្ញុំធ្វើចាតិជីជាងលីយ៉ា ពេលមួយ នៅលីក្តីការមេល បន្ទាប់ពីការប្រកួត នៅពេលបានដំនើនិក្តីដែលយើងខិំបេតេមកដោតម្នល់នេះ។ រីយូបនៅលាត រី ប្រុះហើលជាសម្រាប់អ្នក បុខ្ញុំនៅរៀបចំនេះ៖ ដែលយើងរួមឱសជីសនេះ៖ ជូចជាបចនាគិសាងនេះហើយគ្មែកមេល។ និយាយជាមួយស្មោះគ្នា ខ្ញុំគិតចាតិកំពុង កើតឡើង នៅទីទាំងពីរលោក តម្លៃនេះ។ បើត្រូវមិនយុរីបុន្ញនានានឹងមានពេលដែល ដែលអ្នកត្រូវរួមឱសជីស។

⁴⁰ រីយូអ្នកជាបុរសនោទៅនេះ៖ នៅក្រោមដំនុំនិកាយរបស់អ្នក គ្រាន់តែរួមឱសជីស។

បានពេលដែលតីត្រីមក្រសម្រាប់អ្នកនៅពេលអ្នកនឹងធ្វើការពើសនឹស។ អ្នកនឹងចូលទៅកុងក្រមបៀវកាតិកពេលបានក បុអកនឹងមិនភាយជានិកាយឡើតទេ។ អ្នកនឹងក្រោពើផ្លួចបានការដំឡើងបានពេលនាប់រោងនេះ។

⁴¹ ហើយវាតារឿងពុគ្គលេខាកំដែលក្រួរអ៊ែងចាំហុតដល់ម៉ោងចុងក្រាយ ដួងដែងក្រារៈអ្នករាជនឹងទទួលយកវីដែលអ្នកមិនរាជធ្វើឱ្យរាជធ្លោះដើរបាន។ អ្នកដឹងទៅថា មានពេលមួយដែលអ្នកអាចក្រោបានព្រមទាំង បន្ទាប់មក ប្រសិនបើអ្នកដើរដួងការតែបន្ទាត់នៃការក្រោមាននោះ បន្ទាប់មកអ្នកក្រោបានសម្ងាត់រៀបហើយនៅថ្ងៃកម្មានឡើត ដែលមានមាត្រា

⁴² សូមបងថា នៅពេលដែលឆ្លើងដើរបានមកដល់ និង—បុជាថ្មីជីវេស់ ជាមួយព្រៃដើម្បីដឹងខ្សោះខ្លួនអាសករទាំងអស់អាចមានសេវាការ។ បុន្តែប្រសិនបើពួកគេមិនព្រមទទួលយកសេវាការបែស់ពួកគេទេ នោះគាត់ក្រោបានតែនៅថ្ងៃក្រោបាន ដើម្បីប្រកាស ហើយស្នូស្មាយយក្សាលបានខ្លួចពេះត្រូវការតែ ហើយបន្ទាប់មកគាត់បានបំឃើសបែស់គាត់ជានិច្ច។ វាក្រោបានតែដាក់នៅលើក្រោពីកបែស់គាត់ជាប្រភេទនៃការស្វាប់។ “សេចក្តីជីនីតីទៅឡើងដោយការស្វាប់” គាត់បានពួកគឺ នោះ បុន្តែគាត់មិនចង់ស្វាប់ទេ។

⁴³ ជាពួកគឺនៃដែលហើយ ដែលបូសនឹងស្ថិតិកបស់ព្រះ ហើយយើញរាប់អ្នកការពិត និងសេចក្តីពិត បុន្តែពួកគេនៅថ្ងៃមិនចង់ពួករា។ មានហេតុដល ដែនឡើតទេ។ មានជម្រើសខ្លះទៅពេលពួកគេមានជាតិចំណេះដឹងល្អ។ ពួកគេនឹងមិនពួរអ្នកឡើតទេ។ ដំបូន្ទានបែស់ខ្លួចពេះអ្នក នៅពេលដែលព្រះមានព្រះបន្ទាលមកដួងចិត្តរបស់អ្នក អ្នកធ្វើបានក្រីមក្រុ។

⁴⁴ អីលីយ៉ាបានធ្លូលដិច្ឆីសម្បយដល់ពួកគេ ដែលពួកគេគូរឯង៖ “ពើសនឹសអ្នកនោះឡើនេះដែលអ្នកនឹងបងម្រោះ ហើយព្រះជាមាស់ជាប្រះ ចូរបម្រើទេ។ បុន្តែប្រសិនបើព្រះបាលជាប្រះ ចូរបម្រើគាត់ចុះ។”

⁴⁵ ឥឡូវនេះ ធ្លូចដែលយើងហើយពួកគេបានដិច្ឆីតាចិទាំងអស់តីជាប្រភេទនៃរត្ស ខាងវិញ្ញាណា ធ្លូចដែលយើងបានផ្តល់ជានិភ័យដល់ការស្មោះដឹងនៅក្រីកនេះ ធ្លូចជាប្រះអាជិត្យនឹងផ្តល់ជាតិបស់វា នោះគឺជាប្រះគម្ពីរដំបូងរបស់ខ្លួច។ អនុពេលខ្លួចនាន់ទំនួរយក្សាងប្រះគម្ពីរ ខ្លួចបានស្ថាប់ព្រះ។ ពីព្រះប្រះគម្ពីរក្រោបានសរស់នៅត្រូវបែងចាយជាផ្លូវការបាន

ទីកន្លែងនៅក្នុងដំណឹង ហើយវា គ្រាន់តែត្រូវនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ៖ រៀបនៃការស្វាប់ ការបេញប៉ុស ការសំឡើងវិញ្ញុនៃដំណឹង ហើយព្រះអាចឯក្រាមផ្តល់ការតាំងជាថ្មីប៉ុសប៉ុប៉ុ ស្ថាប់ កំដើមដោកដំណឹងមួយនៅក្នុងមានបុរាណដែលយើងអាចសរស់បាន ព្រះជាម្មាស់តាមដំណឹង ដែលយើងត្រូវផ្តល់ការតាំង សម្រាប់សាន់៖។

⁴⁶ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើខាងវិញ្ញុណា បុរាណដំណឹងតីជាប្រាកេទនៃវិញ្ញុណា បន្ទាប់មកការពិនិត្យដីសក្ខនក្រមំ តាមលេបដំណឹង តីជាប្រាកេទនៃការពិនិត្យដីសក្ខនក្រមំ ក្នុងក្រមំកុងវិញ្ញុណា។

⁴⁷ ឥឡូវនេះ វាបានបើកសំខាន់នៅពេលដែលយើងទៅក្រើសដីសក្ខនក្រមំ បុសម្នាក់ ព្រះពាក្យសម្រចនៅទីនេះ៖ “រហូតដល់យើងស្ថាប់ខីបយើងបែកគ្នា” នៅ៖ ហើយជាបៀបដែលយើងគួរក្នុងមានចំណែកចាត់បីណានេះដែលនឹងបំបែកអ្នក។ ហើយខ្ចីតិតចាត់យើងគ្នា៖ ចាំមានតែសេចក្តីស្ថាប់បីណានេះដែលនឹងបំបែកអ្នក។ ហើយខ្ចីតិតចាត់យើងគ្នា៖ បុសម្នាក់ដែលមានគំនិតត្រីមក្នុងរបស់គ្នា៖ ដែលកំពុងរៀបចំដែនការអនាគតចាត់គ្នា៖ ព្រះស្ថិតិថ្មីសក្ខនក្រមំ បុទ្ទូលយកជាអ្នីសហី គ្នាតែបាយក្នុងក្រមំ មែនទែនឡូវីដែលនានកំពុងធ្វើ ហើយជាតិសែសនោសម័យនេះ៖ បុសគ្នាតិតិនិងអធិស្ឋានមួនពេលគាត់រឿនដីសក្ខនក្រមំ។

⁴⁸ ខ្ចីតិតចាត់ សញ្ញាឆ្វេនេះ ហេតុអ្នីមាន...ករណីលេងលែបប្រើនឹងឥឡូវនេះ ដែលយើងនាំមួយចិត្តភាពលោកនៅរាយរិក ក្នុងការណីលេងលែបៗ៖ យើងដឹកនាំពិភពលោកទាំងមួលៗ៖ នៅទីនេះមានការលេងលែបត្រូវប្រើនឹងជាងកន្លែងណានៅទាំងអស់ ប្រជាតិនេះ៖ ហើយវិនិង និងគិតចាត់ ជាប្រទេសត្រីស្អាន។ តើគ្នាបន្ទាសម័យណានៅក្នុងការលេងលែបនេះយ៉ឺង! ខ្ចីតិតចាត់មួលហេតុរបស់វាតិដោយសារតែបុសបានហ្មត់ធ្លាយពីព្រះ ហើយស្ថិតិនាកចចញពីព្រះ៖ ហើយស្ថិតិនាកចចញពីព្រះ។

⁴⁹ ហើយយើងរកយើងពី ប្រសិនបើបុសអធិស្ឋានហើយស្ថិតិម្នាក់អធិស្ឋានអំពីបញ្ហានេះ៖ មិនគ្រាន់តែសម្រួលដែលទៅខ្លួនកិច្ចស៊ិកស្ថាត បុស្ទាត់ដែលប្រចាំនោះ ប្រសេចក្តីស្រឡាត្រាព្យីខាងលោកកិច្ចខ្លះទៀត បុន្ថែនឹងសម្រួលដែលទៅព្រះជាមួនសិន ហើយនិយាយចាត់ ព្រះអង្គដើរ តើនេះជាដែនការរបស់ទ្រង់ទេ?

⁵⁰ ខ្ចីតិតចាត់ចូលនេះមានការបាកបញ្ចាមព្រះប្រើនិងណាស់ ផ្ទចនៅសាលាដែរ។ ពេលនៅពេលដែលក្នុងមកកំរូវ ពេលព្រះក្នុងចាប់ប្រើនិងនៅក្នុង នោះ—ដែល

ជាមិត្តភកតិវបស់ខ្ញុំ នឹងមកហើយនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាកែហំ តីអូកនឹង អធិស្សនសប្បប់យើងទេ? យើងកំពុងមាន—ការធ្វើការប្រុលននៅថ្ងៃនេះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានធ្វើការពេញមួយយប់ ហើយខ្ញុំហាក់ដូចជាមិនអាចធ្វើបាន—មិនអាចធ្វើស្រាយបានទេ។ សូមអធិស្សនសប្បប់ខ្ញុំ។” ខ្ញុំគិតថាអ្នកនឹងសាលាណាក់បាន ប្រសិនបើអូកចង់ ប្រសិនបើ...ហើយខ្ញុំតុកម្នាយនៅគុមាបាហពេលព្រឹក អូកអាចនិយាយថា “មាយដើម្បី ចនបានធ្វើកេសននៅថ្ងៃនេះ។ សូមអធិស្សនសប្បប់គាត់កំណើននេះ។” ខ្ញុំគិតថាការអាចទទួលស្ថិតីដែលអូកអាចធ្វើបានតាមវិធីផ្សេងៗ បុមិលីលក្រដាសបស់អូកដែលហើយបន្ថែម ខ្ញុំគិតថា ប្រសិនបើអូកគ្រាន់តែបេញចុច អធិស្សនអំពីបញ្ហានេះ។

51 ហើយប្រសិនបើយើងសិក្សាតីអូវិធីលើយើងកំពុងធ្វើនៅពេលដែលយើងនឹងរៀបការ នៅពេលយើងធ្វើសនិស្សប្រព័ន្ធដីរបស់យើង ប្រសិនបើយើងនឹងសិក្សាតី! បុសម្នាក់តូវរៀបអធិស្សនដោយស្មោះ ព្រះគាត់អាចបំផ្តើលជីវិតគាត់ទាំងមូល។ សូមចង់ចាំថា ពាក្យសច្ងាតី “រហូតដល់យើងស្ថិតីខ្ញុំដើរយើងបេកត្តា” ហើយគាត់អាចបំផ្តើលជីវិតគាត់ដោយធ្វើការរួមសិស្សខ្ពស់។ បុំនែនប្រសិនបើគាត់ដីងថា គាត់ធ្វើការរួមសិស្សខ្ពស់ ហើយរៀបការធោមួយស្ថិតីម្នាក់ដែលមិនសមនឹងធ្វើជាប្រព័ន្ធបស់គាត់ ហើយគាត់ធ្វើវាទោះយ៉ាងណាក់ដោយ រាជាកំបាត់បស់គាត់។ យើស្ថិយកុំហើយយើងថាគាត់មិនសមដើរយើងជាបានបស់អូក នោះគឺជាកំបាត់បស់អូកដ្ឋានលំបន្ទាប់ពីអូកដីងថាអីអ្នកនឹងអីខ្ពស់។ ដូច្នេះអូកមិនគូរធ្វើវាទាល់ពីអូកអធិស្សនិយបានហូត់ចំពោះ។

52 ឥន្ទុកដូចត្រាបានយើសនិស្សក្រោមដំនុំ។ តុល្យរនេះអូកគ្រោះអធិស្សនយើសក្រោមដំនុំដែលអូកកំពុងរៀបរៀបសំដាមមួយត្រូវ សូមចង់ចាំថា ក្រោមដំនុំនៅមកវិញ្ញាបាន។

53 តុល្យរនេះ ខ្ញុំមិនចែងវិនិចន័យទេ។ បុំនែនខ្ញុំដីងថាមុនុយចាស់ហើយ ខ្ញុំត្រូវចាកចេញពីថីនេះ នៅថ្ងៃណាមួយ។ ហើយខ្ញុំក្រោះអីយើងនៅថ្ងៃដីនុំនៅថែមៗដើរដល់ខ្ញុំនិយាយនៅរួចរាល់នេះបុពេលដៅក្នុងគ្រឿង។ ហើយ ដូច្នេះ ខ្ញុំក្រោះអីស្ថិតីប៉ែបាយស្មោះ គឺជាកំបាត់បស់អូក។

54 បុំនែនអូកចូលមេទ្រក្នុងព្រះវិហារ ហើយបើអូកនឹងមិលកិយាបចបស់ព្រះវិហារ នោះ អូកគ្រាន់តែមិលគ្រឿងម្នាល់មួយត្រូវ ហើយជាបម្បាមអូកនឹងយើងបាន។ ក្រោមដំនុំធ្វើដូចត្រូវដ្ឋាន។ ពេលខ្លះ ខ្ញុំធ្លល់ចាប់ចេះបើយើងកំទួលិន្យាបាន។

និងគ្មាយកដ្ឋានបន្ទាន់តាមវិញ្ញាបាលីសុទ្ធទៅវាវី។ អ្នកទោដល់កំនើងដែលគ្រឿងម្ហាលម្នាក់មានភាពអីកាលបែរីយបន្ទដំណើរទៅមានខេត្ត អ្នកនឹងយើរពារកម្មដាំនី គីមុចត្រាំ ខ្ញុនឹងនាំអ្នកទោត្រូវជាកម្មដាំនីម្បយដែលខ្ញុំយើរពារកម្មដ្ឋាលយា គ្រីករាលពួកគេចាប់ឡើង។ អ្នកមើលក្រុមដាំនី ពួកគេធ្វើជឺមុចត្រាំ អ្នកយកគ្រឿងម្ហាលម្នាក់ត្រាន់តែលើហីមុទាំងអស់ ជាមួយការកម្មដាំនីនឹងដើរជឺមុចត្រាំ ដូច្នេះប្រសិនបើខ្ញុំជើសរើសក្រុមដាំនី ខ្ញុនឹងជើសរើសយកដាំនីនឹងល្អពេញលេញ ព្រះគីមុទាូវាគ្រុមដាំនី ប្រសិនបើខ្ញុំកំពុងដ្ឋីបែលយកគ្រឿងទីផ្សាយខ្ញុំចូលហ៍ ជើសរើស ខ្ញុំមើលទៅ...

⁵⁵ ត្រូវប្រុសនៅថ្ងៃឃ្លោងឡើត កុនប្រុសរបស់បងប្រុសសាករជួននិងកុនប្រសាថ្មបស់គាត់ នាំខ្ញុំមកទីនេះដើម្បីអធិស្ឋានសម្រាប់ឯករាជកម្ម តារាងព្រៃងប្រុសខ្លួន។ ត្រាន់តែត្រលប់មកវិញ...ប្រើតាករយើ នោះគីមុទាបានបស់គាត់ ទីបំពេត្រលប់មកទីដែលរកម្មវិញ។ ហើយពួកគេបានហោខ្ញុំប្រាប់ថា “ប្រុងកំពុងជិតស្សាប់” ហើយបន្ទាប់មក មុនខ្ញុំអាចចូលភ្លើងដូចំនេះ មានសារមួយឡើតមក “គាត់ប្រឈរលេដាស្សាប់នៅពេលនេះ” ហើយគាត់បាននិយាយថាគាត់មាន—ការប្រឈរយាមនៅក្នុងខ្សោយក្តាល ហើយគាត់បានខ្លួន និង—ហើយគាត់កំពុងជិតស្សាប់ ហើយប្រពន្ធគាត់ចង់អាយខ្ញុំអធិស្ឋានអាយគាត់។

⁵⁶ ហើយខ្ញុំបានគិតថា “អូ ប្រសិនបើខ្ញុំព្យាយាមហោះហើរ គាត់នឹងស្នូប់មុនខ្ញុំទៅដល់ទីនោះ ហើយអារមិនកុំព្យូទ័រនេះ” ជួរដែលខ្ញុំសំពួរឡើយ៉ាងរកសហើយមានស្នូប់ក្នុងដូចសំពួរ។ ហើយ—ហើយយើងបានភ្លាប់ទូសំពួរ ហើយជាប់និងគ្រប់ការបស់ប្រុង។ គាត់មិនអាចលើបានឡើយ។ ពួកគេកំពុងផ្តល់ឱ្យគាត់នូវការលើបសិប្បនិមិត្ត។ ហើយនៅពេលដែលយើងអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់ គាត់បាននិយាយ ដោយធ្វើចំណាត់ សូមយកវាទេញពីបំពងករបស់គាត់។ គាត់អាចលើបាន។ គ្រឿងមួយចិនជើរីទៅ ពួកគេបានយកវាទេញ ហើយគាត់អាចលើបាន។ គាត់កំពុងរូបចំនោះ ថ្ងៃឃ្លោងឡើត។

ព្រះវិហាមួយ ការរៀបចំជើសរើសក្រោមឺនិយាយ។

⁵⁷ ការហោល្នួរសំពួរទីបំពេត្តូលមក មួយយោយេ:មុន។ ព្រៀកនេះសមាជិកម្នាក់នៅក្នុងក្រុមដាំនីខ្ញុំ ដែលពិតជាស្សីបាននិងម្នាក់បេញពីទីក្រោង ឬសិល នាងបានស្សាប់នៅព្រៀកព្រួលិមនេះ។ ហើយក្រុមដាំនីបស់ខ្ញុំនោះ គីមុទាបានស្សាប់ ត្រាយខ្លួនពីគ្រប់ការធនាគារ បានប្រមូលដុំត្រាកែវីស៊ីនោះ មុនពេលអ្នកបីមីនោះបាន

តាក់ពេងនាង ឈរដើរបញ្ជាផ្ទៃ អធិស្ឋានរហូតដល់ជីតគ្រលប់មកករនាងវិញ្ញា ហើយនាងកំពុងសំន់នៅយេប់នេះ។ អ្នកចាស់ខ្ញុំនេះក្រមដាំនុយបស់ខ្ញុំ ហេតុអើ ពួកគេ ត្រូវបានបង្កែវិញ្ញុដើម្បីចាត់អីទាំងអស់រាជទ័របាន សូមមកករព្រះដោយស្មោះ។

ធម្មេះ អ្នកក្រោមពេជ្រិសជីថិមក្រុា

58 ជាដីមួងឡើត ប្រឡងស្រីដែលបុសនឹងវិជ្ជិសនិស នឹងផ្លូវបញ្ចាំងពីមហិថ្យតានិងចំពិតលក្ខណៈរបស់គាត់។ ប្រសិនបើបុសអ្នកិសិសស្រីខុសនោះ វាល្អូវបញ្ចាំងពីចំពិតលក្ខណៈរបស់គាត់។ ហើយអ្នកិសិដលគាត់ភ្លាប់ខ្លួនគាត់ បង្ហាញពីអ្នកិសិដលនៅក្នុងខ្លួនគាត់។ ស្រីផ្លូវបញ្ចាំងពីអ្នកិសិដលនៅក្នុងបុសនៅពេលគាត់វិជ្ជិសនិសនងសម្រាប់ធ្វើប្រពន្ធតែ វាបង្ហាញពីអ្នកិសិដលនៅក្នុងខ្លួនគាត់។ មិនចាត់តិញយាយអ្នកនៅខាងក្រោម មិនអ្នកិសិដលគាត់រួចបាការ។

59 ខ្ញុំឡើកិយាលំយេបុសម្នាក់ ហើយគាត់និយាយចាត់ជាក្រុះនាង ខ្លាស់ ពីទូទៅវិញ្ញុនៅលើដំណាំង ដែលគ្មានឱ្យបានសំកោះសំណើរករាយ ខ្ញុំមិនខូល់ពីរឿង ដែលគាត់និយាយទេ ខ្ញុំមិនធ្វើសក្ឍីភាពបស់គាត់ទេ ពីក្រោរវិញ្ញុណាលបស់គាត់ កំពុងផ្ទាត់ទៅលើលោកកិយោ តើនិយាយយ៉ាងម៉ែច បើគាត់នឹងរួចបាកាដាមួយ ត្រូងស្រី អ្នកចម្លោះ បុច្ចេះយ៉ាងណាបើគាត់នឹងចំណុច? វាល្អូវបញ្ចាំង វាបង្ហាញពីអ្នកិសិដលគាត់មាននៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ អំពីអ្នកិសិដលដ្ឋាន៖នានាគតករបស់គាត់នឹងភ្លាយជាតិ ដោយសារតែគាត់បានយកនាងទៅចិត្តមកឱ្យនូវបស់គាត់។ ហើយអ្នកិសិដលនៅក្នុងបុស។ បុសដែលយកស្រីបែបនេះ បង្ហាញពីអ្នកិសិដលគាត់គឺអំពីអនាគត។

60 តើអ្នកអាចសម្រេចបានធ្វើដឹងបែបនេះទេ? អត់ ទេ។ ខ្ញុំមិនអាចទេ។ ត្រូវបានពិតប្រាកដនឹងមិនសំស្ងាត់ក្នុងគម្ពាល់ក្នុងក្រុះនៃបានសម្រស់ស្រស់ស្អាត និងត្រូងស្រីអ្នកចម្លោះ និងនាកីបីម៉ូវីជ្ញុវិកទៅទូទៅ។ គាត់នឹងក្លែងក្នុងអង្គភាពត្រូវបាន។

61 ឥឡូវនេះ អ្នកមិនអាចមានអ្នកិសិទាំងអស់ អាចមានត្រូងស្រីម្នាក់ដែលពិតជាស្អាត ហើយត្រូងស្រីម្នាក់ឡើត ប្រហែលជានាងខ្លួស់ កម្មសំរបស់នាងម៉ែចឡូ ជានាមួយនេះ ហើយអ្នកប្រហែលជាក្រោល៖បង់សម្រាប់ម្នាក់ឡើត។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើនាងមិនមែនជាមនុស្សស្រី បុ សាកសមជាតិស្រីទេ ហើយនាង...ខ្ញុំមិនខូល់ចានាងស្អាតប្រើកំអត់ អ្នកគ្នាកំពើម៉ែប្រិតិកបស់នាង ចាត់ពីនាងស្អាតប្រុមិនស្អាត។

⁶² តម្លៃរៀន៖ វានិងភ្លាយជា ប្រសិនបើគ្រឹះស្ថានធ្វើឈើសប្រព័ន្ធ តាត់គ្នាតែ ក្បឹះសិសស្អីដែលកៅដាច្បីមួយឡើងឡើតពិតប្រាកដ។ ដោយមិនគឺជាឯុទ្ធផលជាសំបកខាងក្រារបស់នាម។ វាតឹះជាឯុទ្ធផលជាបេស់នាម ជាឯុទ្ធផលឡើងនាម នៃបនោះ។ ហើយបន្ទាប់មក អូដឡើក ដែលផ្លូវបញ្ចាំងពីចិត្តគោរពប្រពិបត្តិរោបស់គ្នាតែថាស្រាវជ្រាវក្នុងគ្នាតែ ហើយផ្លូវបញ្ចាំងពីយុទ្ធផលនៅក្នុងចិត្តរបស់គ្នាតែនឹងយុទ្ធផលនៃបនោះ។ ព្រោះគ្រូបាយបស់គ្នាតែនឹងក្រុរានចិត្តមេដោយស្រី នៃបនោះ ស្រាវជ្រាវក្នុងការអនាគតស្រាវជ្រាវប៉ូឌីបែលគ្នាតែ។

⁶³ ប្រសិនបើគ្នាតែជូរបាយមួយក្នុងគ្រប់គ្រងទីតាំងនៃ បូនាយដូរគេទ តើ គ្នាតែអាចចូលរួមបានដែលបុរុសអាចចូលរួមបាននឹងមាន? ប្រសិនបើ គ្នាតែជូរបាយមួយក្នុងស្រីដែលមិនមានសិលិកមួយចំក្បាន់អំពីនាមដើម្បីនៅជូរ៖ និងមិនចូលចែង៖ ហើយចង់ធ្វើការនៅក្នុងការិយាល័យបែលណាម្នាក់ តើនាមជាមួយដូរឈាមណា? អ្នកនឹងមានអ្នកមិនចូលចែងទាក់ទងនឹងអ្នកប៉ូឌីដូរឈាមណា វាតាការពិត។

⁶⁴ តម្លៃរៀន៖ ខ្ញុំមិនសុំចូលចិត្តរសជាតិបែលទាំងនេះ បែលស្រីដូរឈាមទេ។ នៅពេល ខ្ញុំយើងប្រសិនុទាំងនេះមានជកសណ្ឌានទាំងនេះ៖ ជីជុំដូរឈាមដីរោង ជីជុំតុក ជីចបីលីស វាតាការអាម៉ាស់មួយចំពោះទីក្រុងណាមួយដែលអនុញ្ញាតឱ្យស្រីដូរឈាម៖ យើងទេ? យើងទេ? ត្រូវនាយជាបុសជាប្រើប្រាស់យើង។ វាបង្ហាញពីភាពថែកទាកប។ យើងមិនចំពាច់ឱ្យ ពួកគេមានស្រីនៅខាងក្រោមបនោះទេ។ ពួកគេមិនមានអាជីវកម្មបែលនេះទេ។

⁶⁵ នៅពេលដែលព្រះប្រទានឱ្យបុសម្នាក់មានប្រពន្ធម្នាក់ ត្រង់បានប្រទានអ្នី ដែលលួចបំផុតដែលគ្នាតែអាចចងូលឱ្យគ្នាតែ ក្នុកពីការសរស្រាយ៖ ប៉ុន្មានពេលដែល នាមព្យាយាមយកកំន្លើងបែលបុរុស បន្ទាប់មកនាមដីយាយអំពីយុទ្ធផលអារក្រៈ ជានេះដែលគ្នាតែអាចទទួលបាន។ តម្លៃរៀន៖ នោះមិនអីទេ។ យើងទេ?

តម្លៃរៀន៖ យើងអាចយើងបានឱ្យគ្នាតែដូរឈាម។

⁶⁶ ខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងថាការអារក្រៈ អ្នកគិតថាការអារក្រៈ ប៉ុន្មានវាតាការពិត។ យើងមិនខ្ចល់ ថាការអារក្រៈប៉ុណ្ណារេ យើងត្រូវប្រឈមមុខនឹងការពិត។ នោះគឺជាឯុទ្ធផលព្រះគម្ពី បង្កែវ។ យើងទេ?

⁶⁷ តម្លៃរៀន៖ យើងយើងដែលការខាងវិញ្ញាបាយៗជាសំណង់ ដែលការរបស់ព្រះ

សម្រាប់គេហដ្ឋាននាថេលអនាគតបស់ទ្រង់ជាមួយកុនក្រមំនាថេលអនាគតបស់ទ្រង់ជានលេចច្ចារីយ៍។

⁶⁸ ប្រសិនបើបុរសរើបការជាមួយមហាក្សត្រីសិច អ្នកយើង្ហីដែលគាត់កំពុងស្អែងរកនាថេលអនាគត។ ប្រសិនបើបុរសរើបការជាមួយស្ថាដែលមិននៅផ្ទះ៖ អ្នកយើង្ហីដែលគាត់កំពុងស្អែងរកនាថេលអនាគត។ ហើយខ្ញុមានពេលមួយ...

⁶⁹ នេះស្ថាប់ទៅគ្មានឱ្យខ្ងាច់ ខ្ញុត្រាន់តែមានអាមួណាតារ្យនិយាយវា ហើយខ្ញុមួយជាមួយគ្មានឱ្យខ្ញុមានអាមួណាតិយាយរឿងនេះ ខ្ញុត្រានិយាយ។ ហើយជាមួយគាត់ជាង្វេរបស់ព្រះ។

⁷⁰ ខ្ញុ—ខ្ញុត្រាប់ទៅធ្វើការជាមួយអ្នកចិត្តមសត្វ ដើម្បីទិញគោកបី។ ហើយខ្ញុបានកំសំគាល់ថាបុរសចំណាស់តែងតែសម្រួលដៃជាមួយគោកមនពេលគាត់ទៅដើរប្រៀប្រាយ។ បន្ទាប់មកគាត់បែងក្សាលនាង ហើយមិនទៅក្រាយ។ ខ្ញុដើរតាមគាត់ មិនមែនគាត់។ ហើយគាត់មិនវាទ់ទេ ហើយមិនវាទ់ទេ វាទ់ទេ រួចរាល់ អមូល។ បន្ទាប់មកគាត់នាកែកមិនមួយកំណត់ ហើយពេលខ្លះគាត់គ្រឹកក្សាល ហើយដើរប្រៀប្រាយ។

ខ្ញុបាននិយាយថា “ដោយ ខ្ញុចង់សូរអ្នករឿងមួយ។”

គាត់បាននិយាយថា “និយាយមកចុះ បីល។”

⁷¹ ហើយខ្ញុបាននិយាយថា “ហេតុអ្នកបានជាអ្នកតែងតែមិនគោលគោនៅប៉ែពីមួន?” ខ្ញុបាននិយាយថា “វាមិនបានជីវិតឡើងទេ លូ—គោច្ចន់លូ។”

⁷² គាត់ផ្លូវយ៉ាង ខ្ញុចង់ប្រាប់អ្នក ក្រោងប្រុងរឹង អ្នកមានអ្នកបានដែលត្រូវរឿង។ ហើយខ្ញុ—ខ្ញុបានដឹងបន្ទាប់ពីគាត់ប្រាប់ខ្ញុ។ គាត់បន្ទាត់ “ខ្ញុមិនខ្ចល់ពីរបៀបដែលវាបានដែលទេ។ វាការចជាសាប់គោលូសម្រាប់ការមិនយើង្ហី។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាសម្រេចពីរនៅក្រោមបែបនៃវាបានជាមួយក្រោមពីរបៀបដែលទេ។”

បាននិយាយថា “ហេតុអ្នកបានជាង្វេច្ចេះ ហេតុដោយ?”

⁷³ “មែនហើយ” បានបន្លឹមថា “រឿងដំបុងគី” ថា “នាងនឹងមិនដែលនៅក្រោមទេ។” ហើយគាត់បានបន្ទាត់ “រឿងបន្ទាប់គី នឹងមិនធ្វើជាមួយបេស់កុនវាទ់ទេ។” ហើយនិយាយថា “ពួកគេជាក់នាងនៅក្នុងបិចត្រូវរួន៖ មូលហេតុគីនាងគាត់។ អ្នកលើងវា ដោយសម្រួលពីរ វានឹងរត់រហូតសម្រាប់ខ្លួនដឹង។”

⁷⁴ ខ្លួននិយាយថា “អ្នកដឹងទេ ខ្លួនផ្តលអ្នក ខ្លួនធ្វើអនុវត្តបំពេះក្នុង ដឹងដោរ។” ត្រូវហើយ។ ត្រូវហើយ។

⁷⁵ ពួកនោះ មិនមែនជាបច្ចុប្បន្ន វិគីម៉ោ សូមនៅខ្លួនដឹងពីនាង ប្រុសចាប់ដឹង អ្នកម៉ោងអស់ដែលមានពណ៌ខ្សោះនៅពីលីអ្នកនាង។ ហើយខ្លួនបាន...ខ្លួននឹងមិនចង់បាននោះទេ។ ខ្លួនគឺតិតចាប់រាយជាក្រើសានទេ។ ខ្លួនខ្ពល់ចាថុទទស្សន៍នឹងក្រដាសនិយាយចាស្អាតបំណុលទេ។ វាតាមីដូចតាមក្រុមឱ្យនូវតែ និងក្រុមឱ្យខ្លាចបំជុតដែលខ្លួនធ្លាប់បានយើងឡើងដើរបស់ខ្លួន។

⁷⁶ នៅពេលដែលខ្លួនយើងព្យាការបានលើកដំបូងនៅទីនេះនៅឯណាបារដ្ឋានតីប្រុង គួរ នៅព្រឹកមួយ នៅពេលអាហារពេលព្រឹក..ខ្លួនយើងត្រូវគេខ្លះឡើងជាដានវីរិយក្នុងឡើងមក។ បងប្រុស អាហ្វាន់ថ្មី ឡើងត្រូវបានមក និងខ្លួន ហើយតាក់បានចុះទៅជាន់ព្រឹក។ ហើយខ្លួនម៉ោង យើងត្រូវបានចុះចូលមក ខ្លួនខ្លួន យល់ថា “អញ្ញនៅ ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួនដឹងទេ។” ខ្លួនដែលយើងព្យាករពីមុនទេ។ វាបានប្រាក់ខ្លួន។ អ្នកដឹងទេ វារឿលម៉ោងជានាងព្យាករបានគេដឹង អ្នកដឹងទេ ត្រូវតែដឹងទេ ខ្លួននិយាយអញ្ញនៅ អ្នកដឹងទេ ខ្លួនបំយើងឡើង ខ្លួនអ្នកជ្រាយដំណឹង លូ ខ្លួនយើងត្រូវការកិតការកិតការកិតការកិតការ អ្នកដឹងទេ ពីរបៀប...នៃដឹង ហើយខ្លួននឹងដឹងទៅក្រោមនៅក្នុងនោះហើយប្រាប់នាងថា “ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួនអ្នកដឹងទេ។” និងដឹងទេ ពី—ពីអ្នកដឹងទេដឹងទេខ្លួនអ្នកដឹងទេ? ហើយខ្លួននឹងដឹងទេយើងព្យាករបំបូងទេ។ ហើយបន្ទាប់មក នៅទីនេះមានពីរបីនាក់ឡើង ដែរ ចូលមក។ ខ្លួនត្រូវបំបូងពីរបៀបហើយដោច។

⁷⁷ ហើយបងប្រុស អាហ្វាន់ថ្មី បានមកកំភ្ល ដូចដោរខ្លួននិយាយថា “បងអាហ្វាន់ថ្មី?” តាក់ប្រើហេលជានៅទីនេះ។ ខ្លួននិយាយថា “ពីមានបញ្ជាផីជាមួយក្នុងនោះ?” យើងទេ?

ហើយតាក់បាននិយាយថា “នោះហើយជាការលាបជាក់។”

⁷⁸ ខ្លួននិយាយថា “អញ្ញនៅ ខ្លួនដឹង ខ្លួនដឹង!” យើងទេ? ខ្លួនគឺតិតចាប់រាយជាក្រុមឱ្យនូវផ្តល់សង្គមជូននៅក្នុងណាមួយ អ្នកដឹងទេ កំឱវរដូចខ្លួនដឹងលីក្នុងដឹង។

79 បើនេនអ្នកដឹងទេអ្នកក្រោរព្រៀបចំដែនការ មើលការ អធិស្ឋាន នៅពេលអ្នក ព្រៀសដីស។ ដូចមានយើងបានការង្ហោះបន្ទាល់សន្យា។ នានាដែលជាកុងក្រមំ ដែលបុសនឹងព្រៀសដីសនោះនឹងផ្តល់បញ្ចាំងពីចិត្តលក្ខណៈរបស់គ្មាន។ ការ ផ្តល់បញ្ចាំងពីអ្នកដែលនៅក្នុងគ្មាន។

80 ឥឡូវនេះ៖ អ្នកអាចស្រាម៉ែមើលបុសម្នាក់ដែលពេញពេញដោយព្រៃវិញ្ញាណា ហិសុទ្ធ យកអ្នកដែលជូននោះធ្វើជាប្រព័ន្ធផ្សែន? ខ្ញុំ—ខ្ញុំមើលមិនយើងទេ បងប្រុស ឥឡូវនេះ៖ ប្រហែលជាក្នុងគ្រាន់តែជាមនុស្សបាន។ បើនេន អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែ មិនអាចយល់បាន យើងទេជូនកត់សំគាល់ ព្រោះវានឹងផ្តល់បញ្ចាំងពីអ្នកដែលនៅក្នុង ខ្លួនគ្មាន។ នានានឹងធ្លាយគ្មានដើរបែងគ្មាន។

81 ឥឡូវនេះ៖ បន្ទាប់មក នៅពេលដែលយើងធ្លាសំបុរិញ្ញាប់មកវិញ ឥឡូវនេះ៖ ម្បយ៉ត្តតែ ទៅធ្លាការអង្កេញ ហើយនៅពេលវាំដែលអ្នកយើងត្រូវបានដំឡើង ដែលមាននៅក្នុងលោកកិយ ធ្វើសកម្មភាពជូនលោកកិយ ការរំពឹងទុកដូចលោកកិយ ការទទួលទានរបស់លោកកិយ របៀបញ្ចាតីរបស់ព្រះជូនគ្មានគ្នាតែ បន្ទាប់មកអ្នក—អ្នកអាចស្រាម៉ែមបានព្រះគ្រឿសនឹងមិនយកក្នុងក្រមំដូចនេះទេ។ តើ អ្នកអាចស្រាម៉ែមបាននឹងយកព្រោះវិហារទៅនឹងបស្រោប់កុងក្រមំនៅថ្ងៃនេះទេ? មិនមែន ជាម្នាស់របស់ខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំមិន...ខ្ញុំយើងតែមិនអាចយើលយើងទេនោះទេ។ ទេ។ សូម ចងចាំថា ឥឡូវនេះ៖ បុសម្នាក់នឹងប្រព័ន្ធរបស់គ្មានតីតែម្បយ។ តើអ្នកនឹងចូលរួម ជាម្បយនុស្សបែងបនេះទេ? មើលអ្នកចងចាំមែន នោះពីតិចធ្វើឱ្យខ្ញុំខ្សោយកិត្តនឹងជានី របស់អ្នក។

82 ហើយចុះយ៉ាងណាហិញ ចុះព្រោះជាម្នាស់បានចូលរួមជាម្បយអង្គទេដូចម៉ែ ដែលជារៀបចំនៅស្អាត និកាយដូចនេះ៖ និកាយធ្មតា? អ្នកគិតថាប្រចំនឹងធ្វើវា “មាន ទម្រង់នៃភាពជាប្រព័ន្ធដូននូបដិស់ឈរអំណាចរបស់វា”? ប្រចំគ្មានតីនឹងមិនដែលធ្វើវា ទេ។ នានាគ្រឹះកំមានលច្នៃលក្ខណៈរបស់នានាដែលនៅក្នុងនាន។ ក្រមំដំនុកពិត ដែល កើតជាបីម្ពុងឡើត ក្រឹះកំមាន—តួអង្គដែលមាននៅក្នុងព្រោះគ្រឿស ព្រោះបីនិងប្រព័ន្ធ តីតែម្បយ។ ហើយប្រសិនបើព្រោះយេស៊ូវធ្វើកស្តីដែលគប់ប្រចំប្រព័ន្ធបានរបស់ខ្លួនឡើង ឡើងក្រុះបន្ទាល់របស់ទ្រង់ហើយបង្ហាញព្រោះបន្ទាល់ប្រចំ ក្នុងក្រមំរបស់ទ្រង់នឹង គ្រឹះមានលច្នៃលក្ខណៈរបស់គ្មាន។ នានាឡិនអាច ជានិកាយ ដោយហេតុលិលណាម្បយ ទេ។ ព្រោះ អភិវឌ្ឍ មិនថាអ្នកចងចាំនឹងយាយប៊ូណ្ឌាទេ “អត់ទេ” នានាគ្រឹះបានគ្រប់គ្រង

ដោយក្រុមប្រឹក្សាណាមួយ ដែលបារាំនាន់នឹងដែលក្រុវិធីនឹងអ្នកដែលនានមិនអាច ធ្វើបាន ហើយ ជាពួសបាយពីព្រះបន្ទូលពីតា

៨៣ រាជរាជកំពេកហើយដែលយើងនៅឆ្លាយពីអ្នកដីកនាំពីព្រាកដែលព្រះទុក ឱ្យយើងដីកនាំក្រុមដំនុំ។ ទ្រង់មិនដែលបញ្ញនប្រជានដួចទេ។ ទ្រង់មិនដែលបញ្ញន បីស្សុត ខាស់ណាល បុជាថាយ សម្របចាប់បាន។ ទ្រង់បានបញ្ញនព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ សម្រាប់ក្រុមដំនុំ ដើម្បីដីកនាំក្រុមដំនុំ។ នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធយាង មក ទ្រង់នឹងដីកនាំអ្នកទៅការសេបក្តីពិតាចាមអស់ បង្ហាញរឿងទាំងនេះដល់អ្នក ដែល ខ្សោយបានប្រាប់អ្នក ហើយចូរវារាំពុកគេមកវាលីកអ្នក ហើយនឹងបង្ហាញអ្នកនូវវីរីរដែល នឹងមកដល់ប៉ុំ។ ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធក្រុវិធីប៉ុំបែងនោះ។ តុល្យវិនេះ រួចជាដំសម័យ ទំនើសបុំការនោះ។ ពុកគេមិនចូលចិត្តវា ដូច្នោះគឺនាងអារ៉ាធ្វើជាក្រុនក្រមំបស់ ព្រះគ្រឹះស្អាយៗដួចមេច? ប្រជាតិសុំប៉ុំដែលធ្វើសិសនិកាយទំនើប។ វី ដែលភាពី រាជក្រាន់តែផ្សេះបញ្ចាំងពីការយល់ដឹងមិនល្អបស់ពុកគេអាំពីព្រះបន្ទូល បូណ្ឌណាប៉ា។

៨៤ ខ្សោមិនចង់ធ្វើឱ្យយើងបានប៉ែទេ បើនេះខ្សោចង់ទុកឱ្យវាសុីជាម្មារហូតដល់អ្នកមិល យើញរាប៉ា។

៨៥ ខ្សោបានរួចបករឱ្យគ្មានឱ្យកិរាណាជាបេច្ចីន បើនេះវាកំពង់កំបើកខ្សោអំពីព្រះគ្រឹះស្អាយ និងក្រុនក្រមំបស់ទ្រង់។ ពិធីមុលការមេយោដែលខ្សោបានសំឡែងនៅទីនេះ កាលពី ពេលមុន—វាពិតជាបីដីអស្ឋារុញនៅក្នុងដីពេលសំខ្ពោះ។ រូមានរយៈពេលជាបុរីនិងខ្សោ មកហើយ នៅពេលដែលខ្សោឡើបំពេជាអ្នកដីកនាំរឿងក្រុង។

៨៦ បងប្រុសខ្សោដីការនោះ—វីជាប់បិលយុទ្ធតោ ខ្សោមិនដឹងថាមានអ្នកណាង្លាប់ ចង់ចាំរឿងនោះប្រអត់ បុមានអ្នកណាចាស់ដួចខ្សោទេ។ ហើយនោះគឺជាតីជាតិ—តាម្រាង ដែលធ្វើកិតាលមាន។ ហើយបងប្រុសបស់ខ្សោបានធ្វើការប្រហែលសាមសិបម៉ាយ ល។ ពុកគេកំពុងដីការយកបីដឹងមួយចំនួនដែលជាតីជាប្រាងអភិវឌ្ឍ។

៨៧ ហើយមានក្រុងប្រុសម្នាក់ធ្វើការនៅទីនោះ ជាមួយគាត់ ពីឥណទានអាយណា បូលីស ប្រហែល មួយរយចាប់លើពីលើដៃរីសាន់រីលើជាកវន្យដែលខ្សោ—ខ្សោនៅ ប្រុសនោះ។ ហើយមាន...ផែមួយ គាត់និយាយទៅបងប្រុសខ្សោ គាត់និយាយថា “ដុក” គាត់បាននិយាយថា “ខ្សោ—ខ្សោចង់បាន...ខ្សោនឹងរឿបការ ប្រសិនបើខ្សោត្រាន់តែ មានប្រាក់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីចំណាយដល់ក្រុមដិប្បាយ។” គាត់បាននិយាយថា “ខ្សោ

—ខ្ញុំមានលុយគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទទួលបានអាជ្ញាប័ណ្ណរបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្មោះ “បាននិយាយថា ខ្ញុំមិនមានប្រាក់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបង់ទៅគ្រគម្ពាលនោះទេ”

៨៨ ដូកបាននិយាយថា “មែនហើយ បងប្បសខ្ញុំតីជាគ្រោដិប្បាយហើយ—ហើយ គាត់—គាត់រាជរដ្ឋបការឱ្យអ្នកបាន។” គាត់បាននិយាយថា “គាត់មិនដែលគិតផ្លូវស្តីពីអំបែននេះទេ”

គាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកនឹងស្បរគាត់ថាគាត់នឹងធ្វើបការឱ្យខ្ញុំទេ?”

៨៩ មែនហើយ នៅយ៉ែវេះបងប្បសខ្ញុំបានស្តីខ្ញុំ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រសិនបី គាត់មិនធ្លាប់ធ្វើបការពីមននេះ ម្នាក់ក្នុងចំណោមញួកគេ ហើយញួកគេ...វីគ្រប់យ៉ាង គិជាការក្រើមគ្រោទាំងអស់។”

គាត់បាននិយាយថា “គ្រួរហើយ ខ្ញុំនឹងស្បរគាត់។”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “បើមានមែន ប្រាប់គាត់ខ្សោះមក។”

៩០ ជូនដៃ: នៅពេលថ្ងៃសែនកិច្ចការណ៍ហើយក្នុងប្បសនោះចុះមក។ វាគាត់ធ្វើដៃដី អស្សាយសម្រាប់ខ្ញុំ ដែលពេនកំពង់ទៅមិនទៅក្រាយធ្វើដែន៖។ ខ្ញុំបាន...រសវិលមាន ភ្លៀងធ្លាក់ និងរចយន្តម៉ាក និងរូលតចាស់ ជាមួយនឹងចង្វែងមុខ ដែលមាននីមួយៗ ជាមួយខ្សោះក្នុងដែលបើកឡើងលើ ខាងមុខ។ មួយរយៈបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានបាត់បង់ ប្រពន្ធដូច ហើយខ្ញុំកំពុងនៅ បន្ទាប់គួចពីរ។ ហើយ—ហើយ ដូកនៅទីនោះជាមួយខ្ញុំ ដៃចាំញួកគេ។

៩១ ហើយយ—ហើយក្រុងប្បសម្នាក់បានចុះពីទ្វាន ហើយគាត់ប្រាកដជាអេលទៅមិនជូនជាតិកុនកំណោះទេ ចំពោះខ្ញុំ បុចំពោះនរណាម្នាក់ ខ្ញុំស្មាន។ បាន។ ខ្ញុំអាចទិញស្អាតដើរដែលលួមឃើញគូ គូដួរឃើញក្រឡូន៖។ ហើយគាត់មានមួយគូ ដែលជិតជាថែខ្សោយហើយ។ ហើយខាងប់គាត់ពិតជាមានទម្ងន់ផ្លូវ។ ហើយគាត់មានអារ៉ាមីកថាគាត់ម្នាក់មួយនេះ។ ខ្ញុំមិនស្មានថាអ្នកជាមួយនុស្សបានស្តីពីនេះទេ។ ហើយគាត់បានលាងសម្ងាត់ ហើយវាក្រោបាននាំជាប៉ុន្មោះ ដោយមិនបានលាងសម្ងាត់ ហើយរាក្រោបាននាំជាប៉ុន្មោះ ដូចនេះ: ហើយធ្វើដែរប៉ុន្មោះ។

៩២ និង—ស្រីគួចម្នាក់បានចេញមកពីចំហេះ ដោយមាន អូ សម្បៀកបំពាក់បន្ទិច ញុកគេខ្លះស្រីករាក់រូបការក្នុងច្របច្រំនៅ។

⁹³ ខ្ញុមិនដឹងទេ។ ខ្ញុមានកំហុសក្នុងការហោកទៅនៅ៖ មួយ។ ហើយហាំ ខ្ញុរៀងថាបារក្រែវបានគេហោកអរីៗ។ ហើយដឹងទេវាតីជាតា... [ក្រោមជំនួយសិច—អរដារ] ខ្ញុបាននិយាយខសម្លងឡើត។ ខ្ញុ—ខ្ញុតែកោដ្ឋីរៀង។ ហើយខ្ញុបាននិយាយថា...

⁹⁴ នាងចុះពីឆ្នាន ហើយពួកគេឡើងជាលើក។ ហើយ—ហើយនៅពេលដែលពួកគេដើរចូលមក នាងតីជាបីឱ្យកំសត់ នាង.. ខ្ញុគិតថា នាង ត្រាន់តែអ្វីដែលនាងមានកីសំពតតែមួយ។ ហើយនាងមិនមានស្ម័រដឹងទេ ស្រីពេត្តានពាក់។ នាងបានជីថុកពី អីនេខ្សោយណាប៉ុណីស ធម៌មក។ មានសក់គូចមួយទេម្នាក់បុះមក ខាងក្រោម ដី ដូចបន្ទះភាពនៅពីក្រាយខ្លួនរបស់នាង។ មើលទៅក្នុងណាស់។

ហើយខ្ញុបាននិយាយទៅកាន់នាងថា ‘តើអ្នកមានអាយុត្រប់ត្រាន់ដើម្បី
ផ្សែបាករហើយប្រុនៈ?’

⁹⁵ នាងបាននិយាយថា “ចាស លោក។” ហើយនាងបាននិយាយថា “ខ្ញុមានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីខុកនិងអ្នកខ្ញុម្មាយខ្ញុ។” នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុត្រូវបង្ហាញវា—ម៉ោតលាកនននទេនេះ ដើម្បីទូលបានអាជ្ញាប័ណ្ណរបស់ខ្ញុ។”

⁹⁶ ខ្ញុបាននិយាយថា “ត្រូវក្រែវហើយ។” ខ្ញុបាននិយាយថា “ខ្ញុចង់និយាយជាមួយអ្នកបន្ទិចមុនពេលយើងរួចប៉ែងដីជីម្លូលការនេះ។” ពួកគេបានអង្គយធចុះ។ ត្រូងប្រុសបន្ទូលសម្រួលដើរដីពីបន្ទូលប៉ែងដីជីម្លូលការនេះ។ គាត់ត្រូវការការតែសក់ ព្រម៖វាអារកក់ណាស់។ ហើយគាត់បន្ទូលសម្រួលដើរដីជីម្លូលការនេះ។ គាត់មិនស្ថាប់ខ្ញុទេ។ ខ្ញុបាននិយាយថា “កុនប្រុសខ្ញុចង់ឱ្យអ្នកស្ថាប់នូវអ្នកដែលខ្ញុនិយាយ។”

បាននិយាយថា “ចាស លោក។”

ហើយខ្ញុបាននិយាយថា “តើអ្នកស្រឡាត្រៃត្រូវក្នុងសិទ្ធិនេះទេ?”

គាត់បាននិយាយថា “ចាស លោក។ ខ្ញុស្រឡាត្រៃ។”

ខ្ញុបាននិយាយថា “អ្នកស្រឡាត្រៃគាត់ទេ?”

“ចាស លោក។ ខ្ញុស្រឡាត្រៃ។”

⁹⁷ ខ្ញុបាននិយាយថា “តុទ្ទូវនេះតើអ្នកមានកំន្លែងដើម្បីយកនាងបន្ទាប់ពីអ្នកផ្សែបាករហើយប្រុនៈ?”

បាននិយាយថា “ចាស មានលោក។”

៩៨ ខ្ញុបាននិយាយថា “ព្រឹមក្រុរហើយ។ ឥឡូវនេះ” ខ្ញុបាននិយាយថា “ខ្ញុចង់ស្មោះអ្នកដីផ្លូយ។ ខ្ញុយល់ហើយ អ្នកកំពុងធ្វើការនៅទីនេះលើកីជាប់បិលយុទ្ធរា”

ហើយគាត់បាននិយាយថា “បាន លោក។” នោះគឺប្រហែលដែលបានដឹងដួចគ្នាដូចខាងក្រោម

ខ្ញុបាននិយាយថា “តើអ្នកគិតថាអ្នកអាចចិត្តឈើជីតនាងបានទេ?”

គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុនឹងធ្វើឯកចំណែកដែលខ្ញុអាចធ្វើបាន។”

៩៩ ហើយខ្ញុបាននិយាយថា “មែនហើយ មិនអីទេ។” ហើយខ្ញុបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ ចុះយ៉ាងណាប់គាត់ចេញពី... ចុះយ៉ាងណាប់គាត់បានបង់ការងារនេះ បូឌី? តើអ្នកនឹងធ្វើឯក តែត្រូវប់ទៅដូចវិញ ទៅម៉ាក់ជាបស់អ្នក?”

នាងបាននិយាយថា “ទៅ លោក។ ខ្ញុនឹងនៅជាមួយគាត់។”

១០០ ហើយខ្ញុបាននិយាយថា “ចុះ បើលោក មានកុនបើបុប្ផននាក់ត្រានអីបីពីពីម ពួកគេទេ ហើយអ្នកត្រានការងារធ្វើទេ។ តើអ្នកនឹងធ្វើឯក បញ្ចូននាងទៅឆ្លាយ?”

១០១ បាននិយាយថា “ទៅ លោក។ ខ្ញុនឹងតស្ទើទៅមុខ។ យើងនឹងធ្វើវាតាមវិធី ណាមួយ។”

១០២ ខ្ញុមានអារម្មណកិចត្យចា។ ហើយខ្ញុយើងបានគាត់ពិតជាប្រសិទ្ធភាព។ ហើយ ពួកគេប្រសិទ្ធភាពទៅម៉ាក។ ខ្ញុបានប្រការឱ្យពួកគេ។

១០៣ បន្ទាប់មកខ្ញុស្ថិកបានប្រជាធិបតេយ្យ និងប្រជាធិបតេយ្យ នៅពីរបាន ខ្ញុចា ធមុក តើគេនៅឯណាយ។ គាត់បាននិយាយថា “ចុះទៅបញ្ចូននាក់បានឯង” ទីក្រោងក្នុងមួយនៅពីរក្រាមយើង។

១០៤ ហើយនៅតាមដងនៅថ្ងៃដែលខ្ញុនឹងដែលខ្ញុជាក់សំណើជាបារាំង ជាក់នៅនឹងដែលខ្ញុទៅជាប៉ូនកល់ថ្ងៃនៅពេលដែលខ្ញុទៅ—ខ្ញុជាកំខ្លួរ។ ដូច្នះនៅពេលដែលសមាជិកធ្វើនាមខ្ញុត ពួកគេទាំងអស់គ្មានអ្នកយើងរួចរាល់បាន។ និយាយរួចរាល់បានឯងកំប្រឈននឹងរួចរាល់ដោយខ្ញុដែលនៅនៅទីនេះ ហើយនៅតាមព្រមិនបស់ខ្ញុ នៅក្រោមសំណើជាបារាំងដីជម្លោយដែលជាក់នៅក្នុងកម្មករដែកចាស់រួចរាល់។ នៅទីនោះមាននៅក្នុងបានសំណើជាបារាំងដីជម្លោយដែលជាក់នៅទីនោះ។

¹⁰⁵ ហើយមិត្តម្នាក់នេះបានចុងក្រោមខាងមូលយកឯងចាំណែាម
នោះហើយបានយើងតុកតាត់នូវទ្រាមួយនៅក្នុងនោះ។ ហើយបានយកការសេវាណិង
ឬកឯងតឹងរ។

¹⁰⁶ តើមានមនុស្សប៉ែន្ទាននាក់ដែលស្មាល់ថ្មីកិនធតីជាអី? ជូន្ធនេះមានទេ
នៅខែនតាតីនេះទេ។ វត្ថិយកក្រដាសកាតុងផ្ទើរកស ដាក់ជាប្រអប់គូចមួយ ហិច
តែមបន្ទិច។ ហើយបន្ទាប់មករូប្បញ្ញតុល...នោះតីជាបូគិនិងតឹង។

¹⁰⁷ ជូន្ធនេះពួកគេបានដាក់វាគ្រប់ចាំងអស់។ ហើយតាតក់បានឡើងទៅនោះដើម្បី
ធ្វើដែកហើយបានរបស់ខ្លះ ហើយបានបានដំហានមួយ ដើម្បីឡើងមក។ ហើយ
មានប្រអប់ចាស់ខ្លះ ហើយមានកុមាយភាតា។ ហើយខ្ញុំគិតថា មួយចែង “ខ្ញុំនឹង
ចុះទៅមីលបាតាកើតុកគេព្រមត្រាយ៉ាងដូចមេច។”

¹⁰⁸ ប្រហាលប្រាមួយខែមុននោះ ខ្ញុំបានធ្វើបការឱ្យក្តុនប្រើបស់ ឬ វិឈើណា ជាមួយ
ក្តុនប្រើសបស់ ឬ ដី ស្តាយឱ្យខ្លួនបើកប្រើបស់ខ្លះ និងបានដឹងថាប្រាមួយខែមុននេះជាបីតិតី
នៅបានឡើងអូប៉ារូ ហើយ អូ ដែលការពារចេញដំឡងការតាំងនោះ ធ្វើឱ្យមានជូន្ធេះ
ទាំងនេះ ជាបីម។ ហើយ—ហើយស្តាយឱ្យខ្លួនបើកប្រើបស់ខ្លះ ឬ ដី ស្តាយឱ្យខ្លួនជីជាន់
ក្រោសដែលជាក្នុងបស់សេវី។ ហើយខ្ញុំបានធ្វើបការឱ្យក្តុនប្រើបស់ខ្លះ

¹⁰⁹ ហើយខ្ញុំបានត្រូវបំទេកកំន្លែងមួយវិញ្ញ នូវក្នុងប្រាមួយពីសេច្តាប៍ ហើយ
ខ្ញុំនឹងត្រូវបំមកវិញ្ញនៅក្នុងស្ទើសុំរបស់មួយហើយបុគ្គលិតដឹងដីខ្ញុំយើ។ ហើយវីរ៉ា
ទាំងអស់ដែលខ្ញុំធ្លាប់ផ្សេងភាត់ ស្រីពេក្ត្រូឆ្លងភាត់ដើម្បីធ្វើបការឱ្យគុសមីកិយា
នោះ។ ហើយនៅពេលដែលធ្វើបកគេចេញមក ហេតុអី ពួកគេ...បីប្រពន្ធដូចមួយកុងនេះ
បានយកនៅទីនោះ៖ ក្នុងបន្ទាប់ចាស់កូចមួយដែលយើងមានសាច្ចោះក្នុងក្នុងនិងអគ្គបត់
បើនៅពួកគេទាំងនេះរបស់ពួកគេយើង។

¹¹⁰ ហើយបន្ទាប់មក នៅថ្ងៃមួយ ខ្ញុំគិតថាមីនីងបីប្រពន្ធអ្នកមានម្នាក់
នេះ។ ពួកគេមិនចាំបាច់ធ្វើការទេ ខ្លួនបស់ពួកគេជាសេវី បានសាងសង់ដី៖
ដីល្អមួយដីប៉ែពួកគេ។ សិរាយដោយរោងទេ ឬ វិឈើណា និងបស់គាត់។ នូវក្នុំ
ក្នុងសោច្ចាប់សំគាល់ទៅបានចំនួន១៥ ការកំណត់នៅលើធមានដំបស់គាត់។ ជូន្ធនេះ នៅបាន
អ្នកអាចប្រើបានដីផ្ទៃប៉ែពួកគេទេ ឬ សោច្ចាប់សំគាល់ទៅបានការកំណត់នៅលើធមានដំបស់គាត់។ ពួកគេមិនត្រូវរាយកើតុកិយា
ពួកគេមានការឱ្យក្នុងជីស្សសំស្ថាតផ្តល់ឱ្យពួកគេជាភីងរាល់ផ្តល់។ ហើយមានតែ

កុមារប៉ូណ្ឌាបោះ ហើយពួកគេមានអីទេត្រប់យ៉ាងដែលពួកគេចង់បាន។ នៅពេលខ្ញៀវ
ដើរទីនៅទៅមួយថ្ងៃ...

111 ឥឡូវនេះ របៀបដែលខ្ញៀវស្ថាប់ពួកគេជាមួយមិត្តម្ភាក់ក្នុងចំណោមពួកគេគឺជាថាមិត្តលូបស់ខ្ញៀវ យើងទាំងអស់ត្រាបានរូបរួមត្រាបោះ ហើយនោះជារបៀបដែលខ្ញៀវ
ស្ថាប់ នៅពេលពួកគេចង់ឱ្យខ្ញៀវបានឱ្យពួកគោះ

112 ដូច្នេះខ្ញៀវបានឡើងទៅស្ថាសុខទូទៅពួកគោះ ខ្ញៀវចេញពីខាងក្រោមប្រដាស់
របស់ខ្ញៀវ នៅខាងក្រោម ហើយដើរឡើងដោន្លឹក។ និង—ហើយខ្ញៀវក្រាក់ឡើង ធមិត្ត
បន្ទិច ហើយខ្ញៀវបានពួកគោះ ហើយពួកគេពិតជាហែរស់។ ពួកគេច្រៀងណានា
ទៅវិញទៅមក។ ពួកគេឆ្លាប់ទៅការៈ នាងជាស្រីស្អាតខ្ចោះដែលរាស់។ ហើយ
នាងគឺជាប្រហែលមួយកុងចំណោមមហាក្សត្រិសម្រស់ទាំងនេះ។ នាងបានយក
អ្នកនៃជាតិទីនេះទៅនោះ ហើយបានលួរចេញនូវនិងរួមមួយចំនួន សម្រាប់ឡើង
បរកញ្ញាសម្រស់។ ហើយខ្ញៀវមិនទៅពួកគោះ ហើយម្ភាក់កំពុងលាយនៅផ្ទុងម្នាក់និង
ម្នាក់ឡើត អ្នកទាំអំពីក្នុងប្រុសមួយចំនួនដែលនាងបានវាំជាមួយ ប្រើប្រាស់ខ្លះ
ប្រើមួយ។

113 ពេលខ្ញៀវឡើងមក ពួកគេបានលោកយ៉ាងលើវិនហើយចាប់ត្រាទៅវិញទៅមក
នៅលើកដ្ឋាន និងពួកគោះ—ដែរបស់ពួកគោះ ផ្សេងគាត់កំលាយកដ្ឋាន ដើរទៅក្រោមត្រាបោះ បាន
និយាយថា “ហេតុអ្នី ជំរុញស្តី បងប្រុស ប្រាកាបំ! តើអ្នកសុខស្ថាយជាទេ?”
បាននិយាយថា “មិនអ្នីទេ តើអ្នកទាំងអស់ត្រាសុខស្ថាយជាទេ?”

114 ហើយ “អ្នី!” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញៀវ—ខ្ញៀវ... យើងស្ថាយមិត្តរាស់។ យើង
មិនអ្នីទេ មែនទេ?”

ហើយនាងបាននិយាយថា “ចាស បងសម្ងាត់។” យើងទេ?

115 ឥឡូវនេះ អ្នកយើងទេ ហើយអ្នកកំពុងជាតិអ្នីដែលមិនពិត។ ឥឡូវនេះ អ្នក
មិនអាចទទួលបានភាពកំភ្លាដោយឡើងលាបពណ៌ ដូចជាព្យារ៉ែបាននូវព្យាយាម
ហាបពណ៌ពេនខិកស្តី អំពីគ្មែងដែលបានកំពុងការបើមួយពាន់ន្ទោះមួនប្រើពី
ពាន់ផ្លាមន។ អ្នកមិនអាចកំភ្លាដោយឡើងដែលលាបពណ៌ទេ។ ថ្វីបុណ្យ
ទី៥០គីតិត្រប្រាកដដូចសរុបថ្ងៃនេះ។ យើងទេ? បាន។ ឡើងនោះតែត្រាកំចុះ។ វាគារឡើងពិត។
មិនមែនជាលើកដែលលាបពណ៌ទេ។ វាគារឡើងពិត។

¹¹⁶ ដូច្នេះ ពួកគេ គ្រាន់តែនៅទីនោះទៅ យើងទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចង់សែនៅដូចនោះទេទេ។

¹¹⁷ “អូ!” ខ្ញុំគិត “អ្នកដឹងទេ គ្រាន់តែបុរាណនៅទីនោះនិងលើទៅលើ មានកន្លែងដែលបីប្រពន្ធនេះធ្វើឱ្យខ្ចោច។” ខ្ញុំគិត “វស្សារលៀងសែរូមួយខ្ញុំបានអីលើដឹងធ្លាក់នៅទីនោះ ហើយមើលពីរបៀបដែលពួកគេបុរាណដឹងទេ”

¹¹⁸ ដូច្នេះខ្ញុំ កួឡាក់នៅលើមុខនិងសំល្បៀកបំពាក់កួឡាក់នៅលើខែកណ្ឌបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំគិត “ខ្ញុំនឹងទៅឱងពួកគេ។” ខ្ញុំអិលដឹងដូចខ្ញុំកំពុងមើលអីសុខ្សោដែលត្រូវនេះបានពីរបុរាណមួយ ហើយនៅពេលខ្ញុំបានខ្សោដឹងទៅក្នុងការឱ្យពួកគេ។ ដឹងទេនា ប្រែកាលមួយផ្លូវការយមក បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានរួមចិត្តការឱ្យពួកគេ។ ហើយ មាន—ទាំងមុខ។ ប្រែកាលមួយផ្លូវការយមក បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានរួមចិត្តការឱ្យពួកគេ។ ដូច្នេះសាម្បងនេះស្ថាប់ទៅដឹងចាប់មួយនូវភាពកំពុងមួយ។ បីនេះខ្ញុំដឹងថាបានឈរនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ដឹងសម្រាប់ខ្លួនខ្ញុំ។

¹¹⁹ ខ្ញុំចូលចិត្តស្មើដឹងយល់ហើយត្រូវបានកដចាប់ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពីអ្នក។ នោះគឺជាដឹងដឹងខ្ញុំដឹងពីព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ។ តើវាតាការពីតិវិកីមិនមែនជាការពិត? តើត្រូវដឹងក្នុងរក្សាបន្ទូលបស់ត្រូវទេ នេះត្រូវមិនមែនជាប្រាប់ទេ? ត្រូវមិនរក្សាបន្ទូលបស់ត្រូវទេ? យើងទេ? ត្រូវមិនរក្សាបន្ទូលត្រូវជីជាត្រាប់ទេ? យើងទេ?

¹²⁰ ដូច្នេះខ្ញុំចង់យើងទេរបៀបដែលពួកគេត្រូវត្រូវត្រូវ។ ហើយខ្ញុំចូលការម៉ោងហៀង វាពិតជាដាយស្រួល។ ខ្ញុំគាត់សិរីថា “អូ អូនសម្បាយពី ខ្ញុំចង់យកបស់នោះមក ឱ្យអ្នក ខ្ញុំដឹងសំរាប់។”

¹²¹ នាងបាននិយាយថា “តម្លៃនេះ មើលបុរាណ បងសម្បាយពី” នាងបាននិយាយថា “រូបនេះមិនអីទេ។” នាងបាននិយាយថា “ហេតុអី នេះគ្រាន់តែល្អ។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំសូមការកសារសិរី។” បីនេះអ្នកយើងទេ...”

¹²² ខ្ញុំបានចុះដូច្នេះ ខ្ញុំអាចរកឡើងមើលការយេស៊ូមប្រែះស្មាមប្រែះ ដែលជាកន្លែងដែលទ្វាករត្រូវបានរបីការបញ្ជីនៅក្នុងនោះ។ នៅទីនោះ គាត់បានអង្គយនៅទីនោះ

ហើយនាននៅលើត្រូវបស់គាត់។ និងដែលបស់គាត់នៅជីថ្ងៃនានហើយដែលបស់នាននៅជីថ្ងៃគាត់។ ហើយគាត់មានមុកចាស់មួយកុងចំណោមមុកចាស់។ ទាំងនោះ ហើយគាត់បានដាក់វន្ទុចុចមួយ គិនវាចុះ ដើរកខាងលើ ហើយទាញចុចឡើ មូលប្បទានប័ត្របស់គាត់។ គាត់—គាត់កំពុងដាក់វានៅលើគុ។ បាននិយាយថា “ក្បួនធនាស់សម្រាប់គ្រឹះនេរ។ ក្បួនធនាស់សម្រាប់ការធានាកាប់ផ្តើម។ ហើយក្បួនធនានៅលើទ្វាន។” ហើយពួកគេមិនអាចធ្វើឱ្យប្រសព្តភាពនាម។ មករកមើល គាត់បានយើត្រូវប្រចុចមួយនៅខិះនោះតាមបង្ហាញ កំពុងមើលវាតីបីស្ថាប់ ដែលក្រោចឱណាយប្រាក់មួយដុល្លារនិងប្រើប្រាស់ គាត់ចេងបានវាឍៅ បាននិយាយថា “មែនហើយ អូនសម្ងាត់ អ្នកមើលទៅស្ថាតណាស់។” ហើយគាត់បាននិយាយថា...

¹²³ នានបាននិយាយថា “បុំនុំ បងសម្ងាត់ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមានវូបមួយហើយ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ ពិតជាមិនក្រោរការវាទ់។” យើត្រូវទេ? ហើយម្នាស់ក្បួនីតុចនោះ...

¹²⁴ ហើយខ្ញុំបានចិញ្ញាយ ហើយមើល។ ខ្ញុំអាចមើលយើត្រូ—ដីលើនៅ ខាងលើផ្ទះដៃដៃម៉ោគ។ ខ្ញុំយកនៅខិះនោះហើយមើល ពីបីនាទី។ ខ្ញុំគិត “តើ អ្នកណាតាមអ្នកមាន?” ខ្ញុំគិត “ប្រសិនបើបីលប្រាបំ ប្រសិនបើអ្នកចង់យកកន្លែង មួយ តើអ្នកនិងខោណាបាន?” សម្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំមិនយករបស់ស្ថាតនោះទេ ដើរកនៅក្នុង ទេ។ ខ្ញុំនិងយកគុអង្គនេះមកទីនេះ គុងនាមជាមួនៗពិតប្រាកដ នរណាម្នាក់ដែល ស្របទាញខ្ញុំហើយបាននៅជាមួយខ្ញុំ មាននរណាម្នាក់បានព្យាយាយដើរក្នុង មានផ្ទះមួយ ហើយមិនធ្វើឱ្យអ្នកប្ររយាមប្រើត្រូវប៉ែង សម្រាប់ការបញ្ចប់ និង នរណាម្នាក់ដែលនៅជាមួយអ្នក ដែលជាដើរកមួយរបស់អ្នក។

¹²⁵ នោះគេងគេជាប់និងខ្ញុំ ពីរប៉ូដែលវាកែតឡើង។ ម្នាក់ពើសនិស្សស្រីស្ថាត ម្នាក់ឡើងពើសនិស្សអង្គ។ គុម្ភរៀន៖ នោះគិតជានិងគេមួយគគ់ដែលអ្នកអាច ពើសនិស្ស។ ដំបូងរកមើលលក្ខណៈ៖ ហើយបន្ទាប់មក ប្រសិនបើអ្នកស្របទាញ នាន មិនអីទេ។

¹²⁶ សូមកត់សម្ងាត់អ៊ីជាមជ្រុងបស់ព្រះនានជាអ្វីសម្រីទីនៅ សម្រាប់ប្រពន្ធ របស់គាត់។ គាត់មិនទទួលបានដើម្បីសនៅ។ ព្រះគ្រាន់តែបង្កើតគាត់ពេម្ងាក់គត់ ហើយគាត់មិនបានពើសនិស្សនោះ ដូច្បែះយើងដើរបាននៅឯធមាត់រៀង ចេញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ គាត់មិនបានអធិស្ឋានអំពីបញ្ហានេះទេ គាត់—គាត់

—គាត់មិនដូចងុកនិងខ្ញុំទេ។ គាត់មិនមានជប្រើសទេ។ ហើយអ្នងទៀត ដោយការធ្វើដូចខេះ នាងបានដឹកនាំគាត់ពីបាន៖ ព្រឹមត្រវិបស់គាត់ក្នុងនាមជាក្នុងប្រុសរបស់ព្រះ។ ហើយនាងបានធ្វើវាបានយោបេងបង្ហាញខ្លួចតាត់យើងពីរៀបរៀល់នៅបែបទំនើបដែលជាអ្នូវដែលពួកគេពិតជាមិនគ្មានធ្វើ។ បើនេះថ្លើកិរិយាបេស់នាងបានបង្ហាញចាន់ខ្ពស់។ បំណុលនិងគោលបំណុលរបស់នាងគ្រាន់តែខ្ពស់។ ហើយបានបញ្ចុះបញ្ចុលគាត់ដោយហេតុដល់របស់នាងចា ពន្លឹម្រីទំនើបដែលនាងបានរកយើង ដែលផ្តូរយើងពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ តើដីនិងលួយប្រើសិរីក្នុងការរស់នៅទេ។

¹²⁷ ហើយមានស្ថិតិប៉ុន្មាននាក់ស្អោច្បែន៖ ហើយធ្លូយមកវិញ បុរសដែលអាចទាញស្រីលួយចេញពីព្រះ បុទ្យមនុស្សលួយចេញពីព្រះ ដោយព្យាយាមប្រាប់គាត់ “សាសនានេះ អ្នកជាមនុស្សប្រុស ពេនខិត្តសុ សាសនានោះ” ពួកគេនិយាយ “អូនោះតើជាចុងចាស់ ភាសាដែលស្រាវប់អ្នកមិនធ្វើទេ។” អ្នកគូវតែអធិស្ឋានឱ្យខ្ចោះមុនពេលអ្នករួមបានដោមួយក្រោងស្រីនោះ ខ្ញុំមិនខ្ចោះបាននាងស្មាតប៉ុណ្ណាទេ។ ដូចត្រូចចំពោះបុរសដោយ។

¹²⁸ នាងបានបញ្ចុះបញ្ចុលគាត់ពីផន្ទះរបស់ព្រះហើយបណ្តាលឱ្យគាត់ធ្វើអ្នូយបេដែលគាត់មិនគ្មានធ្វើ ហើយវាបណ្តាលឱ្យមនុស្សជាតិទាំងមូលស្សាប់។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលព្រះគម្ពីរបាយការណ៍ទាំងអស់នាងមិនឱ្យបានដោយ បុរាណិយាយ បុគ្គប់គ្រងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ តាមវិធីណាក់ដោយ។

¹²⁹ ខ្ញុំដឹង បងបូន្មីជាប្រើប្រាស់និយាយចា “ព្រះអម្ចាស់បានហៅខ្ញុំមកអធិយ្យាយ។”

¹³⁰ ខ្ញុំនឹងមិនឈ្លោះជាមួយអ្នកទេ។ បើនេះខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកចា ព្រះបន្ទូលនិយាយចា អ្នកមិនក្រោដូចខ្ញុំទេ។ “នាងមិនក្រោបង្រៀន បុជណើបុរាណណាមួយទៀត បើនេះគ្រឿវនៅស្រែម។”

“អញ្ញោង” អ្នកនិយាយចា “ព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់ខ្ញុំខ្ញុំធ្វើវាប់”

¹³¹ ខ្ញុំមិនសង្ឃឹមទេ។ តើអ្នកបានពុសាខ្ញុំនៅយោប់ដោយទៀតអំពីបានឡាមទេ? បានឡាមទូលបានការសរព្រមចំពួកកំង់បង់ របស់ព្រះចា “កំធ្វើវាប់” បើនេះគាត់នៅតែបន្ទាក់បញ្ជាក់រហូតដល់ខីបំជុតព្រះបានប្រាប់គាត់ខ្ញុំធ្វើវាប់។

¹³² ព្រះអាជអន្តោតឱ្យអ្នកអធិយ្យាយ។ ខ្ញុំមិននិយាយចាថ្មោះមិនបានទេ។ បើនេះវាមិនយោងតាមព្រះបន្ទូលនិងដែនការដើមរបស់ទ្រង់ទៀតទេ។ “ជីតនាងក្រោះ

ស្ថិតនៅក្រោមការគោរពប្រតិបត្តិដូចជាប់បានដែង។” វាតាការពិត។ ដូចខាងមិនគ្មានទី១

¹³³ តម្លៃវនេះ សូមកត់សំគាល់មួងទៅតាមអំពើរបៀបដែលកុនក្រមំធ្វើជាតិរាយបញ្ហាលខាងវិញ្ញាណ។ ព្រះបន្ទូលមានបន្ទូលថា “នាងក្រោបានបង្កើតឡើងសម្រាប់បុរស ហើយមិនមែនបង្កើតឡើងសម្រាប់នាងទេ”

¹³⁴ តម្លៃវនេះខ្ញុំនឹងនិយាយ ហើយហេតុី ក្នុងពីរីនាទីទៀត លើប្រជានបទក្នុងក្រមំបស់ព្រះគ្រឿស ប៉ុន្តែខ្ញុំពួកយាយមបង្ហាញអ្នកពីប្រភពីបស់វា។

¹³⁵ “ស្នើត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់បុរស ហើយមិនមែនជាបុរសសម្រាប់ស្ថិតទេ។” នៅ៖ហើយជាមួលហេតុដែលស្ថិតនៅក្រោមបង្ហាប់បាស់ ការមានប្រព័ន្ធដើនគិសបង្ហាញប៉ា សូមក្រឡាយកម្រិតជានឹកកំពុងដៃប៉ែនទីនោះជាមួយប្រព័ន្ធប្រាំយោនាក់ ហើយព្រះគម្ពីជានេនដែងថា “តាត់តីជាបុរសម្នាក់ដែលជាសំណងពួកគេបស់ព្រះទាំងនៅកំបីនៅត្រូវឈាមបង្ហាញក្នុងចំណោមពួកគេអាចមានប៉ុន្តែបានទេ។

¹³⁶ អ្នកមានខ្សោយអាត់បស់ខ្ញុំអំពី អាពាហ៍ពិពាហ៍និងការវេលាងលោះ។ នោះគឺនៅលើកំពុងប្រព័ន្ធផ្លូវការសុំនុំ នៅទីនេះមិនយុប់បន្ទានទេ ខ្ញុំបានអធិស្ឋានអំពីវា។ ពួកគេបានបណ្តាញចំណោមពួកគេពីសាលា ដើម្បីម៉ឺនបង្ហាលបង្កើតឱ្យត្រូវបង្កើតឡើងនៅក្នុងរួម ចយុកាយ ឡើងលើនិងចុះក្រាម។ មនុស្សនៅទីនេះស្អាត់វា នៅទីនោះ ហើយបានយើរូរាយ ហើយវា...នៅពេលច្រៀងប្រាប់ខ្ញុំពីការពិតនៅអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងសំណុំវេលាងលោះនេះ។ ប្រសិនបើមានភាគីម្នាងដើរកាមផ្លូវរវោះ ហើយម្នាងទៀត ដើរទៅនោះ ក្រោពេតមានសេចក្តីពិតនៅក្នុងឈាមបង្ហាញ។ បន្ទាប់ពីក្រោចាំងប្រាំពីរ នោះ ត្រូវបានបង្ហាញពីអ្នកដែលជាសេចក្តីពិតបស់វា។

¹³⁷ សូមកត់សម្ងាត់ តម្លៃវនេះ នាងមិនអាចមានប៉ុន្តែតែម្នាក់ទេ ព្រះ “ស្នើត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់បុរស ហើយមិនមែនបុរសសម្រាប់ស្ថិតទេ។” ស្នើទាំងប្រាំយោនាក់នោះក្រោន់តែជាកិយាប់សំដើរដើរដើរ ហើយវាតីជាប្រព័ន្ធមួយ។ នៅពេលដែលបានប្រើប្រាស់គ្រឿសបានបង្ហាញប៉ុន្តែនៅក្នុងក្រមំបស់ទ្រង់និងមិនមានពេម្នាក់ទេ ប៉ុន្តែវានឹងមានចំនួនប៉ែនីនាក់ ក្នុងក្រមំទាំងអស់ នៅក្នុងពេម្នាយ។ ហើយជានឹងមានប្រព័ន្ធដារចិន ជាបុគ្គល ប៉ុន្តែមានពេម្នាគេទទាំងអស់ប៉ុណ្ណោះដែលជាប្រព័ន្ធបស់តាត់។ ដូចជាការកាយទាំងមូលនៃអ្នករដ្ឋីគា

ក្នុងក្រមំបស់ព្រះគ្រឿសុ ព្រោះវាតាមនាង ជាស្ថ្រី។ ទ្រង់តីជាបុរស។ ឥឡូវនេះ យើង ត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់ព្រះគ្រឿសុ។ ព្រះគ្រឿសុមិនបានបង្កើតសម្រាប់យើងទេ។

¹³⁸ នោះហើយជាអ្នីដែលយើងព្យាយាមធ្វើនៅថ្ងៃនេះ នៅក្នុងសៀវភៅក្រោបស់ យើង តីព្យាយាមធ្វើឱ្យច្បាបន្ទូល (ដែលជាប្រះគ្រឿសុ) សមនឹងយើង ដំឡូលឱ្យយើង ព្យាយាមធ្វើឱ្យខ្លួនយើងសមនឹងប្រះបន្ទូល។ នោះគឺខសត្តា។

¹³⁹ នៅពេលបុរសធ្វើឯកជាប្រើប្រាស់បញ្ជីស្រីប្រើបានការបង្ហាញពីត្រូវសារ គាត់មិនត្រូវ ពីដែកការបើកាតប្រសស់ស្ថាតឡើយ ព្រោះភាពប្រសស់ស្ថាតកំណុងបញ្ហាត។ ហើយ សម្រស់ភាពប្រសស់ស្ថាតខាងលោកឲ្យចាំនើប គឺជាបស់អារក្ស។

“អូ!” ខ្ញុំពួនរោងម្នាក់និយាយនៅទីនោះ “សូមប្រយោជ្រើននៅទីនេះ គឺជាគីឡូ អធិប្រាយ!”

¹⁴⁰ ខ្ញុំឈាយចាបបស់ចាំងនេះនៅលើផែនដីនេះដែលហេតុប្រសស់ស្ថាត គឺ ពិតជាបស់អារក្ស។ ខ្ញុំនឹងបញ្ជាក់វាបានអ្នក។ បន្ទាប់មកនៅក្នុងទន្លឹនការ កត់សម្ងាត់នេះ ចូរយើងស្រីរកព្រះបន្ទូលដីបិសុទ្ធបស់ព្រះ ដើម្បីដឹងថាគើតវា ត្រីមត្រូវប្រអត់។ ហើយស្ថីខ្លះចង់ស្ថាតធមានសំ។ មើលថាគើតវាមកពីណារ។ នៅដើម ដំបូង យើងយើងចាត់ចាត់ពិតជាប្រសស់ស្ថាតខ្លាំងធមានសំ រហូតដល់វាបាន ទេរតារ។ ហើយគាត់គឺជានៅរាជធានីប្រសស់ស្ថាតបំផុតក្នុងចំណោមពួកគោ។ បាន បង្ហាញ វាស្ថិតនៅក្នុងអារក្ស។ សុភាសាតាមនៅថែងចា សាខ្យម៉ែនបាននិយាយថា “ភាពប្រសស់ស្ថាតគឺតិកប្រយោជន៍។” ត្រូវហើយ។ បាបគឺប្រសស់ស្ថាត។ ពិតប្រាកដ ធមានសំវាតីអារីន៍។ វាក្នុងឱ្យចាក់ទាញ។

¹⁴¹ ខ្ញុំចង់សូមអ្នក ហើយនិយាយអីមួយនៅទីនេះដល់អ្នក។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នក កត់សម្ងាត់ពីវិនាទី។ ក្នុងចំណោមប្រពេទសត្វចាំងអស់នៅលើពិភាកលោក ហក្សី សត្វពាហេនេះ យើងករយើងចាត់នៅលើជីវិតសត្វ ក្រោពីមនសួយ គឺជាលេខ្លាល ស្ថាតជាង ហើយមិនមែនជាតីទេ។ ហេតុអ្នី? មើលទៅការន់...សូមក្រឡេកមើល សត្វភាន់—ប្រាកដីអស្សាយ ជាមួយស្មើរបស់គាត់ និងសត្វដីកូចា។ មើលទៅការន់—មេនាន់ មេនាន់កូច និងមានជី មានមោដីជី។ សូមក្រឡេកមើលបក្សីលេខ្លាល និងហក្សីពី។ សូមក្រឡេកមើលសត្វទាលេខ្លាលនិងទាត់។ យើងទេ? ហើយមិន មានការបានបញ្ហាទៅក្នុងលោកិយនេះទេ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង ដែល អាចបានបញ្ហាទៅក្នុងក្រុលទាបដូចស្ថី។

¹⁴² ឥឡូវនេះ៖ បងស្រី កំព្យាករឡើងហើយចេញទៅក្រោ។ ត្រាន់តែដែលចាំហូតដល់ យើងលីចងបញ្ហាប់នៅឯធម៌នេះ។ យើងទៅ? យើងទៅ?

¹⁴³ ត្រានីក្រាតីនេះទេ ត្រានស្រីក្រាតីមនុស្សស្រី អាចជាឤើងអស់លិលធ័រៗ។ អូកហេកដួង “ស្រីកំណាល់” អូកហេកផ្លូវក “ការ—សាប្តូលសម្បួយ” បីន៉ែ តាម សិលធ័រៗ ពួកគេទទួលបានសិលធ័រៗប្រើនជាងគាការពាយនុពាក់កណ្តាលនៅ ទីនេះ។ ពួកគេមិនអាចត្រានីក្រាតីសិលធ័រៗទេ។

¹⁴⁴ ហើយស្រីនោះគឺជាមនុស្សម្នាក់ដែលក្រោបានធ្លាស់បួនដាយសារពេកភាព រដ្ឋួងស្អាតី។ ត្រីមក្រោហើយ។ មិនបានសម្រស់នាំនាងទៅណា? នោះហើយ ជាមួលហេកដែលថ្វីនេះយើងយើងបាន? ស្រីកំពុងហើងិនភាពសស់ស្អាត។ អូកយក គុងខ្សែងប្រាយអាន តើអូកធ្លាប់យើងបានបស់នាងទេ? សន្នូត់បានសម្រស់ដែល អន្តូរក្របប់អាមេរិក។ មិនមានក្រុងសាលាបេញពីសាលាដែលបីន៉ែអូកដែលនឹងមាន នាងនៅក្នុង—ជូនខាងក្រាយ។ តើអូកដឹងទៅថាក្នុងពេលបែបនោះ? តើអូកដឹងទៅ ព្រះគម្ពីយាយថានោះជាបៀបដែលវានឹងភាយជា?

¹⁴⁵ តើអូកដឹងទៅការធ្លាក់បុះដោយស្រីនេះដើមដីបុង? ហើយធ្លាក់... ទីបញ្ហាប់ នឹងក្រុបបញ្ហាប់តាមវិធីផ្ទុចត្រា ស្រីចូលមកក្នុងអំណាចនិងក្រុបក្រុងលើបុស ជាជើម។ តើអូកដឹងថាបទទិន្នន័យដែងទេ? អូកដឹងទៅ ថ្វីដែលនាងជាក់ សំណើកបំពាក់បុស និងហាយទ្វាយសក់បស់នាង ដីរៀងទាំងអស់នេះគឺជួយ នឹងព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ។ ហើយអូកដឹងថានាងកំណាល់ដឹងខ្សែក្រមជីនទេ? នៅពេល អូកមិនបានយើងដែលស្រីកំពុងដើម្បី អូកនឹងយើងបីដែលក្រមជីនកំពុងដើម្បី។ នោះពីតាត ត្រីមក្រោ។ ឥឡូវនេះ៖ ឥឡូវនេះ៖ ត្រាន់តែជាការពិតជួចដែលព្រះបន្ទូលបស់ ព្រះជាម្នាស់គឺពិត។

¹⁴⁶ ត្រានស្រីណារួមឱ្យឡើក្រោបានបងើតឡើងដែលអាចឈរដឹងប្រើប្រាស់ត្រីស្រីថ្មីថ្មី ហើយការមិនបានបងើតឡើងឡើក្រោបានបងើតឡើងដែលក្រោបន្ទូលបស់ព្រះ។

¹⁴⁷ នាងមិនលោក្នុងការបងើតដើមទេ។ ប្រើដើរដើរដើរដើរដើរ នាងមិនលោក្នុង ការបងើតដើម៖ បក្សី ឈ្មោះលិនព្រឹង សត្វ ឈ្មោះលិនព្រឹង បីន៉ែ នៅក្នុងជីត មនុស្ស ព្រះបងើតមនុស្សត្រូវបានបងើតគឺតាត់។ ហើយច្រោះបានយកពីតាត់។ ហើយស្រីគឺជាបុលនៃបុស ព្រះព្រះមិនបានបងើតឱ្យបែបនេះទេ។ ស្រួចរកក្នុងបទទិន្នន័យ។

ត្រីមគ្រុណធមានសំ។ ទៅ ព្រះនៅក្នុងការបង្កើតដើមរបស់គ្រែដ៏។ នាងគ្រុណធមានគេដាក់នៅទីនោះ។

¹⁴⁸ ប៉ុន្តែប្រសិនបើនាងអាចប្រកាសថ្មាប់ខ្លួនឯងបាន តើនាងមានរដ្ឋាភិបាល ប្រើនឹងជាងបុរស។ នាងគ្រុណធមានគេដាក់នៅលើកនៃនឹងសាកល្បងមួយ។ តាមរយៈនាងការស្វាប់បានមក។ នាងមានទោសចាំពេលការស្វាប់ទាំងអស់។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកព្រះជាមួកសំបុរឃកហើយបើដើម្បីយើងមួយដើម្បីនាំយកជីវិតមកវិញ។ បាននាំបុរាណបស់គ្រែដ៏តាមរយៈស្ថិតុកាត់ ដែលជាអុកស្វាប់បង្ហាប់។ ប៉ុន្តែការអារក្រកមួយគឺ—រាជក្រក់បំផុតគឺ ត្រានអូអាចទាបបានទេ។

¹⁴⁹ ការអើនជាកុនប្បុសរបស់សាកាំង បានគិតថា ព្រះទទួលយកភាពប្រស់ស្ថាត។ តាត់ដើរនៅថ្ងៃនេះ។ ការអើនគឺជាកុនប្បុសរបស់សាកាំង។ “អូ ឥឡូវនេះ!” អូកសិយាយចាត់ យើងនឹងមិននិយាយលម្អិតអំពីរឿងនេះទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំដោះស្រាយវាសម្រាប់អូក។ ព្រះគីឡូនាននិយាយចាត់ “គឺជាបស់អារក្រកនោះ។” ដូច្នេះ ដែលដោះស្រាយវា។ គ្រុណើយ។ ឥឡូវនេះគាត់ជាកុនប្បុសរបស់សាកាំង។ ហើយគាត់គិតថា ការនៅយកអាសន៍មួយមកហើយធ្វើឱ្យវាស្ថាតសម្រាប់ច្បាយបង្កំ នោះគឺជាអូដែលព្រះនឹងគោរព។

¹⁵⁰ ពួកគេគិត គិតជូចគ្ងាននៅថ្ងៃនេះ។ ប្រាកដធមានសំ។ នេះ “យើងសាងសង់អាណាពីអស្សាយ។ យើងនឹងមាននិកាយជំរាប់។ យើងនឹងបង្កើតអាណាពីជំរុះគិតនិងមនុស្សស្ថូរគ្នាកំណុបំផុត ជាបញ្ជីដែលមានរហូតដែលមួយលូបំផុត។” ពេលខ្លះ ព្រះស្ថិតនៅថ្ងៃម៉ាយ១០លានម៉ោយពីរ។ ត្រីមគ្រុណើយ។ ទោះយ៉ាងណាការជាប្រវិបារ។

¹⁵¹ ដូច្នេះប្រសិនបើព្រះគ្រាន់តែទទួលការច្បាយបង្កំ ការពេស្តារំពឹង ការលុបបង់ការអើនកំជូចអបិលដើរ។ ប៉ុន្តែវាគីដោយការបើកសំម្រេង ដែលគាត់យល់ថាការមិនមែនជាដ្ឋីជាមួយបែលខិតកម្មាយបស់គាត់ឡើងនោះទេ។

¹⁵² ខ្ញុំនឹងនិយាយអូនៅទីនោះដែលមិនសមនឹងអូកដីកនាំទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងនិយាយវា ទោះយ៉ាងណាកំដោយ។ ខ្ញុំអូកដោយទាំងនេះនិយាយរឿង ដូច្នេះ ខ្ញុំ...និយាយរឿងកំប្លែងបន្ទិច ខ្ញុំមិនមាននំយ៉ាទេ។ ខ្ញុំបាននិយាយអារក្រកៈ ទោះយ៉ាងណាប្រសិនបើការពិនិត្យដោមបណ្តុាលឱ្យស្ថិតឱ្យដឹងថាពួកគេអារក្រក យើងគ្រួងការតែដោមមួងឡើត។” យើងពិនិត្យទេ? យើងពិនិត្យទេ? អូ-បី។ អត់ទោសឱ្យខ្ញុំចាំពេលរឿងនេះ

បុំនែកគាន់តែដើម្បីឱ្យភាសាស្អាត ខ្ញុំបានចងអ្នកនៅទៅនេះ៖ ហើយនិយាយអំពីត្រីនី និងអ្វីទៀតធ្លាឯជោគជ័យ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំចងសម្រាប់អារម្មណ៍អ្នកមួយនាទី ពួកវា:អ្វីដែល និងកើតឡើងនាថេលខាងមុខ។ តម្លៃវានេះ៖ សូមកត់សំគាល់...វាមិនមែនជាដែង ជោមទេ។ យើងដឹងថាអារីនៅ។

¹⁵³ ក្រុមជំនុំបានភ្លាយជាសម្រាប់បញ្ហាប្រឈមនេះ៖ ដោយសម្រាប់បាននូវ ដូចជាសម្រិត្រី ជុលដែលមនុស្សបង្កើតឡើងដើរឡើងទៅតែ កំពងភ្លាយជាកិច្ចសាស្ត្រ។ ពួកគេកំពុង ព្យាយាមបង្កើតព្រះវិហារបីទីនៅក្នុងប្រាសាស្ត្រ ដោយការទៅកំទាញប្រាសាស្ត្រ និងអគារដៃ អស្សាយ។ ហើយវាអារក្រកំពេកដែលពេនទីក្នុងបានចូលទៅក្នុងផ្លូវនៅនៅទៅ។ អ្នក និងឈ្មោះស្រីជាបងមុនដោយមានវាយស្ថាប់នៅជាអ្នកដែលបាននិងការពិនិត្យអគារដៃ នៅដីវិញអ្នក។ បុំនែកកំពុងព្យាយាមប្រៀបដែលជាមួយពួកគេ ទាំងនោះ ពួក អ្នកបានគ្រប់គ្រងវា នោះហើយជាអ្វីដែលបានធ្វើ។ យើងទេ? ព្រះវិហារកំពុង ព្យាយាមដើម្បីឱ្យមានលក្ខណៈវិច្ឆាសាស្ត្រ។

¹⁵⁴ ហើយសូមចងចាំថា នៅពេលដែលមនុស្សសម្រាប់បាននូវខ្សោនភាពដោយ វិច្ឆាសាស្ត្រ គាត់បានសំណាប់ខ្លួនឯងជាបងកំពុងកំពុងទៅ។ នៅពេលគាត់បង្កើតមេ្សី កំពើដឹង សូមមើលអ្វីដែលវាបានធ្វើ។ នៅពេលគាត់បង្កើតមេ្សីយនុវត្ត វាអាចសម្រាប់ មនុស្សប្រើបង្ហាញមេ្សីការកំពើដឹងទៅ។ តម្លៃវានេះគាត់ទទួលបានគ្រប់បេក អ្វីជូនដោយខ្លួនឯង។ សូល់ថាគើតគោត់នឹងធ្វើអ្វីជាមួយបស់នោះ? ត្រូវហើយ។

¹⁵⁵ ហើយក្រុមជំនុំ កំពុងដែលវាប្យាយាមសម្រាប់បានដោយវិច្ឆាសាស្ត្រ ដោយ ក្រុងការណ៍ដែលមនុស្សបង្កើត វាអ្វីឱ្យអ្នកប្រាកដត្រាយពីព្រះ ហើយឈានេទៅ រកសេចក្តីស្មាប់ប្រើបង្ហាញជាបងអ្វីដែលបានកើតឡើងនៅដើមដុំបុង។ ត្រូវហើយ។ កំ ពើដីសិស្សក្រុមជំនុំបស់អ្នកតាមប្រៀបដែលអ្នកបានធ្វើចំពោះប្រពន្ធបស់អ្នក។ យើងទេ? អ្វីដែលវិច្ឆាសាស្ត្របានធ្វើសម្រាប់នាងគឺជាការអស្សាយមួយ បុំនែក ត្រូវកែទុកឱ្យត្រាយពីក្រុមជំនុំបេក គាត់បានបាបឆ្នាំ ម៉ោង និងវត្ថុដោយទៅតែ ទាំងអស់នេះ។ ពីដីសិស្សកាមលក្ខណៈនៃព្រះបន្ទូលបស់ក្រុមជំនុំ។

¹⁵⁶ តម្លៃវានេះសូមឱ្យយើងប្រៀបដែលបញ្ជាផ្លូវក្រម៉ោងដូចតិនៅទៅនេះជាមួយអ្វី ដែលគេហោថាថាក្នុងក្រុមជំនុំនៅថ្ងៃនេះ។ ប្រៀបដែលនិងជោគជ័យនៅ ថ្ងៃនេះ។

¹⁵⁷ តម្លៃវានេះ គ្រាន់តែមើលអ្វីដែលវិច្ឆាសាស្ត្របានធ្វើចំពោះនាង។ នាងចេញមក

ដំបូង ដោយកាត់សក់បស់នាង ជាមួយនឹងសក់មួយក្នុងចំណោមបស់សក់ការ ដែកប្រឡាត្រ តែនិងការី យើងព្យាយេរី បុរីមួយដូចនោះ។ ហើយអ្នកដឹងពីវីដែល ព្រះគម្ពីនិយាយទេ? ព្រះគម្ពីនិយាយដូចខ្លួន ប្រសិនបើគាត់ចង់បាន សិទ្ធិធ្វើការលេងឈល់គ្នា ប្រសិនបើនាងធ្វើដូចខ្លះ។ “នាងគឺជាក្រុងដែលមិនគូគម្ពី ដែលនឹងកាត់សក់បស់នាង។” ព្រះគម្ពីនិយាយដូចខ្លះ។ ត្រីមត្រូវ។ មិនបាន ដឹងថាបុរី? ហើ? អូ! ខ្ញុំអាចិប្បាយប្រើនៅពេកនៅដូចកាលីប៉ុំព្យេរសម្រាប់អ្នកហើយ នៅតែមិនដឹង។ ត្រីមហើយ។ អូ បាន! ពីការនៅប្រយោជន៍អ្នកដល់ខ្ញុំ? សម្រាប់ ពួកគេ បុរាណៗ។ អ្នកមិនអាចយកពួកគេយើរឯករាយដាក់ទុកនៅថ្ងៃម បានទេ។ សូមកត់ចំណាំ។

¹⁵⁸ អ្នកនឹងសុប់ខ្ញុំបន្ទាប់ពីនេះ បើនេះអ្នកនឹងដឹងការពិតា។ យើងព្យាយេរី?

¹⁵⁹ មើល។ ចូរប្រែបង់បាន។ នៅទីនេះនាងបានមកជាមួយខ្ញុំលាបជាប្រើន ដែលមិនមែនជាកុនក្រោមសម្រេចនៅបាន លាងមុខនាង តាត់អាចនឹងតែបេញពី នាង ប្រើបាល។ វាដើម្បីខ្នើកកិយខ្សោចស្អើស្អាប់ យកអ្នកទាំងអស់ចេញពីនាង។ ហើយក្រុមជំនួយ ដែលមានមុខលាបមេរ្តាំ គឺជាក្រុងស្នើសៀវភៅ ម៉ែត្រកំណត់ប៉ុំ ពេញលេញ។ អ្នកបាន—មុខដីស្រស់ស្អាត មុខក្លែងភាយនៅលើពួកគេ សម្រស់ដែល មនុស្សបង្កើតតែមិនមែនសម្រស់ដែលព្រះបង្កើតទេ។ មិនមានបេញបានជាមួយ ទេ។

¹⁶⁰ សូមកត់សម្ងាត់ ដូចសាកាតាំង លួមគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបញ្ជាក ដោយប្រែបង់ប ក្នុងក្រោមសម្រេចបង្កើតនាងនាង៖ ស្អែកខានី លាបណាកមុខ តាត់សក់បស់ នាង ស្អែកសំលៀកបំពាក់ដែលមើលទៅដូចបុរស ហើយស្អាប់គ្រួគង្ហាលម្នាក់ ដែលប្រាប់នាងចាមិនអីទេ។ តាត់ជាអ្នកបាកប្រាស់។ តាត់នឹងដោឡូកសម្រាប់វា នៅក្នុងតំបន់ឆ្លាយ។ ត្រីមត្រូវហើយ។ ធ្វើដូចខ្លះដើម្បីបញ្ជាក ដើម្បីភ្លាយជាអ្នកដែល នាងមិនមែន។

¹⁶¹ នោះហើយជារបៀបដែលក្រុមជំនួយធ្វើ ទទួលបានខិត្ត បណ្ឌិត កីហេចី អិល គិលិមិី។ ដូចខ្លះអ្នកនិយាយថា “គ្រួគង្ហាលបស់យើងគឺម្នាក់នេះ និងម្នាក់នោះ ហើយនឹងម្នាក់ទៀត” ប្រើបាលជាមិនដឹងអំពីព្រះប្រើនិងហត់តែនគរក ដឹងអំពី រាជីអេហ្សីប ត្រីមត្រូវហើយ។ ត្រីមត្រូវ។ បទពិសោធន៍សិរីសាលាថាមរឿនស្ទើខ្លះ នៅខិត្តនោះ ហើយមិនដឹងអំពីព្រះប្រើនិងហត់តែអស់។

¹⁶² ក្រោមដំនឹងប៊ូលបាបត្រីស្តីបស់ពួកគេ សូមឱ្យស្តីបស់ពួកគេ ទាំងអស់ត្រូវបានកោរចញ្ជ ដោយឯកតីខ្លះនឹងគ្រឿងមុខឈាមខ្សោកកំដែលពួកគេមាន ដូចជាយេស បិលប្រសិនបើមាន។ សក់អ្នកត្រូវ ខាងក្រោម លាបពណ៌ ទាំងអស់ ត្រូវបានរៀបចំឡើងតាមសាធារណ៍ខាងសាសនា នៅក្នុងពាណិជ្ជកម្មដំនឹង យុរោគ ត្រីមត្រូវ ប៉ុន្តែចិត្តខាងវិញ្ញាណាបស់នាងគឺនៅឆ្នាយពីការធ្វើដាយដូច ដែលព្រះយេស៊ីត្រីស្តីយាងមកទទួល។

¹⁶³ ប្រសិនបើគ្រឿងបិលបាបមុខឈាមយុស្តីដូចនេះ វាបង្ហាញថា គាត់ឆ្លាក់ពីព្រះគុណ។ សេដាតិបស់គាត់ចំពោះព្រះនឹងសេដាតិផ្ទះរបស់គាត់ គីឡូ ដែលជាផ្ទៃទីតំបន់ គឺនៅឆ្នាយនាបស់នាងគាត់ពីស្តីប៊ូលបែន់។ ទេ បានទៅ នាងប្រាកដចាយិនសមនឹងសេដាតិបស់ត្រីស្តានទេ។ ចិត្តិលក្ខណៈ ខាងវិញ្ញាណាបស់នាងគឺជាការឆ្លាក់ចុះទាបបំផុត ស្ថាប់ នៅក្នុងការព្យូសស់ស្អាត និកាយនឹងគណ្តាបស់ណែកិយ។

¹⁶⁴ នោះហើយជាកំន្លែងដែលក្រោមដំនឹងឈរនៅថ្ងៃនេះ បានលក់ចិត្តិលក្ខណៈ ដែលផ្តល់ឱ្យព្រះបន្ទូលបស់នាងទៅសាកំង សម្រាប់សាសនាដែលដឹងដោយ វិទ្យាសាស្ត្រ។ នៅពេលដែលនាងមានសិទ្ធិក្នុងនាមជាក្រោមដំនឹងបស់ព្រះ ដើម្បី នៅជាមួយព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ ហើយមានព្រះវិញ្ញាណាបិសចុះធ្វើការជាមួយ ការ ធ្វាក់ការបង្គារយោជាភិបាល ព្រះបន្ទូលនឹងសេចក្តីស្រឡាញបស់ព្រះ។ ផ្ទុយទៅវិញ្ញាណាបានលក់សិទ្ធិកំណើតបស់នាង ដូចជាមេសារ ហើយយកនិកាយមួយ ចេញ ឱ្យនាងធ្វើ គីឡូ ដោយដែលនាងចង់បាន ត្រាន់តែជាការពាយនិយមដូចម្នាយបស់ នាងបានធ្វើ នៅនីសៀវិភ័យ។ ព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ!

¹⁶⁵ អូ រៀប់បែលវាគួលក្នុងអាណាពាចក្រ ពេនទីកសុរបស់យើង! វាអារក់ពេក ប៉ុន្តែវាបានធ្វើវា។

¹⁶⁶ សូមកត់សំគាល់ បន្ទិចសិន ដួនដីម្នាក់នៅក្នុងព្រះវិហារកាត្រូលិក។ ត្រី ម្នាក់នោះ ដើម្បីត្រូវយោជូនដី ហើយយកស្មុមុខចុងក្រាយនោះ នាងត្រូវបាន លក់ដាច់ទៅឱ្យព្រះបិការនោះ។ នាងគឺជាថ្មទ្រសម្បត្តិ (ត្រូវឱ្យរាយការិយី វិញ្ញាណ) នៃក្រោមដំនឹងនោះ។ នាងមិនមានគំនិតត្រូវបានខ្សោះ នាងមិនអាចមាន នៅពេលនាងយកស្មុមុខចុងក្រាយ ត្រានចិត្តគិតគិខ្ពស់ ត្រានសន្នោះជាល់ខ្ពស់។ សូមមើលនៅទីនេះ ចាសាកំងធ្វើឱ្យពួកគេក្រោងត្រាយ ដូចជាការពិត។

¹⁶⁷ ក្រោមដំនុំទិតបស់ព្រះគ្រឿស្ស ដែលជាកុនក្រមំ ត្រូវបានលក់ដាច់ខ្សែចោះទ្រង់ និងព្រះបន្ទូលសន្យាបស់ទ្រង់ រហូតដល់ចិត្តដែលនៅក្នុងព្រះគ្រឿស្សសិក្សនៅក្នុង អ្នក។ តើមានអ្នកដីក្នុង!

¹⁶⁸ ហើយយើងរកយើង្ហានៅថ្ងៃនេះ៖ ដែលជា ព្រះវិហារទំនើប ជាប្រះវិហារ ពិភពលោកទំនើប ក្រោមដំនុំទិតបណ្តាកសម័យទំនើបនិងក្រោមដំនុំខាងវិញ្ញាណ ទាំងពីរ មានផ្លូវពារៈដើម្បីផ្តល់កំណើតក្នុងប្រុស។

¹⁶⁹ មួយក្នុងចំណោមពួកគេដែលជានិកាយ និកាយនឹងក្រោងផ្តល់ខ្សែថ្ងៃ... ថ្ងៃ... បុន្មានថ្ងៃនេះ៖ នៅឯក្រោមប្រើក្រាតពិភពលោកនៃព្រះវិហារ ដែលនឹងបង្កើតពិភពលោក ប្រសង់ដោយរាយការណ៍ តាមយោះនិកាយមួយយោះ នៅ៖ពិភពជាលើក្នុងពិភពលោក ខ្ញុំប្រើបាលជាគិនសំដើរីមីលើលាក់ទៅ។ ខ្ញុំធ្វើចាត់ខ្ញុំនឹងធ្វើ។ បុំនែំ យុវជនអើយ សូមចងចាំចាត់អ្នក បានអ្នកដីក្នុងម្នាក់និយាយដូច្នេះ។ ទីបំផុតការនឹងអនីតយោះទៅ។ ហើយនោះគឺជាសញ្ញាសម្ងាត់បស់សត្វ នៅពេលនាងបង្កើតក្រោមប្រើក្រាតក្រោមដំនុំពិភពលោក។ ហើយនាងនឹងផ្តល់កំណើតក្នុងប្រុសរបស់នាង ដែលជាមួយប្រជាធិបតេយ្យព្រះគ្រឿស្ស។

¹⁷⁰ មួយទៀតគឺមានផ្លូវពារៈដោយព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ ហើយនឹងនាំមកនូវ រូបកាយដែលជាប្រុកាយដែលបានបញ្ចប់បស់ព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស ដែលជាកុនក្រមំ។ រូបកាយបស់ព្រះគ្រឿស្សមិនទាន់បញ្ចប់នៅថ្ងៃយោះទេ។ តើមានមនុស្សបុន្មាននាក់ ដែលដឹង? បុរសនឹងស្រីគឺតែមួយយោះ ហើយព្រះគ្រឿស្សគឺជាប្រុកាយតែមួយ គឺជាព្រះបន្ទូល។ ក្នុងក្រមំនឹងក្រោបប្រុកាយដែលនៅសណ្ឌល់។ ហើយអ្នកទាំងពីរឬត្រូវបង្កើតពិភពលោកយោះទៀត។ ផ្ទចអំជាមួយនៅដើម្បីបុងៗ ជាបុរស ប្រពន្ធបស់ គាត់ គឺតែមួយយោះ តទួរវនេះ នាង ជាកុនក្រមំពិតក្រោបានលក់ដាច់ដល់ទ្រង់ ដែលនាងមិនគឺជាកុនក្រមំបានឡើងដូចតែ។ ពិភណាស់ ព្រះទៅខ្សែទ្រង់ គឺជាលន្ទៃរបស់ទ្រង់ ហើយនូវនេះរបស់ទ្រង់គឺជាប្រះបន្ទូលបស់ទ្រង់។

¹⁷¹ តទួរវនេះសូមក្រោមឱីលអ្នកដែលគឺដែលគេហោចាកុនក្រមំ។ ហើយនឹងដោយមនុស្ស ហើយប្រើបង្កែបខាងវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ និងដែលបង្កើតនាបេញបញ្ជូនេះ៖ យេស៊ូល សម័យទំនើបក្រោបានទាក់ទាញដោយអំហាប់ ម៉ែកបោរកទៅ បីយុធ គីគ្រប់យោង។ ម៉ែកបោរកទៅក្រោមដំនុំ និងដែលបង្កើតនាបេញបញ្ជូនេះព្រះជោន ព្រះជនសំ និកាយជាប់ អគារជាប់ ប្រាក់ជាប់ ប្រាក់ខែជាប់ ទាំងអស់ក្រោបានលក់ចេញ។ បុរសដែលឈរនៅគុអិប្បាយយល់ព្រមចាមិនអីទេ ហើយអនុញ្ញាតខ្សែទ្រង់

ទៅជាមួយយកា គ្រាន់តែបញ្ជាក នោះហើយជាតិអីទាំងអស់។ យុតសម្រាប់ក្រុមដំនៅខ្លួនឱ្យសែ ដែលពិការអ្នក គឺពិតជាតិអីដែលព្រមទាំងជាតិរានចេង។ “បាននិយាយថា ខ្ញុំជាអ្នកមាន។ ខ្ញុំអង្គយជាមហាក្សត្រ។ ខ្ញុំមិនគ្រែការអីទាំងអស់។ ហើយអ្នក មិនដឹងទេថាអ្នកក្រោមនៅ ខ្លាត់ ក្នុងក អាណាពាណ់ ហើយនៅមិនដឹងទេ។” ប្រសិនបើ នោះមិនមែនដោយ ព្រះបន្ទូលបស់ព្រះជាមាស់ទេ វិវាទា៖ ៣ ខ្ញុំមិនដែលអានទេ។ នោះហើយជាតិ ហើយនានានៅមិនដឹងទេ! គិតពីវា។

172 ប្រសិនបើអ្នកប្រាប់បុរសបុស្ថ្រើនៅតាមផ្លូវរៀនៗ គីមាណារាតខ្សោះ ហើយប្រាប់ ពួកគេថាពួកគេអាណាពាណ់ ហើយពួកគេនិយាយថា “ជាតិលើអាជីវកម្មជាតិលំខ្លួន របស់អ្នក” ហេតុអី មានបញ្ហាផ្លូវបិទនៅកំន្លែងណាមួយ។ មានអីខ្លួននៅក្នុងគិត របស់ពួកគេ។

173 ហើយនៅពេលដែលអ្នកអាចអានព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ គីមនុស្សគ្នាដើ ជួចជួច ហើយពីដើបុណ្យរាជមុជទីកន្លែងត្រូវបិទនៅវិញ្ញាបាលបិសុទ្ធដែលយើងមាននៅ ថ្ងៃនេះ ហើយ មនុស្ស ហេតុអី ពួកគេមិនមានអ្នកដូចជាអ្នកជាមនុស្សផ្សែន។ អ្នក ប្រាប់ពួកគេ៖ “អ្នកមាន...” ពួកគេត្រូវតែកើតជាតិ។ ពួកគេត្រូវធ្វើព្រះគីមី។

174 ពួកគេនិយាយ “នោះគីមីដឹងព្រៃនបស់ជនជាតិយុជា អស់ជាតិប្រើនន្ទោះមក ហើយ។ ក្រុមដំនុំរបស់យើងមានវិធី។” ដែននា អាណក់ ពិការអ្នក អាណាពាណ់ ហើយ មិនទាំងដឹងខ្លួនដឹង។ អី...ហើយព្រះគីមីរាននិយាយថានោះគីមីជាលក្ខណៈណ្ឌាគដែល ពួកគេចូលបេទេ។

គីមីពីការតិតមិនអាចនឹកយើងព្រាតដោយរៀបណា? ខ្ញុំមិនដឹងទេ។

175 រសាត់ចូលទៅក្នុងក្រុមដំនុំរបស់យើងគ្រប់ទីកន្លែង។ គ្រាន់តែសម្រៀនមែល វិ គ្រាន់តែនៅក្នុងនិឡាការទំនើប។ “ស្រីសំដឹងចាស់និងក្តីស្រី” វិវាទា៖ ១ពី ផ្តល់ឱ្យទៅ “អ្នកក្រីក្រ ខ្លាត់ ដែននា” មនុស្សគោលបាលទីទេរីឡាប់សំនងផ្ទូយពី ព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ។ “ហើយពួកគេរានករយើងព្រាតនៅក្នុងព្រាលីដែនទាសក និងបុរសនិងក្តី—នៃគ្រប់ទីកន្លែង។” ដំនួសឱ្យការទាក់ទាញប្រជាតិនៅ...

176 ព្រះគីមីដើរការបើកសម្រៀងនូវព្រះបន្ទូលបស់ច្រង់ដែលទាក់ទាញមុនុយ។ ច្រង់មិនទាក់ទាញមុនុយនៅព្រះវិហារដែលគ្រែរានទាក់ទាញដោយនិកាយជំង និងការធ្វើជំងទេ និងរបស់របចំជំងអស្សាយនិងសម្បែម។ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ

ទាក់ទាចរួមក្រោមបស់ព្រះគ្រីស្តី។

¹⁷⁷ ឥឡូវនេះសូមកត់សម្ងាត់។ រាជធានីឱ្យចាប់អារម្មណ៍—ដើម្បីកត់សម្ងាត់ពីរបៀវ៉ា
ហនោះ—ថាគ្រោមដំនុំព្រៃយាមទាក់ទាចចំណាប់អាមេរិកបស់មនុស្ស ដោយ
សំណូរកបំពាក់ដីលូបស់ក្រោមថ្វីដែលស្ថើការកត់ ហើយក្លាត់ដើម្បីសង្គមនាសក់
ហាយឆ្លាយអង្គាត់រួមឱ្យលាបមុខ។ ហើយត្រូកគេគិត...ហើយវាប្រចាំដឹក
ទេវតាម និយាយកុហកដូចជាការក្រុងកំគិតកំអំពីវា។ ហើយ
នោះគឺជាអ្នូវដែលត្រូកគេគិត វាមិនអីទេ។ នោះស្រស់ស្អាត។ ប៉ុន្តែអ្នកយើងទ្រូវ
នោះគឺជាការបង្កើតមិនពីតាម នោះមិនមែនជាព្រះបន្ទូលបស់ព្រះទេ។

¹⁷⁸ ឧណាមេដល់ដែលរួមក្រោមពិតទាក់ទាចការយកចិត្តទុកដាក់របស់ព្រះ ដោយ
រក្សាបន្ទូលបស់ទ្រង់។ ឥឡូវនេះសូមកត់សម្ងាត់។ ឥឡូវនេះសូមឱ្យយើង
កត់សម្ងាត់ពីព្រះគ្រីស្តី។

¹⁷⁹ អ្នកនិយាយថា “មែនហើយ ឥឡូវនេះ សូមរដ់ចាំបន្ទិច ចុះសម្រស់របស់អ្នក
ដែលអ្នកកំពុងនិយាយនេះ?”

¹⁸⁰ ព្រះគ្រីស្តីបានចេងនៅក្នុងអេសាយ ៥៣: ២ ថា នៅពេលដែលព្រះរយស្ថី
យាយមក “នោះគៀត្តានភាពលំអេកាប់ដែលឱ្យយើងកើកយើចិត្តដើរ។” ត្រូវហើយ?
មិនមានភាពស្រស់ស្អាតទេ។ យើងបានមកក្នុងភាពស្រស់ស្អាតខាងលោកឯធម៌
ដូចសាត់ដែលព្រះបានចេងនៅក្នុងអេសាយ ៥៣: ៤ ថា ត្រូវកត់ដីរឿងដីទ្រូវដែល
ដែលត្រូកគេធ្វើចំពោះក្រោមដំនុំនៅថ្វីនេះ។ ត្រូវកត់ដីរឿងដីទ្រូវដែលទ្រង់ ដូច
ត្រូកគេធ្វើចំពោះសាត់ដែលព្រះបានចេងនៅថ្វីនេះ។ ប្រាកដណាស់ត្រូកគេនឹងធ្វើ។ ប៉ុន្តែទ្រង់
មិនបានចូលរួមក្នុងភាពស្រស់ស្អាតបែងហនោះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់តែងតែមកដោយភាព
ស្រស់ស្អាតនៃចិត្តិតាមក្នុងភាពស្រស់ស្អាតបែងហនោះទេ ព្រះគ្រីស្តីមិនមែនជាបុរសដែលស្រស់ស្អាត
អស្ឋារ្យឆ្លាំង និង វិដមាំទេ។ ព្រះមិនធ្វើសិស្សប្រកទនោះទេ។

¹⁸¹ ខ្ញុំចេងចាំពេលមួយដែលព្យាករីម្តាក់បានឡើងទេ—ដើម្បីយកស្ថិច ដើម្បី
បង្កើតស្ថិចចេញពីក្នុងបុរសបស់អ្នកសាយដើម្បីដំនឹងសារស្ថិចសុល។ ដូចំនេះហើយអ្នក
សាយបាននាំតាក់ចេញមកព្យាករី ជាក្រុងបុរសដីលូម្តាក់ ដែលមានមានដំបស់តាក់។
តាក់បាននិយាយថា “មកដីនឹងម៉ឺនទៅសាកសម្រានឱ្យក្នុលបស់តាក់។”

¹⁸² ព្យាករីបានទៅចាក់ប្រឈងលើតាក់។ តាក់បាននិយាយថា “ព្រះបានបងិសដ

គាត់។ ហើយទ្រង់បានបដិសជញ្ជូកគេម្នាក់ទៅ ហ្មតុដល់គាត់ចូលមកដិតនូវ តួចមួយ ដែលមានមុខក្រហម។ ហើយគាត់ចាក់ក្រោងលើគាត់ ហើយគាត់និយាយ ថា “ព្រះបានពើសនឹសគាត់។” យើងរឿងពើសដោយការអើលយើព្រោះ ព្រះពើសនឹសតាមចំណុចណាំ។

¹⁸³ ចិត្ត មិនដែលមានចំណុចព្រះយេស៊ូវគ្រឿសុទេ។ រាស់នៅក្នុងអ្នកហើយ បង្ហាញទ្រង់។ យើងមើលយើព្រោះជាការពិត។ រិមិនមែនជាសម្រស់ពិភពលោក របស់ទ្រង់ដែលទាក់ទាញក្នុងក្រម៉ែបស់ទ្រង់ទីផ្សើយ។ រាជីជាបិតិកលក្ខណៈរបស់ ទ្រង់ដែលជាក្នុងអ្នកនៃក្រម៉ែបស់ទ្រង់ទីផ្សើយក្នុងក្រម៉ែបស់ទ្រង់ដែលមាន ភាគជំង់ ជាកក្សោនដែលមាននិកាយជំង់ ជាកក្សោនដែលមានសមាជិកជំង់។ ទ្រង់ សន្យាតានីជិតុបជាមួយកក្សោនណាបែងចាយសមនុយីប្រុប់នាក់ជូបជំត្តារ។ ពិត ណាស់។ នោះហើយជាកក្សោនដែលអ្នកដីពិភពលោកដឹងជាកំគើសងុំមេរបស់គាត់ គឺដឹងការបើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលក្រោរបានជំនួយដោយសេចក្តីពិត តើអីទេ។ ពើសនឹសដោយព្រះបន្ទូលទ្រង់ មិនមែនជាក្រម៉ែបស់ស្ថាប្រព័ន្ធទិភពលោកទេ ព្រោះគេស្ម័គ្រប់ការនោះ។

¹⁸⁴ ត្នានអីចំណែកទេដែលនាងនំលេងលប់ពីទ្រង់ ព្រោះនាងខកខានការបើកសំឡែង របស់ទ្រង់ ហើយនាងមិនមានវាទេ។ គាត់មិនខូល់ពីនាង រួចរាល់ដែលនាង ធ្វើសកម្មភាព និងរបស់ខាងលោកឱ្យនេះប៉ុន្មានទេ។

¹⁸⁵ ទ្រង់កំពុងស្ថិជាកំពុងការបិតិកលក្ខណៈរបស់នាង ដែលជាបិតិកបស់ព្រះគ្រឿសុទេ តុល្យនេះ គ្រាន់តែចំមួយនៅក្នុងតុល្យនេះ។ នោះហើយ។ ទ្រង់ពើសនឹសក្តីសក្តី ដើម្បីដឹងបញ្ជាកំពីចំណុចលក្ខណៈរបស់ទ្រង់ ដែលក្រម៉ែបស់ទ្រង់សម្រេចនឹងបស្ថុថ្ម នេះពិតជាមួយនាងទ្រង់—កម្បិដីបស់ទ្រង់នៅទីនេះ មួយណាម៉ាយល់ ព្រោះ ពុកគេបានបិសជានេះមិនមែនជាការពិត។ ជូច្រោះតើវាអាចទេជាយោងជូចមេច? តុល្យនេះ ទ្រង់កំពុងការមើលថ្មីដែលក្នុងក្រម៉ែនោះក្រោរបានហដ្ឋិកទីផ្សើ ហេត្តី ១៣: ៨ ដួចអីដឹងទ្រង់មាន។ វាក្រោរជាសាប់ជូច្រោះ ដួងជូច្រោះ ព្រះវិញ្ញាណ ដូចត្រូវ គីរទៅដឹងអស់ជូច្រោះ គ្រាន់តែក្រោរបានហដ្ឋិកទីផ្សើ ហើយបន្ទាប់ក្រោរគេ ទាំងពីរការយើងជាពេមួយ។ ហ្មតុដល់ក្រម៉ែបស់ទ្រង់ក្នុងក្រម៉ែបស់ទ្រង់ ពុកគេមិនមែនពេមួយ ទេ។ ចំណុចលក្ខណៈរបស់ទ្រង់ ព្រោះបន្ទូលសម្រាប់យុគសម័យនេះ ត្រូវតែក្រោរបាន ហដ្ឋិកទីផ្សើ។ នាងក្រោរពេមានការងារជូច្រោះ។

¹⁸⁶ តើទូរវិនេះ ខ្ញុចង់និយាយពីមូលហេកដែលខ្ញុនិយាយដឹងទាំងនេះ៖ ហើយខ្ញុនិយាយចប់—ខ្ញុនិងបិទ។ នៅឯប់មួយទៀត ប្រែហេលម៉ោងបីព្រឹក ខ្ញុត្រូវបានភាក់ឡើង។

¹⁸⁷ ខ្ញុត្រូវការអ្នកណាម្នាក់មកដឹងឱយសំណុរោនេះ។ តើខ្ញុត្រូវបែបអ្នកពីអ្នកនៅក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ប៉ុន្តែជាអ្នកដែលព្រឹមព្រៀវ? វាដែងតែត្រូវមេត្រា។ ដូច្នេះជូយខ្ញុ ព្រះដឹងថានោះជាការពិត។ គ្មាននរណាម្នាក់ នៅលើពិភពលោកនេះ៖ ឬដឹងប៉ោន់ដែលព្រឹមបានប្រាប់នោះ៖ ចារ៉ែដែលដែលខកខានពាក្យមួយយ្មាននោះឡើយ។ តែដែងតែកើតឡើងយ៉ាងតត្រូវ។

¹⁸⁸ សូមវិភ័យនៅពេលខ្ញុនេះ ជុននិក ថ្វីមុនប្បច្ច័ណ៌លម្អិតខ្លួនគឺវា ហើយប្រាប់អ្នកអំពីសាធារណៈ—កើម៉ែងបុន្ទានហើយលោកម្នាស់? ហើយប្រាប់អ្នកថា “ទៅតារាជ្ញាំពីវិនិងធ្វើបញ្ហានៅខ្លួននោះ៖” ហើយជាការបើកត្រាទាំងនេះ៖ និងអ្នី។ ហើយនៅខ្លួននោះ—ទស្សនាដើម្បីទ្វាប្បួន បានបញ្ចូលអត្ថបទរបស់វា អណ្តាតភ្លើងដីអស្សាយ នេះកំពុងឡើងលើអាកាស កម្មស់សាមសិបម៉ាយល៍ ចម្ងាយផ្លូវបានកើតឡើងយ៉ាងល៍។ ពួកគេនិយាយថាពួកគេមិនអាចដឹងថាភាគអ្នីទេ។ មិនទាន់ដឹងនៅឡើយទេ។ ហើយបុសដែលឈរនៅខ្លួននោះក្នុងអាកាសនេះនៅយ៉ាងប៉ោនេះ៖ បានឈរនៅខ្លួន ជាមួយខ្ញុនេះពេលវាក់ឡើង គ្រាន់ធោជាអ្នកដែលវានិយាយ។ ច្រង់បានប្រាប់ខ្ញុត្រូវនៅខ្លួន ហើយបានកើតឡើងយ៉ាងពិតប្រាកដ។ តើគ្រាន់និយាយបានបើកយ៉ាងធ្វើចម្លេច ហើយបានប្រាប់ពីអាម៉ែកកំបាំងដែលព្រឹមបានលាក់បានរយៈយុគសម៉ែយនៃអ្នកដើរកំណត់ទ្រង់និងអ្នីរឿងឡើត យ៉ាងលូតតាមទេ។

¹⁸⁹ កើតើធ្វើចម្លេច ឈរនៅលើកំពុលក្នុងបុសបិបុបននាក់ក្នុងចំណោមពួកគេដែលកំពុងឈរនៅខ្លួននេះ៖ តើទូរវិនេះ បាន ក្រើនជាងនេះនៅខ្លួន។ ឡើងលើក្នុងព្រះវិញ្ញាណបិសិទ្ធបានមានបន្ទូលថា “យកចូលនោះ។” យើងកំពុងបានត្រូវ។ ច្រង់បាននិយាយថា “បានវាទេក្នុងអាកាស ហើយនិយាយថា ‘នេះជាប្រះបន្ទូលរបស់ប្រះអម្ចាស់។’” ខ្ញុបានធ្វើ។ ពីខ្លួននោះមកមានវន្ទុខ្សោយបន្ទូលរបស់ប្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុបាននិយាយថា “ក្នុងរយៈពេល ២៥ ម៉ោង អ្នកនឹងយើងព្រះបានស្ថិតិថ្មី។” បុសអង្គូយនៅខ្លួននេះមានវគ្គមានតិច។

¹⁹⁰ នៅថ្ងៃបន្ទាប់ ប្រែហេលម៉ោងដឹងប៉ោន្តុលិយនៅខ្លួននោះ៖ ខ្ញុនិយាយថា “ក្រោមខ្លួន។” នៅព្រោមទ្រង់នៅខ្លួននោះ៖ អតិថិជ្ជិថ្ងៃដែន។ ខ្ញុបាននិយាយថា “មានអ្នីមួយកំពុង

ជូសជុលដើម្បីឱ្យកើតឡើង។ វាតាកដ្ឋាមបញ្ជាស់លាស់ នៅលើគំទុសជាំ។ ចុះមក មានអ្នីដែនដែនពីលើមេយោ ដែលពីបាកនឹងព័សក្នាំង។ វាយធម្មានឯងយ៉ាងដូចខ្លះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំកំពុងលួននៅព្រៃកម្ពាត់។ ខ្ញុំដោះមួកខ្ញុំ កាន់លើក្បាលខ្ញុំ។ វាមានចំណាយ ប្រហែលបីហើតបុប្ផនហើតពីលើខ្ញុំ ហើយកាត់ប្រឡាយទីកម្មយនោដីវិញ្ញានឯង ដូចនេះ៖ ហើយខ្លួនខ្ញុំដើរ ហើយគ្រប់ប័ណ្ណនៅលើការាស ហើយវិលជុំមុន ឡើត ហើយចុះមក បិះដែន បានកាត់កំពុលនៃគុម្ភាត ដែលមានប្រជុំដីរយយ៉ាតាំ លើពុកគេនិយាយថា “អាម៉ែន”? ពុកគេនៅឯោងនៅពេលដែលវាកើតឡើង សូម មិន ហើយបានធ្លួនខ្លួនដើរដើរ។

¹⁹¹ នៅពេលពុកគេបេញពីឡាងនិងអ្នីគ្រប់យ៉ាងត្រូវប័មកវិញ្ញា បាននិយាយថា “នោះនឹងប៉ះអ្នក មិនមានកន្លែងដែលមានជាតិខាងក្រោមទេ”

¹⁹² ខ្ញុំបាននិយាយថា “វាកីដា—វាកីដាថ្មីដែលខ្លួនគ្រប់ប័មកវិញ្ញា” ព្រះ និយាយដោយខ្សោលក្នុងប្រាក់ប្រាក់ យើងទេ? ហើយមានបង្ហាញអ្នីដែនដែលអ្នក យើង នៅលើក្រោមពាណិជ្ជកម្ម។

ហើយនៅពេលដែលវាបានលើកឡើង ពុកគេបាននិយាយថា “តើវាកីដាអ្នី?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ការដីនឹងជាកំពុងគោរពយប្រហារន្អោរាងលិច”

¹⁹³ ថ្វីទីពីពីទីនោះ អាម្នស្តាដូចជាលិច។ យើងទេ? វាបានវាយប្រហារមួង នៅ ឯោង ដែលជាការង្នោះលើកដំបូង។

¹⁹⁴ នៅនេះ អ្នកត្រូវធ្វើអ្នកមួយ ដើម្បីជានិមិត្តសញ្ញា។ ដូចជាបុរសម្ងាត់ដាក់វាកំរំបិលខ្លះ ចូលក្នុងបាន ហើយបានវាទៅថ្មីក្នុងទីក ហើយនិយាយថា “នេះគីដាប្រោះបន្ទូលរបស់ ព្រះជាម្មាស់ សូមឱ្យមានទីកដូចមេ។” ហើយម្ងាត់ឡើត គីព្រះយេស៊ូវ លើកទីកហើយ ចាក់វាប្រុលក្នុងបានហើយ—ហើយធ្វើឱ្យតាមរាល់ប្រាប់ពីរ។

¹⁹⁵ អ្នកត្រូវពេមានអ្នកមួយ ដើម្បីជានិមិត្តប៊។ នោះហើយជាអ្នីដែលបានឡើងហើយ អាកាសហើយចុះមក។ នោះបានចាប់ធ្វើមខ្សោលក្នុងពុកគេនោះ។ ក្នុងរយៈពេល ២៥ ម៉ោង វាបានអង្គនភ្នំនោះរហូតដល់វាកាត់រហូតដើរ។

¹⁹⁶ លោក ស្មោះ អង្គ យនិតិនេះ៖ ខ្ញុំកំពុងសម្រួលមិនតាត់តែឡើងនេះ៖ តាត់នោះគីនោះ ហើយនិសយកបំណោកខ្លះរបស់វា ជាដើម។ នេះគីដា ជាឌី សុតមែន ពុកគេ និងឈរ

នៅទីនេះនឹង បីលីយុល ។ ហើយបងបួនខ្លះ នៃអ្នកដៀរដោរទៀតដែលបានអង្គុយនៅទីនេះ នោះគឺនៅទីនោះដើម្បីមិនបានកែវិញទេ នៅសម្រាប់ពាណិជ្ជកម្ម។

¹⁹⁷ នោះមិនមែនជាពីរប្រិទ្ធទេ នោះគឺជាការពិត។ នោះមិនគ្រប់ប័ណ្ណកិច្ចទេ នៅសម្រាប់ពាណិជ្ជកម្ម។ នោះគឺតែធ្វើនេះទេ ហើយពីឡាតាំងនេះ ហើយពួកគេបានកែវិញដោយបានបងបួនខ្លះទៀត។ ហើយពួកគេបានកែវិញដោយបានបងបួនខ្លះទៀត។

¹⁹⁸ កាលពីបីន្ទានសប្តាហ៍មុន ខ្ញុំស្ថិតនៅក្នុងនិមិត្តមួយ។ ហើយខ្ញុំបានក្រាកណ្យ ធ្វើនៅបីបី—កន្លែងខ្លួស ហើយខ្ញុំត្រូវមិនបានបងបួនខ្លះក្នុងជំនួយ។ ហើយខ្ញុំបានកែវិញដោយបានបងបួនខ្លះ មកពីខ្ញុំ ខ្ញុំយកកាន់តែប្រើនាគាយរៀបចំ ប្រើបានសម្រាប់នេះ គឺជាការការពិត។ ហើយខ្ញុំបានកែវិញដោយបានបងបួនខ្លះ ក្នុងនិមិត្តមួយ។ សក់ដែល ត្រូវបានជួសជុលយ៉ាងល្អឥន្ទា ខាងក្រោម ដែលអានឯងសំណើចុះក្រាមយ៉ាងស្ម័គ្រ។ ហើយពួកគេចាំងអស់ត្រាកំពុង ដើរជាទំព័រ ដូចជា “ចូរទៅមិនមែនបានត្រីស្សាន ដែលកំពុងដើរក្នុងផ្ទើសជាមួយ ដោយលើផ្លាស់បរស់ព្រះយេស៊ូវបានបន្ទាន់មុខទៀត។” ហើយនៅពេលពួកគេដើរ ផ្លូវកាត់ ខ្ញុំបានឈរ ហើយមានផ្ទើមួយនៅទីនោះ ព្រះវិញ្ញាណា ជាប្រាប់ហើយបាន និយាយថា “មានកុនក្រោមទាំងអស់” ហើយខ្ញុំមិនមែនបងបួនខ្លះទៀត។

¹⁹⁹ មួយសន្និ៍ក្រាយមក នៅពេលដែលនានាបានគ្រប់ប័ណ្ណកិច្ចការពិត វានិយាយថា “តែធ្វើនេះក្រោមជំនួយ និងបន្ថែមជាមួយទៀត នៅពេលមកមិនបានបងបួនខ្លះទៀត។” ហើយនៅទីនេះក្រោមជំនួយការសិក្សាបីទីផ្សាយមក។ ខ្ញុំមិនដែលយើល្មានក្រោមដែលកូរកំបែនេះទេ។

²⁰⁰ នេះគឺជាក្រោមជំនួយដៀរទៀត ដែលមកពីប្រទេសដោយខ្លួនគ្នា។ ពួកគេមិនបានបងបួនខ្លះទៀត។

²⁰¹ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំនិយាយនេះព្រះខ្ញុំមានភាពពួកគេបានបងបួនខ្លះទៀត។ នៅថ្ងៃនេះមុខ ព្រះ។ ហើយនៅពេលដែលប្រចាំថ្ងៃនានាបន្ទូលបាន “នេះគឺជាក្រោមជំនួយកិច្ចកិច្ចទៀត មកដើម្បីមិនបានបងបួនខ្លះទៀត។” ប្រសិនបើខ្ញុំបានបងបួនខ្លះទៀត នោះគឺអរគិដ ហើយ។ ស្ថិតុំនៅទីនោះបានស្រាត ដោយអារាក្រាតការយុទ្ធសាស្ត្រ នៅថ្ងៃនេះ ពណ៌ប្រជែងៗចាស់ ដូចជាពណ៌សំណើ។ ហើយពួកគេការងារនៅថ្ងៃនេះមុខពួកគេ

ដោយគ្មានផ្តុកខាងលើអ្នកទាំងអស់។ ហើយពួកគេកំពុងធ្វើត្បូប្រគល់នេះ របស់ទាំងនេះ—វាបាតំទាំងនេះ ដែលក្នុងវាដីនៅទីនេះ ការបង្កិតសិនវត្ថុ និងត្រីប្រគល់ នោះកំពុងបន្ទាប់។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំយើងបានរកញាសហរដ្ឋអាមេរិកទីនេះមក ខ្ញុំស្វើវត្ថុសន្យាប់។

202 ឥឡូវនេះ នេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ យើងកើតឡើងជាអ្នកបម្រើរបស់ច្រៃង អ្នកធ្វើខ្ញុំឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំនឹងមិននឹងយាយថាគ្មានអ្នកនៅក្នុងពិភពលោកទេ។ មិនមានលើយុគបានទេលើពិភពលោកដើម្បីឱ្យខ្ញុំនឹងយាយថារឿងពិភព។

203 ហើយនៅពេលដែលនាងមកវិញ នោះគឺជាបុរាណដែលក្នុំកំណើនដែលខ្ញុំបានយើងបាន ខ្ញុំគិត ព្រះអង្គីរីយ៍ បំបាកដូចគ្រួសជាប្រាប់បាន នាងខិតខំដើម្បីទូលាយក្នុងក្រម្មរបស់ច្រៃង ហើយនោះជាអ្នកដែលលូបបង្កើតដែលយើងអារម្មជើងបាន។ នាងកំពុងបង្កើលខ្លួន កាន់របស់នេះនៅចំពោះមុខនាង ដូចជាសំណែកបុរាណ កាន់វានៅពីមុខផ្តុករបស់នាង ផ្តុកខាងក្រោមរបស់នាង ដូចនេះ វានិងបង្កើលដូចគ្រួសខ្លះទាំងនេះធ្វើនៅទីនេះ...នោះលើពាក្យរាប្រាក់ទាំងនេះបង្ហាញថា ពួកគេមាន ការមូល។ នោះគឺជាបុរាណរកញាស្រីស្មានអាមេរិក។

204 ដូច្នេះសូមផ្តុយខ្ញុំ ដោយមានជំនួយពីព្រះ នោះគឺជាអ្នកដែលរាយឱ្យនោះចំពោះព្រះក្នុងច្រៃង។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែ...ខ្ញុំចាប់ផ្តើម...ខ្ញុំអាចសន្យាប់។ ខ្ញុំគិត “រាល់ការព្យាយាមនិងការអធិប្បាយនិងការបញ្ចូនបញ្ចូន?” ពួកគេម្នាក់កំង់ដែលមានសក់ហាយឆ្លាយ ហើយពួកគេមូល ហើយបន្ទាន់ការងារ នៅទីនេះជាមួយនឹងភាពអស្សារ្យ។ ខ្ញុំមិនអាចយើងបានទេ។ ខ្ញុំច្រៃងមាននូលជាមួយខ្ញុំ វាក្រើមក្នុងនៅដើម្បីឱ្យខ្ញុំ។ ប៉ុន្មាននៅពេលដែលពួកគេបែងទៅកែវិញ នៅទីនេះ ពួកគេការងារបែងបែងនៅទីនេះ។ ហើយគ្រាន់តែបង្កើលនិងសើចរក្សាបន្ទាន់ ដែលហើយបន្ទាន់ទៅមុខ ដោយការងារ នៅចំពោះមុខពួកគេបែងបែងនៅទីនេះ។

205 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំឈរវាក្នុងវត្ថុមានរបស់ច្រៃងនៅទីនោះ និងអ្នកបំពើច្រៃង។ “ហើយអ្នកដែលខ្ញុំបានព្យាយាម នោះគឺជាអ្នកដែលលូបបង្កើតដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន?” ខ្ញុំគិត ព្រះអីរីយ៍ តើវាបានធ្វើស្ថិតិលូបលើខ្ញុំ? តើវាបានធ្វើអ្នកណូ? រាល់ការយំ ការអង្គរ ការបញ្ចូនបញ្ចូន និងទិសគាល់ដែលអស្សារ្យ ការអស្សារ្យនិងអរគុណបោគ្គដែលច្រៃងបង្ហាញ។ ហើយរៀបចំដែលខ្ញុំឈរនៅទីនោះ ហើយគ្រាល់ប៉ែងបែងវិញហើយ យំបន្ទាប់ពីអធិប្បាយប្រាប់ពួកគេនិងអ្នក ហើយតើវាបានជួយខ្ញុំអ្នកខ្លះ? ហើយ

បន្ទាប់មកខ្ញុំត្រូវបង្ហាញរដ្ឋមួយដូចនេះសម្រាប់អ្នក សម្រាប់ក្នុងក្រម៉ា?“

²⁰⁶ ហើយនៅពេលខ្ញុំឈរនៅទីនោះ សម្រួលឱ្យឈឺលេខ នានាដើរដ្ឋាម្ភារកាត់។ ហើយ អ្នកអាចប្រើបង្កើតដឹកខាងក្រាយបស់នានា ដោយគ្នានីសោះ ការសំរែននៅថ្ងៃនោះមុខនាងនៅពេលនាងដើរទៅក្រោយ ដោយច្របាច់អីយោរៈបស់នាង ចេញដូចនេះ។ ហើយ នាង អូ វាតាតក្រុងចាកចាប របៀបដែលនាងកំណុងបន្ទ រងកាយបស់នាងត្រូវនៅផ្លូវ។ ពេលនេះខ្ញុំ...

²⁰⁷ អ្នកនិយាយថា “តើវាអាមាននីយោងម៉ែបងប្រុស ប្រាណណាបំ?” ខ្ញុំមិនដឹង ទេ។ ខ្ញុំត្រាន់តែប្រាប់អ្នកទីអ្នីដែលខ្ញុំបានយើង។

²⁰⁸ ហើយនៅពេលដែលនាងដ្ឋាម្ភារកាត់ដូចនេះ ខ្ញុំឈឺលឱ្យនាង។ អូ ខ្ញុំឈឺប៉ែត ដូលសន្តូប់ពិតប្រាកដ។ ខ្ញុំឈឺប៉ែតដាករក្រាយ។ ខ្ញុំគិត ព្រះអង្គិយោ ខ្ញុំត្រូវបាន គោច្ចាប់ឡាស។ នៅទីនោះ—មិនចាំបាច់ខ្ញុំក្រុយនៅទេ។ គ្រាន់តែអាច ពោះបង់ពោល។”

²⁰⁹ លោកស្រីខាន្តីវិលីម ប្រសិនបើអ្នកកំពុងអង្គិយោនៅទីនោះ ហើយសុបិននោះ ដែលអ្នកបានប្រាប់ខ្ញុំ កាលពីមួយយោប់មុន ថាអ្នកមានវានៅឱយប់ធ្វើនៅទៀត ដែល វេខានអ្នក វានៅទីនោះ។ ចង្ចួតត្រូវបានយកចេញពីដែលខ្ញុំ។

²¹⁰ បន្ទាប់មកខ្ញុំត្រាន់តែគិតថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំកូរប៉ែបាលជាគ្នុងវាដីរ។” ខ្ញុំបានបាត់ទៅ ហើយ។

²¹¹ បន្ទាប់មកទាំងអស់ខ្ញុំបានពួកមកមួងទៀត។ ហើយការឡើងមកខាងនេះគឺជាក្នុងក្រម៉ាដែលដែលបានដើរតាមផ្លូវនេះ។ ស្រីគួចបាយកទិនេះមួងទៀត ហើយពួកគេ ម្នាក់កំស្រែកពាក្យប៉ែបាតិបស់ពួកគេដែលពួកគេមកពីណាតា ដូចជាប្រទេសស្តីស ភាសីម៉ែង ជាដើម ដែលម្នាក់កំពាក់អារ៉ាប្រទេទនោះ សក់ដីន ទាំងអស់ជួចគ្នានីង អ្នកដំបូងដីរ។ ហើយនៅទីនោះពួកគេបានមក ដោយដីរ។ “ចូរទៅមុខ ទាហាន ត្រីស្សាន ដែលកំពុងធ្វើសង្គម។” ហើយនៅពេលដែលពួកគេទាំងអស់គ្នាបានកំណើងដែលយើងកំពុងយោ គ្រាន់តែខ្នួរទាំងអស់បានកំង់ទៅ តាមនោះ។ ហើយ បន្ទាប់មកពួកគេបានត្រូវប៉ែមកវិញ ហើយពួកគេបានបន្ទាប់ដែរ។

²¹² ហើយនៅពេលដែលពួកគេចាប់ធ្វើមទៀតហើយ មួយធ្វើនៅទៀតនេះ បានឡើងទៅដែលងក្ស់ ហើយបានចុះដូចនោះ។

²¹³ ទាំងនេះបានចាប់ផ្តើមដើរក្បែនទៅដោយខ្លួន ហើយនៅពេលដែល
ពួកគេទៅក្រោម ខ្ញុំបានកត់សម្ងាត់យ៉ឺពូកគេងស្រីពួកពីនាក់នៅពីក្រាយខ្ពស់
មិនទៅពួកគេបានក្រោមស្រីបន្ទះស ដូចជាស្ថិយដែនពុស្តីស ប្រកាំនឹងណាម
មួយ។ ពួកគេចាប់ផ្តើមមិនជាបីពី ហើយទូល់...ខ្ញុំបាននិយាយថា “កំពើអ្វីន
កំចេញដីជំហាននេះ!“ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំក្រោមដោយខ្លួន ខ្ញុំចូលមកក្នុង
និមិត្ត ខ្ញុំឈរនៅទីនោះដោយដែលខ្ញុំចេញបែន្រែនៅទៅ ខ្ញុំគិត “អ្វីន...“

²¹⁴ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំនិយាយអ្វីដែលខ្ញុំមាន នោះយើបេនៅទៅ ខ្ញុំចង់
ស្អាមូរូមូយសំនួរ។ តើវាយើតុដាចេយើដីតិចទេ? តើវានឹងអាចច្បាប់បានគេហើនីដី
ពីនិសិស ប្រចាំថាប្រចាំថ្ងៃបានទេ? អ្នកនឹងដឹងថា វានឹងមិនមានអ្វីបំនួលទេ។
តើវាអាចច្បាប់ប្រចាំថ្ងៃទេ? អូ បានទៅ អូ បានទៅ។

²¹⁵ ចងចាំអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយនៅថ្ងៃធ្វើដោយខ្លួនទៀត នោះពេលអារបារពេលប្រើក្រា
នោះក្នុងលំអងនៃការបេងបាត់ពួកគេលាននិងពី មានមេដីពីមួយលានចេញមកក្រោម
ហើយលានពងចេញមក។ បីនៃខាងតំបន់ពួកគេម្នាក់បីណ្ឌាបោះដែលសែនៅ ហើយ
ទៅបានដោយពួកគេម្នាក់គឺជូចត្រាជ ក្នុងចំណោមមួយលាននាក់។
ពួកគេម្នាក់ទៅ ជាសុទ្ធដូចត្រានិងប្រភេទជូចត្រានែមដីទៅ។ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
សែនៅទៅ។ អ្នកនេះសែលបែរបស់ពួកគេស្មោះ។

²¹⁶ ត្រាននរណាម្នាក់អាចដឹងថាមួយណាបានស្ថិតុំ ហើយចុះយ៉ាងណាច់ពេះវា
ពីពី? ព្រះជាម្នាស់ជាមួកសម្របចាំ តើវានឹងជាបុគ្គលិកប្រុកប្រាស់ប្រុកប្រាស់ ឬណែនាំដែង
ប្រុកណាត្រាត ប្រុកីតិ៍ដោយដែលវានឹងត្រាយជាបាន។ ព្រះជាមួកសម្របចាំ មិនមែនជាការ
ដូចប៊ូលីកទីមួយទេ បីនៃជាការដូចបំបុងដែលព្រះជាម្នាស់ជាមួកសម្របចាំ
ប្រហែលជាម្នាក់មកទីនេះ ហើយម្នាក់ទៀត...ប្រសិនបើអ្នកជាប់កត់សម្ងាត់យ៉ឺពី
នោះក្នុងបំពេជ់គេស្ថិ៍ម្នីមិនបានពួកគេមួយត្រាជ ខ្ញុំបានមិនរាយ។ ព្រះជាម្នាស់
ជាមួកសម្របចាំ មួយពួកគេម្នាក់គឺជូចត្រា បីនៃតាមការរៀបចំនិសិស។ កំណើត
ជម្លាត់តិតិដោយការរៀបចំនិសិស។ ព្រះយកមួយក្នុងចំណោមរបៀបនាន។

²¹⁷ នោះពេលប្រើក្រាសំណែរបាកចេញពីអេហ្វូប តាមផ្លូវរបស់ពួកគេទៅការនៃទីក្រឹង
សន្យា ពួកគេមានប្រជាធិន្ទន៍ប្រហែលពីរបាននាក់។ ពួកគេម្នាក់គឺស្ថិតនៅក្រោម
ក្នុងថ្ងៃម៉ោងលប់បង់ជូចត្រា មិនជូចត្រាជទេ ពួកគេនឹងមិនសែនទេ។ ពួកគេម្នាក់ទៅ
បានស្ថាប់លាកម្មូស ជាបោរាយ។ ពួកគេម្នាក់បានទទួលបុណ្យជ្រើនមិនទិន្នន័យ។

នៅសម្រាប់គ្រប់គ្រង ពួកគេម្នាក់កំស្រើរដាមួយម៉ារៀម ទេវីដីចំបោះក្រាមនៃ (នៅពេល) ច្បាស់សម្រួល នៅពេលដែលព្រះបំផ្តាល់ស្ថាប្រព័ន្ធដោយ ពួកគេម្នាក់កំបានយើដាមួយម៉ែន ហើយបានពួកគេតែងដោយព្រះពិភពលោក។ ពួកគេ ម្នាក់កំបិតភាព និមិត្តភាពច្បាប់ពីរបាយការណ៍ ដែលធ្លាក់ចុះពីស្ថានស្អែក។ និមិត្តភាពមី ផ្លូវកាលយើប់ ដែលជាប្រព័ន្ធសាមួយ ពួកគេម្នាក់កំបិតភាពពីរបាយ ពីមានបុន្ណាននាក់ដែលបានធ្វើវា? ពីវា មួយក្នុងចំណោមមួយលាន។

²¹⁸ មានគ្រឹស្ថានប្រហែលប្រាំរយបាននាក់នៅវីតិកតាបោកនៅយេប់នេះ: របៀបការគ្រឹស្ថានប្រាំរយបាននាក់ដែលគេហែងម្នាក់ធ្វើនៅលើពិតាបោក។ ប្រាំរយបាននាក់ដែលគេហែងម្នាក់ធ្វើនៅក្នុងយេប់នេះ: មាននីយថា...ប្រសិនបីមួយក្នុងចំណោមមួយលានដើរការរបៀប។ ខ្ញុំមិននឹងយាយថាការអភិវឌ្ឍទេ ប៉ុន្តែប្រសិនបីមានមែន មនុស្សប្រាំរយនាក់ក្នុងយេប់ពេល ២៥ ម៉ោងបន្ទាប់ នឹងត្រូវបាត់ខ្លួន។ អ្នកនឹងមិនដែលបញ្ចាំពីរបាយទេ វារីនិមានមនុស្សជាប្រើប្រាស់ដែលបាត់ទៅ: យ៉ាងណាក់ដោយ មិនអាចរាប់បញ្ចូលបានទេ។

²¹⁹ បន្ទាប់មករាជកើតទៀតទេវីដីចំពោះយើង ដូចជាមិត្តបស់វាដែរ នៅពេលដែលយើហានបានឱ្យស្ថានមក។ សូមវិញពីរកសិស្សកិត្តិយាយថា “ហេតុអ្នីបានជាបទគម្ពិរចំងារថា ហេតុអ្នីធ្វើ—ពួកសារកុប្ភុកហេរាងនិយាយថា ហេតុអ្នីបានជាការនិយាយថាគារឈប់យ៉ាងត្រូវមកហើយស្ថានអ្នីទៅដំងអស់ទេវីដី?”

²²⁰ ត្រួចមានបន្ទូលប៉ា ឬ “ខ្ញុំបានអ្នកចារេហែប៉ាយ៉ាបានមកឯច្ឆោះហើយហើយអ្នកមិនស្ថាល់គាត់ទេ”

²²¹ ផ្លូវមួយដែលយើងរាជក្រឹត់ទៅការនៅវីនិមិន: “ចំណោមណាប៉ាំពោះការហេកទេវីដីក្នុងគ្រាថុក្រុមទេនោះ?”

“វាបានមកដល់ហើយអ្នកមិនដឹងទេ”

²²² រាយការយុទ្ធសាស្ត្រក្នុងពួកគេ ដោយគ្រាន់តែក្រោរជាតាំបានទេ ខ្ញុំមិននឹងយាយថាការអស់ត្រូវបានធ្លាប់ទេ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាការមិនដូចនោះទេ ប៉ុន្តែ មិត្តភកិដីយនៅពេលដែលវាគារអនុញ្ញាត...

²²³ ហើយឱ្យមានអារម្មណក្នុងចិត្ត នៅយេប់នេះថាយើងគឺតែក្រោរដឹងពិរបស់យើង ហើយអ្នីដែលយើងបានធ្វើ ខ្ញុំសូមណែនាំអ្នកក្នុងនាមជាបងប្រុសរបស់

អ្នកដឹកនាំ ខ្ញុំនឹងនិយាយនេះជាលើកដំបូងរបស់ខ្ញុំ នៅលើវិទ្យាការ ខ្ញុំចាន លាតសន្តិសុខនាយកដាច់នេះនៅយ៉ប់នេះ នៅលើអត្ថបទនេះ ជាមួយដែលខ្ញុំមាននៅ ពេលណាមួយ ទៅយ៉ាងណាក់ដាយ នៅថ្ងៃពេះមុខសាធារណជន ពីក្រោះខ្ញុំ មានសេវាការដ៏អស្សាប្បញ្ញតិដែលការប្រជុំទាំងនេះ។ ប្រសិនបើអ្នកធ្វើចាត់ខ្ញុំជាបាក របស់ព្រះ អ្នកសុប់អ្នកដែលខ្ញុំចានប្រាប់អ្នក។ ប្រសិនបើមានអាមេណាបន្ទិបន្ទិចបន្ទិច នៅក្នុងបិត្តបស់អ្នក អ្នកទៅក្រោះតុល្យនេះ។ អ្នកធ្វើវាតាន។

²²⁴ ឈប់មួយនាទី បុរាណីយ៍ មើលខ្លួនអ្នក—គោលដំស្តីរបស់អ្នកដែល អ្នកបំពើ។ រកមើលនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់អ្នក។ តើវាតិតជាក្រើមត្រូវដាមួយនឹង ព្រះបន្ទិលរបស់ព្រះមែនទេ? តើអ្នកបានបំពេញត្រូវបំគុណសម្បត្តិហើយប្រើនៅ? និយាយចាំខ្លួនសូមបានបិត្តបន្ទិចបន្ទិចដែរ ហើយអ្នកនៅសល់ទាំងអស់។ ពួកគេ—ពួកគេមិនអីទេ។ យើងទេ? នោះមិនមានអ្នកដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។

²²⁵ ហើយ ស្រីអីយ៍ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកមើលទៅក្នុងកញ្ញាំ ហើយមើលអ្នកដែលព្រះតាមី ឱ្យស្រីធ្វើ។ ហើយមើលនៅក្នុងកញ្ញាំរបស់ព្រះ មិនមែននៅក្នុងកញ្ញាំព្រះវិហារ របស់អ្នកតុល្យនេះ នៅក្នុងកញ្ញាំរបស់ព្រះ ហើយមើលថាគើតអារម្មណាលក្ខណៈ គ្រប់គ្រាន់ក្នុងជីវិតរបស់អ្នកដែលជាកុនព្រមទាំងវិញ្ញាបាលរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រឿស។

²²⁶ ថ្នាក់ដឹកនាំ សូមតិតជូនត្រូវ។ តើអ្នកការតែផ្តើនៅទីនេះដើម្បីសង្គ្រោះអាមេណា របស់នរណាមួយការតែនៅពីលើនោះ? តើអ្នកនឹងធ្វើជូននៅនេះប្រសិនបើមិនមែន ហើយពួកគេនឹងដេញមួយការចេញពីព្រះវិហារ? ប្រសិនបើអ្នកកំពុងមានអាមេណា ពេលនោះ បងប្រុសជាទីស្រុឡាច្រើនរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំសូមព្រមានអ្នកនៅក្នុងព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវគ្រឿស សូមតែបេញពីការតុល្យនេះ។

²²⁷ ហើយ ស្រីអីយ៍ ប្រសិនបើអ្នកមិនអាចវាសំដីដើម្បីសង្គ្រោះអាមេណា មិនមែនជាក្រើសានជាមានទេ ប៉ុន្មោះនៅក្នុងបិត្តបស់អ្នក ហើយជីវិតរបស់អ្នកមាន លំនៅជូនសំបុគ្គលាបាហ៍ពីរបស់ព្រះ នៅទីនេះ និយាយចាំរាជ្យតែមាន...

²²⁸ ហើយសមាជិកព្រមដំនុំ ប្រសិនបើព្រមដំនុំរបស់អ្នកមិនជូននោះ អាចវាសំដី អំពីគុណសម្បត្តិរបស់ព្រះជាមាស់នៅព្រះបន្ទិលរបស់ព្រះ ចេញពីការហើយចូលទៅ ក្នុងព្រះគ្រឿស។

²²⁹ នោះគឺជាការព្រមានដ៏ខ្សោយឯក។ យើងមិនដឹងថាអ៉ាងប៉ុន្មានទេ ហើយ

អ្នកមិនដឹងថាម៉ោងបុញ្ញានទេ ដែលទីក្រុងនេះនៅថ្ងៃណាមួយនឹងត្រូវលិចឡៅបាត់សម្រួលនេះ។

²³⁰ “អូ ការពើណិម” ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល “អ្នកដែលបានបើកពាណិជ្ជកម្មនៅស្ថានសុគិត អ្នកនឹងត្រូវធ្លាក់ក្នុងនរកា ប្រសិនបើ ប្រសិនបើកិច្ចការដៅអស្សារូត្រូវបានធ្វើនៅសុខុមាលនឹងក្នុងថ្ងៃនេះវិញ វានឹងត្រូវបានឈរហូតដល់សព្វថ្ងៃ។” ទីក្រុងសុដុម ទីក្រុងក្នុងភ្នំពេញ នៅបាត់សម្រួលស្ថាប់។ ហើយការពើណិមស្ថិតនៅបាត់សម្រួល។

²³¹ ទីក្រុងអ្នក ដែលអេវាងថាគាត់ទីក្រុងរបស់ទេរគា ដែលបានបើកពាណិជ្ជកម្មនៅអ្នកនៅបើមេយោ ហើយបានបញ្ចូនវគ្គកូខ្ព័ត និងការកូខ្ព័តចំនួនអស់នៅមួយដីនីងអ្នក ហើយបញ្ចូនវាទៅត្រាយ ចំពោះវិការនឹងដេកគិយដែលរបស់អ្នក និងអ្នីទាំងឡាយនៅថ្ងៃ ដែលអ្នកធ្វើ សុមចងចាំថា ថ្ងៃណាមួយអ្នកនឹងត្រូវដេកនៅបាត់សម្រួល សំបុកយុំដីជំរបស់អ្នកនៅពីក្រោមអ្នកតែឡើនេះ។ ព្រះពិនាងរបស់ព្រះជាម្នាស់កំពុងពេករាលនៅពីក្រោមអ្នកការ តើទ្រង់នឹងការសំរាប់បានខ្សោចំនេះពួរយុរូបុណ្ណោះ? នៅពេលដែលមហាសម្រួលដែលនៅត្រាយជាងនេះ ដែលមានចំណាយមួយចំណាយលិនដ្ឋាក់ចូលទៅក្នុងនោះ ត្រូវប៉ះសម្រួលសាលាតុនវិញ។ វានឹងអារក្រកជាងថ្ងៃចុងក្រាយរបស់ តុមប៉ែ ។ ប្រចិត្តឡើង ទូសអាន់ដីឡ្វេស។

²³² ចូរអ្នករាល់ត្រាកំប្រចិត្តចុង: ហើយបេរទេរកព្រះវិញ។ ម៉ោងនៃកំហើងរបស់ទ្រង់នៅពីលីដែលដី។ ចូរវត្ថេចញ្ញានៅពេលមានពេល ដើម្បីកំពុងខ្លួនហើយចូលទៅក្នុងព្រះគីស្ត។

ចូរយើងអធិស្តាន។

²³³ ឯព្រះជាម្នាស់ដីយោ នៅពេល ដែលវិញ្ញាបាលខ្ញុំឆ្វោះ បេះដុងខ្ញុំកំពុងទម្ងាក់តាំងកំពុងទម្ងាក់ទីក្រោមកំពុងការព្រមទាំង ឯព្រះជាម្នាស់ដីយោ សុមខុី បុរសនឹងស្រីនឹងមិនគិតគិតដីអ្នីដែលខ្ញុំបាននិយាយថាគារឲ្យកំប្រើដោយឱ្យបាន ហើយក្រោមដំនីនឹងមិនគិតបានជាអ្នីដែលមានការឱ្យសរើដឹងប្របង់ដឹងនឹងបុរកគោឡើយ។ សុមខុីពុកគោបានយើងព្រះអម្នាស់ ពេញដោយសេចក្តីស្របញ្ញាប៉ា។

²³⁴ ទ្រង់បានកត់ត្រាទុកខ្ញុំ ជាទ្រះដែលចំណាយដែលចំណាយ ដែលទីផ្សេងៗនឹងចុះផ្លូវសម្រួលនេះ:

ខ្ញុំបានទៅ ពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ ដោយប្រកាសព្រះបន្ទូលទ្រង់។ ឯព្រះជាម្នាស់ ដើរយ សូមកត់ត្រាខ្លឹម ប្រសិនបើកីឡិងកែតាអ្នីវេនាយប់នេះ ខ្ញុំបានប្រាប់ការពិត ហើយ។ ទ្រង់ដឹងពីចក្ខុវិសំយេបស់ក្នុងក្រម៉ានេះគឺជាសេចក្តីពិត។ ខ្ញុំបានយក នាមទ្រង់ ដោយឈ្មោះនេះ ហើយបាននិយាយថា នេះគឺជាព្រះបន្ទូលបស់ ព្រះអម្ចាស់។ ហើយខ្ញុំមានអាមេណ៍ថាខ្លឹមដឹងខ្លួន ហើយព្រះអម្ចាស់ដើរយ អំពីអ្នៀ ដែលខ្លឹមកំពុងធ្វើ។

²³⁵ ដូច្នេះខ្លឹមអង្គភាពទ្រង់ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូ សូមឱ្យមនុស្ស ទាំងនេះអង្គន ខ្លួនដឹង នៅយប់នេះ ចូរកត់គេចពីសេចក្តីពុកដែលនឹងកែតាមាន ដីកអុបាប់ បានសរសេរនៅលើមេកតាថ្វានីនិងលើប្រជាធារកិនាថា សញ្ញាខ្មោចបានផ្តល់កាត់ រាជ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះមានការសកសេវានៅត្រាយពីក ហើយពួកគេបានចិន្ទេច ក្នុងគុណុយភាព ហើយរកយើងការចែងបាន។ បុណ្យរបស់ស្អែចនៅបូក្រសាង កែតាអ្នីវេងមួងឡើត ជាមួយពិធីជប់លៀងដែលមានជាតិស្របនឹងស្រីស្រីករាត់ ពាក់កណ្តាល ហេរូនុនងបានគ្រឿស្សាន។

²³⁶ ឯព្រះជាម្នាស់នៃស្ថានសុគ្រោះ សូមរកជិតមេត្តាបំពេះលាកិយដែលមានបាប និងមនុស្សមានបាបដង ព្រះអម្ចាស់ដូចចេដឹងនៅយប់នេះ។ ឯព្រះជាម្នាស់ដើរយ ខ្លឹមកំពុងព្យាយាមឈរនៅកំន្នេងបេកបាក់ហើយសុំសេចក្តីមេត្តាកុណាតីព្រះ ថា ទ្រង់នឹងនិយាយទៅការសំបុរាណសូម្រោះនៅយប់នេះហើយហេរូនក្នុងក្រម៉ាបស់ទ្រង់ ឱ្យយកចិត្តទុកដាក់ ព្រះអម្ចាស់ មិនក្រោដើរដោយសញ្ញានៃជំនួយឈ្មោះឡើយ បុំនែងដោយសំឡែងដំណឹងល្អូរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រឿស្ស។ ផ្តល់ឱ្យរោ ព្រះអង្គ ដើរយ។ សូមឱ្យរោក្រុំបានគេដឹង នៅយប់នេះ ថាព្រះគឺជាព្រះ ហើយព្រះបន្ទូល បស់ទ្រង់គឺជាសេចក្តីពិត។ ខណៈពេលដឹងទ្រូវការពេះមុខប្រជាជននេះ យើងហេរូកគេខ្លួយកចិត្តទុកដាក់បំពេះព្រះបន្ទូលបស់ទ្រង់។

²³⁷ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូគ្រឿស្ស ខ្លឹមដើរយសម្រាប់ពួកគេ ព្រះអម្ចាស់។ ពួកគេបានយើងក្រោដឹងលើសពិស្របាលនៃការសង្ឃ័យ សូមដើរផ្តល់កាត់បញ្ច មនុស្សរបស់ពួកគេហើយប្រាប់ពួកគេពីគ្រឿដល់នៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ។ ហើយ ទ្រង់ប្រាប ព្រះអម្ចាស់ ថាគាត់ខ្លួននេះអ្នៀដឹងកំពុងកែតាអ្នីង។ ទ្រង់ប្រាបបាន សេចក្តីពិត ឯព្រះជាម្នាស់។ ហើយទូលបង់សូមអធិស្ថានដល់ទ្រង់ ក្នុងនាម ព្រះយេស៊ូ សូមឱ្យព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធជួយអនុវត្តមនុស្សឡើត ឯព្រះអម្ចាស់

អើយ ហើយទាញចេញថា ទស្សនិកជននេះ ព្រះអម្ចាស់ ដែលបានសរសេរនៅក្នុង សៀវភៅដីវិតបស់ក្នុងផ្លៀម។ ផ្តល់ខ្សោយ ព្រះអង្គអើយ។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានអស់ពី ចិត្ត។

²³⁸ ជាគម្មតាមនុយទាំងនេះ នឹងផ្តល់ខ្សោយបង្គំនូវការកំចុងក្រាយដែលពួកគេ មាន ដើម្បីគាំទ្រសារ។ ពួកគេនឹងធ្វើអីដើម្បីដែលពួកគេអាចធ្វើបាន។ បីនេះ ឬ ព្រះជាមាស់អើយ ពេលដែលគ្រឿងស្ថាគ្រាមនឹងវា ហើយចូលទៅក្នុងនោះ ទូលបង្គំសុម អធិស្ឋានចាំនេះ នឹងក្រួយដែលទ្រង់នឹងប្រទានខ្លាត់ដល់ពួកគេ ហើយចាត់ ក្រោវព្រាណបរិសុទ្ធបេស់ទ្រង់ចុះមកបើមហាសន្ធិបាតនេះ។ ហើយប្រហែលជាគិនបានអ្នីគូអូរឃីរីដើម្បីបង្គោល បុណ្យការដីពីព្រៃន បីនេះយំហើយយំ ហើយយំប្រចិត្ត សង្គត់ ហើយស្អើនៅអាសន៍ ខណៈពេលយើងយើងយើងការវិនិច្ឆ័យវិលមកក្រាមយើង នៅយ៉ាវេះ។ ផ្តល់ខ្សោយ ព្រះអង្គអើយ។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានដោយស្មោះ ដូចដែល ស្អាត់នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគីសុ។

²³⁹ បងប្បុស បងស្រីខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងថាគ្រួយនឹងយុទ្ធផល បងសិនបើខ្ញុំ បានយើងព្រះគុណនោះចំពោះមុខអ្នក ដោយកច្ចានភាពរបស់ព្រះ ប្រសិនបើ អ្នកធ្វើថានូវបានរបស់ទ្រង់។ នេះជាបើកទីមួយហើយដែលខ្ញុំនឹងយាយ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានអាមេណីថាមានការព្រមានបច្ចេកវិបត្រឡើង។ ខ្ញុំមិន ងាយនឹងប្រសបបីដែនឡែទេ អ្នកដឹងថានូវមិនមែនឡែទេ ខ្ញុំមិនប្រព្រឹត្តិត្បូចចេនេះឡែទេ ខ្ញុំស្ថាក់ស្ថើក្នុងការិយាយសារនោះហើយនឹងយុទ្ធផល នៅក្នុងនោះ។ ខ្ញុំតែទៅ ម្នាចនឹងអ្នកដោយនឹងការិយាយសារនោះហើយនឹងយុទ្ធផល បីនេះក្នុងប្រព្រឹត្តិត្បូចចេនេះ។ បីនេះក្នុងប្រព្រឹត្តិត្បូចចេនេះ ហើយការិយាយ ឱ្យរនោះចេចជំនុំដូចម្រេះ ជាសាក្សីដែលខ្ញុំបានប្រាប់ការពិតារ នេះជាប្រះបន្ទូលបេស់ ព្រះជាមាស់!...?

²⁴⁰ អូ ពេលទីក្នុង រកដើម្បីបងិតរបស់អ្នកចុះ។ រកទៅដីស្អួលអាសន៍ហើយ ពិសុកយំ មុនពេលបានយើតពេល មួយច៉ាងនឹងមកដល់នោះពេលដែលអ្នកអាច យំហើយវានឹងមិនជំណើកការណូរឡើយ។ ដីតិចអស់បានស្មោះរកកំន្លែង ដែល មានដើមការណើកបសគ្នា ហើយកម្លិះពីព្រៃន ខ្ញុំចូលយក អូ ការិយាយព្រៃន។ មហាសន្ធិបាតក្រុមដូរកិច្ចដំណើងណូ ជាអ្នកដែលខ្ញុំស្រួលព្យៀង អ្នកដែលខ្ញុំបាន ចាកចេញហើយខ្ញុំប្រើបង្គំអស់ពីចិត្ត ខ្ញុំសូមចូលយកចំពោះយេស៊ូវគីសុ នៅយ៉ាវេះ។ រកទៅក្នុងផ្លូវ កំខុងអាក្រុងខ្ញុំខ្លួនគ្នា ក្នុងក្រុងជាក់ពីនេះ។ នៅជាមួយប្រចិត្ត

ទាល់ពេតអ្នកភាគលំគ្ងាប់ពេជាយព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ទ ដែលនឹង ធ្វើឱ្យអ្នកមករកព្រះបន្ទូលនេះ នោះនឹងធ្វើឱ្យអ្នកជាស្រីត្រង់ទៀត ដែលនឹងធ្វើឱ្យអ្នកជាបុរសត្រង់ទៅមុខ។ ប្រសិនបើអ្នកនិយាយថាអ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ទ ហើយ មិនស្តីច្បាស់នឹងព្រះបន្ទូលនោះ គឺជាពិញ្ញាណមួយទៀតនៅក្នុងអ្នក។ ព្រះវិញ្ញាណបានបន្ទាប់ព្រះស្តីគោរពនៅលើព្រះបន្ទូលបានបន្ទះដៃដែលបានចាក់ប្រាងតាំង។ កុនក្រមុំក្រុំពេជាថ្មោះមេស្តី-ចាក់ ជាថ្មោះបន្ទូលដែលបានចាក់ប្រាងតាំង។

²⁴¹ សូមឱ្យយើងរការកណ្តាលទៀតនៅក្នុងព្រះនាមតែនៅព្រះអម្ចាស់យេស៊ីវីត្រីស្តា។ បើអ្នកមិនដែលព្យាសាំឡើងខ្លួនទៀតទេ.. បើនៅព្រះជាម្ចាស់យោប់ព្រម ខ្លួនទៀតនៅក្រប្រើក្នុងរយៈពេលពីរបីម៉ោងទៀត។ ខ្លួនបានប្រាប់អ្នកវិញ្ញាណ។ ខ្លួនដឹងទៀត។ បើនៅខ្លួនខ្លួនបាប់អ្នកដោយអស់ពីចិត្ត ខ្លួនបាប់អ្នកពីការពិត។ ខ្លួនបានគេចម្លាមដើម្បីប្រកាសប្រាប់អ្នកនូវឱ្យគ្រប់យ៉ាងដែលព្រះបានប្រាប់ខ្លួនឯងឯង នោះទេ។ ហើយខ្លួននិយាយនៅក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់។

²⁴² វាបាត្រាជីឡារិក។ ខ្លួនដឹងពីរបៀបង្ហាញវាទេ។ ខ្លួនព្យាយាមចាកចេញពីធមិត្តបិបុនដង ហើយខ្លួនអាចធ្វើបានទេ។ នេះគឺជាម៉ោងដ៏ខ្សោរិក។ អ្នកមិនដែលគ្រប់រួមទៀត។ នេះគឺជាបេលដែលប្រហែលជាប្រះប្រហែលជាកំពុងធ្វើការហេរងគ្រាយបាស់ទៀត។ ខ្លួនដឹងទៀត។ ទៀតនឹងធ្វើការហេរងគ្រាយបាស់ទៀត នៅវិច្ឆិកាមួយ។ ពេលណា? ខ្លួនដឹងទៀត។ បើនៅខ្លួនខ្លួនបាប់អ្នកចាត់បានប្រាប់អ្នក។ វាបាក់ដូចជាចាត់កុនក្រមុំជិតចប់ហើយ។

²⁴³ សូមក្រឡើងមីលក្រមដីនិងដែលចូលមក។ នៅពេលដែលនាងព្រោះបានកើតដែលកំពុងដែកលក់ មករកប្រុង នាងមិនបានទទួលទៀត។ កុនក្រមុំបានចូលទៅក្នុង។ ការលើកទៀត បានលើកទៀត។ “ណានេះពេលដែលពួកគេទៅទិញប្រុងកុនក្រមុំមក។”

²⁴⁴ តើអ្នកកំពុងដែកលក់ទេ? ភ្លាក់ទៀត ឱ្យលើនេះ ហើយមកកាន់ខ្លួនឯង។ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យយើងអធិស្តាន ម្នាក់។ ដូចជាយើងកំពុងស្អាប់នៅនៅទេ: ក្នុងនាមព្រះជាម្ចាស់។ ចូរយើងម្នាក់រៀងអធិស្តាននាមតាមរបៀបផ្លាហ៍បំផុត។

²⁴⁵ ព្រះដែលមហិទ្ធិ សូមអាណាពិតមេត្តាយើង។ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមអាណាពិតមេត្តាទូលបង្គែង។ សូមអាណាពិតយើងទាំងអស់គ្នា។ តើវាដើម្បីណា នោះយើង

ធ្វើវីរីក៏ដោយ ហើយឯងបានដឹងអ្វីដែនទែន់? ខិត្ត៖ជាម្នាស់អើយទូលបង់
ឈរហើយសំសចកីមត្តាករុណា មុនពេលទីក្រុងដំឡើនេះបិចនៅក្រោមសម្រេច
ហើយការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះជាម្នាស់បានបាបឆ្លើសមុនទេនេះ។ ខ្ញុំអធិស្ឋាន ព្រះអង្គ
អើយ ដែលទ្រង់នឹងហេក្ខុនក្រមំបស់ទ្រង់។ ទូលបង់សូមចូលរួមគេចំពោះទ្រង់
តម្លៃវានេះ នៅក្នុងព្រះនាយកព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។ អាម៉ែន។ អាម៉ែន...?...ខ្ញុំបានបង់
ការពិតទេ...?... 

65-0429E ការពិស់នឹសកុនភ្នំ
សណ្ឋាគារបីលម៉ោរ
ទ្បសនីអនដេលស, ការបើចូរព្រៃា ស.ហ.រ

KHMER

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

សេចក្តីជួនដំណឹងស្តីពីការអក្សរសិទ្ធិ

រក្សា । សិទ្ធិ គ្រប់យ៉ាង។ សៀវភៅនេះអាចត្រូវបានបានបានៗពុម្ពនៅលើម៉ាស៊ីនបានបានៗពុម្ព
នៅផ្ទះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ជាល័យខ្លួន បុគ្គលិនផ្តល់ខ្សោយភកតិតិត្រូវ ជាមុនភកតិតិត្រូវ
សម្រាប់ធ្វើរឿងដំណឹងលើនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឹស្តី។ សៀវភៅនេះមិនអាចបាលក់
ដលិតឡើងវិញក្នុងទ្រេដៃថ្ងៃយ៉ឺដៃ បង្អោះនៅលើគេគោរពំពេរ ក្នុងប្រព័ន្ធទាន
យកមកវិញ បកប្រើជាការសារធ្វើរឿង បុព្រឹមសម្រាប់ការស្តីសំមូលនិជិះដោយ
ធ្វើនការអនុញ្ញាតជាថាយលក្ខណ៍អក្សរពី Voice Of God Recordings@១
សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម បុសម្រាប់សម្ងាត់រឿង សូមទាក់ទង៖

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org